Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B **TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 1238/2013**

2013 m. gruodžio 2 d.

kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas

(OL L 325, 2013 12 5, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2016 m. birželio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1054	L 173	44	2016 6 30

▼B

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 1238/2013

2013 m. gruodžio 2 d.

kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių [1] (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį ir 14 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

1. Laikinosios priemonės

(1) Reglamentu (ES) Nr. 513/2013 [2] (toliau – laikinasis reglamentas) Europos Komisija (toliau – Komisija) nustatė laikinąjį antidempingo muitą importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR arba nagrinėjamoji šalis) kilmės arba iš jos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams ir plokštelėms).

(2) Tyrimas inicijuotas 2012 m. liepos 25 d. gavus gamintojų, kurie pagamina daugiau nei 25 % visų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių Sąjungoje, vardu *EU ProSun* (toliau – skundo pateikėjas) pateiktą skundą. Skunde pateikti šio produkto dempingo ir dėl to daromos materialinės žalos *prima facie* įrodymai, kurių pakako tyrimo inicijavimui pagrįsti.

2. Registracija

(3) Kaip minėta laikinojo reglamento 3 konstatuojamojoje dalyje, gavusi skundo pateikėjo tinkamais įrodymais pagrįstą prašymą 2013 m. kovo 1 d. Komisija priėmė Reglamentą (ES)

[1] OL L 343, 2009 12 22, p. 51.

[2] 2013 m. birželio 4 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 513/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams ir plokštelėms) nustatomas laikinasis antidempingo muitas ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 182/2013, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti šiuos importuojamus Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamus produktus (OL L 152, 2013 6 5, p. 5).

▼B

Nr. 182/2013 ([1]), kuriuo nustatomas reikalavimas nuo 2013 m. kovo 6 d. registruoti importuojamus Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamus fotovoltinius modulius iš kristalinio silicio ir jų pagrindines sudėtines dalis (t. y. elementus ir plokšteles). Laikinuoju reglamentu nutraukta importuojamo produkto registracija, kuri pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį vykdyta dėl antidempingo tyrimo, kadangi nustačius laikinąjį antidempingo muitą buvo užtikrinama apsauga nuo importo dempingo kaina.

(4) Kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad sprendimas nustatyti reikalavimą registruoti importuojamą produktą buvo nepagrįstas, kadangi neįvykdytos sąlygos pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį. Tačiau šie teiginiai nebuvo pagrįsti faktiniais įrodymais. Priimdama sprendimą nustatyti reikalavimą registruoti importuojamą produktą Komisija turėjo pakankamai *prima facie* įrodymų, pagrindžiančių būtinybę registruoti importuojamą produktą, visų pirma dėl staiga padidėjusių bendros importo apimties ir rinkos dalies. Todėl tvirtinimai šiuo klausimu turėjo būti atmesti.

3. **Su laikinaisiais muitais susijusio įsipareigojimo priėmimas**

(5) Komisijos sprendimu 2013/423/ES ([2]) Komisija priėmė eksportuojančių gamintojų ir Kinijos įrenginių ir elektronikos gaminių importo ir eksporto prekybos rūmų (toliau – CCCME) įsipareigojimo pasiūlymą.

4. **Tolesnė tvarka**

(6) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis nuspręsta nustatyti laikinąsias antidempingo priemones (toliau – pirminis faktų atskleidimas), Kinijos vyriausybė ir kelios suinteresuotosios šalys raštu pateikė pastabų dėl preliminarių išvadų. Šalims, kurios to pageidavo, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Nebrangios saulės energijos asociacijos (*Association for Affordable Solar Energy*, toliau – AFASE), atstovaujančios importuotojams ir gamintojų bei vartotojų grandžių veiklos vykdytojams, ir vieno importuotojo prašymu jie buvo išklausyti dalyvaujant Prekybos generalinio direktorato bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

(7) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kuri, jos manymu, buvo būtina norint padaryti galutines išvadas. Suinteresuotųjų šalių žodžiu ir raštu pateiktos pastabos buvo išnagrinėtos ir prireikus preliminarios išvados buvo atitinkamai pakeistos.

([1]) 2013 m. kovo 1 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 182/2013, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamus Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamus fotovoltinius modulius iš kristalinio silicio ir jų pagrindines sudėtines dalis (t. y. elementus ir plokšteles) (OL L 61, 2013 3 5, p. 2).

([2]) 2013 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos sprendimas 2013/423/ES, kuriuo priimamas pasiūlytas įsipareigojimas, susijęs su antidempingo tyrimu dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš jos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų ir plokštelių) (OL L 209, 2013 8 3, p. 26).

▼B

(8) Be to, toliau nurodytų bendrovių patalpose buvo surengti tikrinamieji vizitai:

i) vartotojų grandies veiklos vykdytojai

— *Jayme de la Costa*, Pedrozas, Portugalija

— *Sunedison Spain Construction*, Madridas, Ispanija

ii) nepriklausomas konsultantas

— *Europressedienst*, Bona, Vokietija

(9) AFASE suabejojo *Europressedienst* patalpose surengto vizito teisiniu pagrindu, kadangi ši bendrovė nėra šio tyrimo suinteresuotoji šalis ir todėl jai netaikomas pagrindinio reglamento 16 straipsnis. Kaip minėta laikinojo reglamento 99 ir 120 konstatuojamosiose dalyse, *Europressedienst* pateikė informacijos apie makroekonominius rodiklius. Paaiškinama, kad Komisija *Europressedienst* patalpose atliko patikrinimą vietoje laikydamasi gero administravimo principo ir siekdama patikrinti, ar duomenys, kuriais pagrįstos Komisijos išvados, buvo patikimi ir teisingi.

(10) Kinijos vyriausybė pakartojo teiginį, kad buvo pažeistos jos teisės į gynybą, kiek tai susiję su prieiga prie suinteresuotosioms šalims susipažinti skirtų bylų, nes i) nekonfidencialiose bylose nepateikta visa informacija, nenurodant pagrįstos priežasties arba nepateikiant pakankamai išsamių santraukų arba, išskirtiniais atvejais, nenurodant nekonfidencialios santraukos nepateikimo priežasčių, ii) nepateikta nekonfidenciali viso vieno Sąjungos gamintojo klausimyno atsakymo versija ir iii) pernelyg ilgai vėluota pateikti nekonfidencialias Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymų versijas suinteresuotosioms šalims susipažinti.

(11) i) Kalbant apie teiginį, kad nekonfidencialioje byloje nebuvo pateikta visa informacija, suinteresuotoji šalis konkrečiai nenurodė, kokią trūkstamą informaciją ji turėjo omenyje. ii) Teiginys, kad nebuvo pateikta nekonfidenciali viso vieno Sąjungos gamintojo klausimyno atsakymo versija, yra neteisingas. iii) Dėl vėlavimo pateikti nekonfidencialias atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymų versijas suinteresuotajai šaliai buvo paaiškinta, kad klausimynai į nekonfidencialią bylą įtraukti tik patikrinus, ar informacijos santraukos buvo išsamios ir pagrįstos. Siekiant užtikrinti Sąjungos gamintojų teisę į anonimiškumą, taip pat buvo įsitikinta, kad nekonfidencialiose klausimynų versijose tikrai nebūtų atskleista susijusio Sąjungos gamintojo tapatybė. Kai kuriais atvejais nekonfidencialias versijas pateikiančioms šalims reikėjo jas atitinkamai pataisyti prieš pateikiant šias versijas kitoms suinteresuotosioms šalims susipažinti.

▼B

(12) Bet kokiu atveju laikoma, kad suinteresuotųjų šalių teisei į gynybą tai nepadarė jokio poveikio. Komisija suinteresuotosioms šalims suteikė galimybę laiku reaguoti į suinteresuotosioms šalims susipažinti skirtoje byloje pateiktą informaciją, kad prieš darant bet kokias šio tyrimo išvadas būtų galima atsižvelgti į šalių pastabas, jei šios būtų svarbios ir pagrįstos. Suinteresuotoji šalis turėjo daug galimybių pateikti pastabų dėl atrinktų Sąjungos gamintojų klausimynų, įskaitant po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo. Todėl netgi jei atskleidus faktus ir suteikiant prieigą prie suinteresuotosioms šalims susipažinti skirtų bylų remtasi skirtingomis teisinėmis nuostatomis, reikėtų pažymėti, kad suinteresuotosios šalys turėjo daug galimybių pateikti pastabų dėl bet kokios tyrime dalyvaujančios šalies pateiktos informacijos. Todėl šis teiginys turėjo būti atmestas.

(13) Visoms suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriomis remiantis buvo ketinama rekomenduoti nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš jos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) ir galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo muito sumas (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl šio galutinio atskleidimo.

(14) Suinteresuotųjų šalių pateiktos pastabos išnagrinėtos ir prireikus į jas atsižvelgta.

5. **Su galutiniais muitais susijusio įsipareigojimo priėmimas**

(15) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantys gamintojai ir CCCME Komisijai pateikė iš dalies pakeistą įsipareigojimo pasiūlymą, kuris taip pat apima gretutinį antisubsidijų tyrimą. 2013 m. gruodžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimu 2013/707/ES ([1]), kuriuo patvirtinamas pasiūlyto įsipareigojimo, susijusio su antidempingo ir antisubsidijų tyrimais dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų), priėmimas galutinių priemonių taikymo laikotarpiui Komisija patvirtino, kad priima šį įsipareigojimą.

6. **Su tyrimu susijusios šalys**

a) *Sąjungos gamintojų atranka*

(16) Nustačius laikinąsias priemones kai kurios suinteresuotosios šalys pakartojo teiginį, kad dėl pernelyg didelio konfidencialumo jos negalėjo pateikti pastabų dėl atrinktų Sąjungos gamintojų ir todėl negalėjo tinkamai pasinaudoti savo teise į gynybą. Komisija jau išnagrinėjo šį klausimą laikinojo reglamento 9 konstatuojamojoje dalyje. Kadangi naujos informacijos šiuo klausimu nepateikta, laikinojo reglamento 9 konstatuojamosios dalies išvados patvirtinamos.

([1]) Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 214.

▼B

(17) Kinijos vyriausybė pakartojo savo teiginį, kad skundo pateikėjų ir atrinktų Sąjungos gamintojų pavadinimų slaptumas yra nepagrįstas. Kaip išdėstyta laikinojo reglamento 9 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos gamintojai prašė laikyti jų pavadinimus konfidencialiais dėl atsakomųjų veiksmų pavojaus. Komisijos nuomone, šie prašymai buvo pakankamai pagrįsti, kad juos būtų galima patenkinti. Informacija, kuri Komisijai buvo pateikta siekiant pagrįsti atsakomųjų veiksmų pavojų, negali būti atskleista trečiosioms šalims, kadangi tuomet prašymas laikyti informaciją konfidencialia netektų prasmės. Be to, tokiu atveju, jei, kaip teigia Kinijos vyriausybė, Sąjungos gamintojas pakartotinai įvertino savo padėtį ir atskleidė savo tapatybę pateikdamas prašymą iškelti teismo bylą prieš laikinąjį reglamentą, nebelieka priežasčių atskleisti informaciją, kuria remiantis suteiktas anonimiškumas, kadangi tapatybė jau atskleista.

(18) Po pirminio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis pakartojo, kad informacija, kuria remtasi atrenkant bendroves, buvo nepatikima, tačiau nepateikė jokių naujų įrodymų šiuo atžvilgiu. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(19) Po galutinio faktų atskleidimo CCCME pakartojo savo argumentus dėl metodo, taikyto laikinai atrenkant Sąjungos gamintojus. CCCME visų pirma teigia, kad institucijos neatsižvelgė į 120 gamintojų. Komisija jau išnagrinėjo šį klausimą laikinojo reglamento 9 konstatuojamojoje dalyje. Be to, institucijos patikrino tame sąraše išvardytų bendrovių veiklą. Paaiškėjo, kad į tą sąrašą daugiausia įtraukti Kinijos, Taivano ir Indijos montuotojai, platintojai, susiję importuotojai ir eksportuojantis gamintojas. Todėl nebuvo galima įrodyti, kad institucijos neatsižvelgė į didelę Sąjungos gamintojų dalį. Be to, užginčiję visos Sąjungos gamybos apimtį CCCME nepateikė alternatyvių duomenų, jie taip pat nepateikė jokių įrodymų, kad tai būtų galėję turėti įtakos atrinktų bendrovių tipiškumui, kadangi nė vienas iš tariamų papildomų Sąjungos gamintojų nebūtų buvęs atrinktas, jei Komisija būtų apie tai žinojusi.

(20) Išbraukus plokšteles iš nagrinėjamojo produkto apibrėžties, taigi, ir šio tyrimo apibrėžtosios srities, kaip nurodyta 32 konstatuojamojoje dalyje, galutinai atrinkti aštuoni Sąjungos gamintojai. Kadangi jokių kitų pastabų dėl Sąjungos gamintojų atrankos negauta, laikinojo reglamento 7–10 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados su pirmiau nurodytais pakeitimais patvirtinamos.

b) *Nesusijusių importuotojų atranka*

(21) Kaip minėta laikinojo reglamento 12 konstatuojamojoje dalyje, nustačiusi laikinąsias priemones Komisija susisiekė su papildomais importuotojais, kurie jau bendradarbiavo pradiniame tyrimo etape pateikdami pagrindinės informacijos apie savo veiklą tiriamuoju laikotarpiu, susijusią su tiriamuoju produktu, kaip nurodyta pranešime apie inicijavimą. Buvo siekiama nustatyti, ar galima padidinti atrinktų nesusijusių importuotojų skaičių. Šešios bendrovės, kurios gali būti laikomos nesusijusiais importuotojais, prekiaujančiais nagrinėjamuoju produktu (t. y. jį perkančiais ir

▼B

perparduodančiais) pranešė apie save ir sutiko toliau bendradarbiauti atliekant tyrimą. Iš šių šešių bendrovių penkios pateikė atsakymus iki nustatyto termino. Iš penkių pateiktų atsakymų tik trys buvo pakankamai išsamūs ir jais remiantis buvo galima atlikti pagrįstą vertinimą. Taigi, atrinktų nesusijusių importuotojų padaugėjo – iš viso atrinkti keturi modulių importuotojai, kuriems teko apie 2–5 % visos importo iš nagrinėjamosios šalies apimties. Atsižvelgiant į nesusijusių importuotojų struktūrą (tai daugiausia buvo mažos ir vidutinio dydžio bendrovės) ir į ribotus institucijų išteklius, buvo neįmanoma atrinkti didesnei daliai atstovaujančių bendrovių.

(22) Kadangi jokių kitų pastabų dėl nesusijusių importuotojų atrankos negauta, laikinojo reglamento 11 ir 12 konstatuojamosios dalys su pirmiau nurodytais pakeitimais patvirtinamos.

c) *Eksportuojančių gamintojų atranka*

(23) Po pirminio faktų atskleidimo kelios neatrinktos bendrovės teigė, kad jų padėtis yra kitokia nei atrinktų bendrovių. Jos tvirtino, kad dėl šios priežasties joms turėtų būti taikoma individuali muito norma pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį. Tačiau dėl didelio bendradarbiaujančių bendrovių (dažnai bendrovių grupių) skaičiaus buvo neįmanoma atlikti atskirą kiekvienos bendrovės tyrimą. Todėl pagal 9 straipsnio 6 dalį šioms bendrovėms taikomas atrinktoms bendrovėms nustatytas svertinis vidutinis muitas.

(24) Kadangi jokių kitų pastabų dėl eksportuojančių gamintojų atrankos negauta, laikinojo reglamento 13 ir 14 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

7. **Tiriamasis ir nagrinėjamasis laikotarpiai**

(25) Kaip nustatyta laikinojo reglamento 19 konstatuojamojoje dalyje, atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2011 m. liepos 1 d. – 2012 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2009 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

B. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

1. **Įžanga**

(26) Kaip nustatyta laikinojo reglamento 20–49 konstatuojamosiose dalyse, laikinai apibrėžtas nagrinėjamasis produktas – KLR kilmės arba iš jos siunčiami fotovoltiniai moduliai arba plokštės iš kristalinio silicio ir tam tikrų rūšių elementai ir plokštelės, naudojami fotovoltiniuose moduliuose arba plokštėse iš kristalinio silicio. Elementų ir plokštelių storis neviršija 400 mikrometrų. Šio produkto KN kodai šiuo metu yra ex 3818 00 10, ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 ir ex 8541 40 90 (toliau – nagrinėjamasis produktas).

▼B

(27) Nagrinėjamojo produkto apibrėžčiai nepriskiriami šių rūšių produktai:

— iš mažiau kaip šešių elementų sudaryti nešiojami saulės įkrovikliai, kurių paskirtis tiekti elektrą prietaisams arba įkrauti elementus;

— fotovoltiniai produktai plona plėvele;

— fotovoltiniai produktai iš kristalinio silicio, visam laikui įmontuoti į elektros prietaisus, kurių paskirtis nėra energijos gamyba ir kurie naudoja integruoto (-ų) fotovoltinio (-ių) elemento (-ų) iš kristalinio silicio gaminamą elektrą.

2. **Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities**

2.1. *Plokštelių nepriskyrimas*

(28) Po pirminio faktų atskleidimo suinteresuotosios šalys teigė, kad plokštelės neturėtų būti priskirtos produkto apibrėžtajai sričiai, nes jų pagrindinės fizinės, cheminės ir techninės savybės skiriasi nuo elementų ir modulių. Be laikinajame etape pateiktų argumentų, po pirminio faktų atskleidimo šiuo atžvilgiu pateikti du papildomi argumentai.

(29) Pirma, suinteresuotosios šalys tvirtino, kad plokštelės gali būti naudojamos ne vien tik elementų gamybai – jos visų pirma gali būti naudojamos integriniams grandynams ir kitiems mikroprietaisams gaminti. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad ne visos plokštelės priskiriamos šiame tyrime nagrinėjamo produkto apibrėžtajai sričiai – į ją įtrauktos tik „plokštelės, naudojamos fotovoltiniuose moduliuose arba plokštėse iš kristalinio silicio“, kurių „storis neviršija 400 mikrometrų“. Nors plokšteles neabejotinai galima naudoti kitoms paskirtims, atliekant tyrimą nenagrinėtos kitų produktų, kaip antai integrinių grandynų, gamybai naudojamos plokštelės. Be to, apie save nepranešė jokie su šiomis kitų rūšių plokštelėmis susijusioje rinkoje dalyvaujantys gamintojai, importuotojai ar naudotojai, kurie būtų teigę, kad jų plokšteles reikėtų registruoti ar joms taikyti laikinuosius antidempingo muitus. Todėl patvirtinama, kad šios kitų rūšių plokštelės nepriskiriamos šio tyrimo produkto apibrėžtajai sričiai. Tai taip pat rodo, kad plokštelių galutinė paskirtis nebūtinai yra tokia pati kaip elementų ir modulių.

(30) Antra, suinteresuotosios šalys teigė, kad neapdirbtos plokštelės neturi jokių esminių elektrinių savybių, kuriomis pasižymi saulės elementai ir moduliai ir kurios juos skiria nuo kitų produktų. Visų pirma, plokštelės negali iš saulės šviesos gaminti elektros energijos, o tai yra pagrindinė fotovoltinių elementų ir modulių iš kristalinio silicio funkcija.

▼B

(31) Šį tvirtinimą galima priimti. Iš tiesų, papildomai patikrinus nustatyta, kad, priešingai, nei teigiama laikinojo reglamento 36 konstatuojamojoje dalyje („moduliai, elementai ir plokštelės naudojami tai pačiai galutinio naudojimo paskirčiai – jais saulės šviesa verčiama elektros energija“), plokštelė gali iš saulės šviesos gaminti elektros energiją tik ją pavertus į elementą.

(32) Dėl skirtingų esminių fizinių ir techninių savybių, kurios atliekant tyrimą, *inter alia*, apibrėžtos kaip gebėjimas iš saulės šviesos gaminti elektros energiją, daroma bendra išvada, kad plokštelės neturėtų būti įtrauktos į nagrinėjamojo produkto apibrėžtį, taigi, ir į šio tyrimo apibrėžtąją sritį.

2.2. *Atskiri elementų ir modulių tyrimai*

(33) Suinteresuotosios šalys priminė, kad elementai ir moduliai nėra vienas produktas, todėl jie turėtų būti vertinami atskirai, ir iš esmės pakartojo argumentus, į kuriuos jau atsižvelgta laikinojo reglamento 27–39 konstatuojamosiose dalyse. Tačiau, priešingai nei plokštelių, pagrindinė elementų ir modulių savybė yra tokia pati – jie gali iš saulės šviesos gaminti elektros energiją. Todėl šie argumentai buvo atmesti.

(34) Po galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuotojas teigė, kad elementai patys negali gaminti elektros energijos. Kad įgytų šią funkciją, jie tariamai turi būti integruoti į modulius. Tačiau kiekvienas elementas paprastai gali iš saulės šviesos pagaminti apie 4W elektros energijos. Nors daugumai paskirčių, kurioms būtina kelis elementus sumontuoti į modulius, šio elektros energijos kiekio gali nepakakti, tai nereiškia, kad elementas negali pats gaminti elektros energijos.

(35) Po galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuotojas tvirtino, kad tai, jog modulių normaliosios vertės neįmanoma nustatyti remiantis elementų normaliąja verte, kaip aprašyta 100 konstatuojamojoje dalyje, reiškia, kad moduliai ir elementai neturėtų būti laikomi vienu produktu.

(36) Šiuo atžvilgiu pažymima, kad atliekant daugumą antidempingo tyrimų, įskaitant šį tyrimą, normaliosios vertės ir eksporto kainos lyginamos pagal konkrečių rūšių produktus. Taip daroma todėl, kad dažnai labai įvairių rūšių produktai turi tas pačias pagrindines fizines, technines ir (arba) chemines savybes, dėl to nagrinėjamojo produkto apibrėžčiai dažnai priskiriami produktai, kurių

▼B

sąnaudos ir kainos iš esmės skiriasi. Vien tai, kad tam tikros rūšies produkto normaliosios vertės negalima nustatyti remiantis kitos rūšies produkto normaliąja verte, nereiškia, kad šių rūšių produktai negali būti laikomi vienu produktu. Kaip aprašyta 32 konstatuojamojoje dalyje, elementų ir modulių pagrindinės fizinės ir techninės savybės yra tokios pačios – *inter alia*, gebėjimas iš saulės šviesos gaminti elektros energiją.

(37) Taip pat tvirtinta, kad jei elementai ir moduliai būtų vienas produktas su nedideliais skirtumais, neturėtų būti sudėtinga nustatyti modulių kainą pakoregavus elementų kainą. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad nenustatytas reikalavimas, kad skirtingų rūšių nagrinėjamojo produkto skirtumai būtų tik nedideli. Priešingai, pakanka, kad skirtingų rūšių nagrinėjamojo produkto pagrindinės fizinės, techninės ir (arba) cheminės savybės būtų tokios pačios. Šiuo atveju, kalbant apie modulius ir elementus, tai yra, *inter alia*, gebėjimas iš saulės šviesos gaminti elektros energiją.

(38) Ta pati šalis taip pat teigė, kad elementai nėra kitos rūšies moduliai, o visiškai skirtingas produktas. Elementas iš tiesų yra pagrindinė sudėtinė modulio dalis. Kaip pagrindinė sudėtinė dalis elementas tikrai nėra „visiškai skirtingas produktas“, kadangi, kaip nurodyta 32 konstatuojamojoje dalyje, modulių ir elementų pagrindinės savybės yra tokios pačios – jie iš saulės šviesos gamina elektros energiją.

(39) Ta pati šalis papildomai teigė, kad atrenkant Sąjungos gamintojus ir Kinijos eksportuotojus atsižvelgta į elementų ir modulių skirtumą. Todėl moduliams ir elementams turėjo būti nustatytos skirtingos muito normos. Šiuo atžvilgiu patvirtinama, kad atrenkant Sąjungos gamintojus ir Kinijos eksportuotojus iš tiesų atsižvelgta į elementų ir modulių skirtumą, kaip nurodyta laikinojo reglamento 10 ir 14 konstatuojamosiose dalyse. Tačiau tai padaryta tik siekiant užtikrinti, kad atrinktos bendrovės būtų tipiškos, ir nereiškia, kad elementai ir moduliai neturėtų būti laikomi vienu nagrinėjamuoju produktu arba kad jiems reikėtų nustatyti skirtingas muito normas. Iš tiesų, siekiant užtikrinti, kad atrinktos bendrovės būtų tipiškos visų rūšių produktų atžvilgiu, atrenkant bendroves buvo svarbu atskirti elementus ir modulius. Be to, kadangi nebuvo visiškai aišku, ar elementai ir moduliai turėjo būti laikomi vienu produktu ar dviem skirtingais produktais, reikėjo užtikrinti tipiškumą abiem galimais atvejais.

(40) Be to, tvirtinama, kad 100 konstatuojamoji dalis, kurioje teigiama, kad modulių perdirbimo išlaidos yra didelės, prieštarauja laikinojo reglamento 32 konstatuojamajai daliai, kurioje nurodyta, kad pridėtinė vertė nesukuriama tik vienu konkrečiu gamybos etapu. Šiuo atžvilgiu primenama, kad 100 konstatuojamojoje dalyje taip pat paaiškinama, kad elementų ir modulių sąnaudos skiriasi 34 %, o tai reiškia, kad 66 % modulio vertės sudaro elementas. Todėl daroma išvada, kad pridėtinė vertė nesukuriama tik vienu konkrečiu gamybos etapu.

▼B

(41) Eksportuojantys gamintojai teigė, kad tai, jog pagal įsipareigojimą nustatomos trys skirtingos minimalios elementų ir modulių importo kainos ir apimtys, tariamai patvirtina, kad moduliai ir elementai yra skirtingi produktai ir turi būti nagrinėjami atliekant du atskirus tyrimus. Tačiau skirtingos minimalios importo kainos rodo tik tai, kad elementai ir moduliai yra skirtingų grupių rūšių produktai, kurie parduodami skirtingomis kainomis. Todėl siekiant pagrįsti minimalias importo kainas nebūtina nustatyti skirtingas produktų kainas.

(42) Tai, kad elementai ir moduliai yra skirtingų grupių rūšių produktai, nėra svarbu nustatant nagrinėjamojo produkto apibrėžtį. Nustatant nagrinėjamojo produkto apibrėžtį pakanka to, kad modulių ir elementų pagrindinės savybės ir galutinio naudojimo paskirtis yra tos pačios, kaip atitinkamai aprašyta 32 ir 48 konstatuojamosiose dalyse.

(43) Kinijos vyriausybė teigė, kad vertinant, ar elementai ir moduliai yra vienas nagrinėjamasis produktas, neatsižvelgta į tam tikrus kriterijus, kuriuos Apeliacinė taryba apibrėžė EB byloje dėl asbesto ([1]). Tačiau šie kriterijai naudojami panašiam, o ne nagrinėjamajam produktui apibrėžti. Kitaip tariant, šie kriterijai turi būti naudojami apibrėžiant panašų produktą, pvz., Sąjungos pramonės gaminamą panašų produktą, kuris tuomet palyginamas su eksportuojančių Kinijos gamintojų eksportuojamu nagrinėjamuoju produktu. Nustatant nagrinėjamojo produkto apibrėžtį šie kriterijai nėra svarbūs. Bet kokiu atveju institucijos užtikrina, kad šio tyrimo nagrinėjamojo produkto apibrėžčiai taikant EB byloje dėl asbesto naudotus kriterijus nebūtų padaryta kitokia išvada. Pirmasis ir antrasis kriterijai (produkto savybės, pobūdis ir kokybė bei galutinio naudojimo paskirtys) yra tokie patys kaip ankstesnėse konstatuojamosiose dalyse išdėstyti kriterijai (fizinės, cheminės ir techninės savybės ir galutinio naudojimo paskirtys). Trečiasis kriterijus (vartotojų pomėgiai ir įpročiai) atliekant šį tyrimą nėra labai naudingas, nes elementai yra pagrindinė sudėtinė modulių dalis; Kalbant apie ketvirtąjį kriterijų (tarifinį klasifikavimą) pastebėta, kad tiek elementai, tiek moduliai gali būti deklaruojami pagal muitų poziciją 8541 40 90, o muitų pozicija 8501 taikoma apskritai elektros generatoriams, o ne būtent saulės energijos produktams.

(44) Kitos suinteresuotosios šalys teigė, kad objektyviai taikant kriterijus, kuriuos Teisingumo Teismas nustatė ankstesnėse bylose ([2]), tariamai galima padaryti išvadą, kad moduliai ir elementai yra skirtingi produktai. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad Teismas tik nurodė tam tikrus kriterijus, į kuriuos galima atsižvelgti, tačiau nebūtina visais atvejais taikyti visus kriterijus, kadangi ne visi jie gali būti svarbūs. Įvertinus šiuos kriterijus laikinojo reglamento 27–39 konstatuojamosiose dalyse nustatyta, kad šiam tyrimui

([1]) Apeliacinės tarybos pranešimas *Europos Bendrijos – Priemonės, turinčios įtakos asbestui ir produktams, kurių sudėtyje yra asbesto*, WT/DS135/AB/R, priimtas 2001 m. balandžio 5 d.

([2]) Byla *Brosmann Footware (HK) Ltd ir kiti prieš Tarybą* (T-401/06); Byla *Whirlpool Europe prieš Tarybą* (T-314/06).

▼B

svarbūs ne visi kriterijai. *Brosmann* byloje vertinant, kurių rūšių batai priklausė nagrinėjamajam produktui, taip pat remtasi tik tais trimis kriterijais, kurie laikyti svarbiais. Kadangi suinteresuotosios šalys nenurodė jokių priežasčių, dėl kurių objektyviai taikant kriterijus būtų galima padaryti išvadą, kad moduliai ir elementai yra skirtingi produktai, šio argumento priimti negalima.

(45) Be to, primenama, kad elementų ir modulių pagrindinė galutinio naudojimo paskirtis yra ta pati, t. y. jie parduodami integravimui į fotovoltines saulės energijos sistemas. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 28 konstatuojamojoje dalyje, modulių veikimas yra tiesiogiai susijęs su elementų veikimu.

(46) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad neįtraukus plokštelių į produkto apibrėžtąją sritį ir dėl sudėtingo elementų perdirbimo į modulius proceso taip pat paneigiamas argumentas, kad elementų ir modulių pagrindinė galutinio naudojimo paskirtis yra ta pati. Ji taip pat tvirtino, jog išvada, kad modulių ir elementų pagrindinė galutinio naudojimo paskirtis yra ta pati, yra pagrįsta prielaida, kad plokštelių, modulių ir elementų gamybos procesas yra toks pats.

(47) Visų pirma, neteisinga teigti, jog išvada, kad modulių ir elementų pagrindinė galutinio naudojimo paskirtis yra ta pati, padaryta remiantis gamybos procesu. Nors abu teiginiai iš tiesų išdėstyti toje pačioje laikinojo reglamento 36 konstatuojamojoje dalyje, tai nereiškia, kad viena išvada pagrįsta kita prielaida. Abu teiginius skiria žodis „be to“, todėl aišku, kad antras teiginys nėra pagrįstas pirmuoju. Be to, šie du teiginiai susiję su dviem skirtingais klausimais, išdėstytais skirsnyje „Galutinio naudojimo paskirtis ir pakeičiamumas“. Pirmasis teiginys dėl gamybos proceso susijęs su pakeičiamumu, o antrasis – su galutinio naudojimo paskirtimi. Todėl daryti prielaidą, jog išvada, kad modulių ir elementų pagrindinė galutinio naudojimo paskirtis yra ta pati, yra pagrįsta prielaida, kad plokštelių, modulių ir elementų gamybos procesas yra toks pats, yra neteisinga.

(48) Kalbant apie faktinę elementų ir modulių galutinio naudojimo paskirtį, suinteresuotosios šalys neginčija to, kad moduliai ir elementai parduodami integravimui į fotovoltines saulės energijos sistemas. Todėl išvada, kad modulių ir elementų pagrindinė galutinio naudojimo paskirtis yra ta pati, patvirtinama.

2.3. *Monokristaliniai ir polikristaliniai elementai*

(49) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad monokristaliniai elementai Sąjungoje negaminami ir kad jos eksportuojami monokristaliniai elementai nekonkuruoja su Sąjungos pramone. Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad iš tiesų monokristaliniai elementai Sąjungoje gaminami. Todėl teiginys buvo atmestas. Bet kokiu atveju, *Brosmann* byloje Bendrasis Teismas nusprendė, kad *konkrečios rūšies produkto negaminimas Bendrijoje nėra lemiamas veiksnys*.

▼B

2.4. *Nuostata „siunčiami iš“*

(50) Suinteresuotosios šalys tvirtino, kad tyrimo apibrėžtosios srities išplėtimas įtraukiant produktus, „siunčiamus iš“ KLR, buvo nepagrįstas, nes tyrimas inicijuotas tik dėl KLR kilmės produktų.

(51) Tačiau iš KLR siunčiamos prekės buvo įtrauktos jau inicijavimo etape. Pranešimo apie inicijavimą ([1]) 5 punkte nurodyta, kad „bendrovės, kurios nagrinėjamąjį produktą siunčia iš Kinijos Liaudies Respublikos, tačiau mano, kad dalis šio eksportuojamo produkto arba jie visi nėra Kinijos Liaudies Respublikos muitinės kilmės, raginamos pranešti apie save per šį tyrimą ir pateikti visą reikalingą informaciją“. Todėl aišku, kad visos bendrovės, kurios siunčia prekes iš KLR, turėjo galimybę bendradarbiauti atliekant šį tyrimą. Be to, kadangi tiriamojo produkto sudėtyje dažnai būna sudėtinių dalių ir detalių iš skirtingų šalių, pranešimo apie inicijavimą 5 punkte taip pat nurodyta, kad siekiant spręsti šį klausimą „galima nustatyti specifines nuostatas“.

(52) Todėl laikoma, kad visiems susijusiems ekonominės veiklos vykdytojams buvo tinkamai pranešta apie galimybę prireikus nustatyti specifines nuostatas dėl iš KLR siunčiamų prekių ir jie buvo pakviesti bendradarbiauti atliekant tyrimą. Taigi tyrimo apibrėžtoji sritis nebuvo išplėsta įtraukiant produktus, „siunčiamus iš“ KLR, kadangi šie produktai į apibrėžtąją sritį buvo įtraukti nuo pat pradžios.

(53) Po faktų atskleidimo suinteresuotosios šalys teigė, kad, nepaisant 51 konstatuojamojoje dalyje nurodytų pranešimo apie inicijavimą nuostatų, atliekant tyrimą nagrinėtos tik KLR kilmės prekės ir neįvertintas iš KLR siunčiamų prekių daromas poveikis.

(54) Šiuo atžvilgiu pažymima, kad siekiant užtikrinti, kad atliekant tyrimą būtų įvertintos ne tik KLR kilmės, bet visos iš KLR siunčiamos prekės, imtasi toliau išvardytų priemonių.

— Atliekant tyrimą visos bendrovės, siunčiančios nagrinėjamąjį produktą iš KLR, nepaisant to, kokia prekių kilmė, buvo paragintos pranešti apie save.

— Pranešimo apie inicijavimą A priede eksportuotojų paprašyta pateikti informacijos apie visus bendrovės gaminamus produktus. Ši informacija apėmė ne tik KLR kilmės prekes.

— Remiantis šia informacija, kuri pateikta apie visą eksportą į ES, neatsižvelgiant į tai, kokia prekių kilmė, atrinktos tipiškos bendrovės.

([1]) OL C 269, 2012 9 6, p. 5.

▼B

— Atrinktiems gamintojams nusiųstas klausimynas, skirtas „į Europos Sąjungą eksportuojantiems gamintojams“, kuriame KLR vadinama „nagrinėjamąja šalimi“, o ne kilmės šalimi. Todėl akivaizdu, kad atliekant tyrimą nagrinėtos visos prekės, neatsižvelgiant į jų kilmę.

(55) Šiuo atžvilgiu daroma išvada, kad atliekant tyrimą nagrinėtos visos KLR kilmės arba iš jos siunčiamos prekės, ir tyrimo išvados, įskaitant dėl dempingo ir žalos, apima visas KLR kilmės ar iš jos siunčiamas prekes.

(56) Po galutinio atskleidimo suinteresuotosios šalys tvirtino, kad skunde pateikti tik su importuojamomis KLR kilmės saulės baterijų plokštėmis, o ne iš KLR siunčiamomis prekėmis susiję *prima facie* įrodymai. Šiuo atžvilgiu reikia paaiškinti, kad skundas iš tiesų apėmė prekes „iš KLR“ – tai matyti iš pareiškėjo pateikto dokumento pirmo puslapio, ant kurio uždėtas antspaudas. Prieš šį puslapį byloje yra kitas puslapis, kuriame iš tiesų vartojama formuluotė „Kinijos Liaudies Respublikos kilmės“. Tačiau šiuo atveju tai ne skundo pateikėjo pateiktas dokumentas, o Komisijos tarnybų pridėtas titulinis puslapis, kuriame įrašytas tyrimo pavadinimas, o ne pakartotas skundo pavadinimas. Todėl laikoma, kad skundas apėmė visas prekes iš KLR – tiek KLR, tiek kitų šalių kilmės.

(57) Eksportuojantys Kinijos gamintojai taip pat tvirtino, kad negalima pagrįstai tikėtis, kad eksportuojantys trečiųjų šalių gamintojai turėjo žinoti, kad jų produktai taip pat gali būti nagrinėjami atliekant tyrimą. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad priemonės netaikomos tranzitu vežamoms prekėms, kaip apibrėžta GATT V straipsnyje. Todėl eksportuojantiems gamintojams, kurie nevykdo veiklos KLR, priemonės poveikio nedaro. Be to, apie save nepranešė jokie trečiųjų šalių eksportuojantys gamintojai, kurie būtų nurodę, kad jų eksportuojamiems produktams taikomas antidempingo muitas.

(58) Tie patys eksportuojantys gamintojai teigė, kad trečiųjų šalių eksportuojantys gamintojai nebuvo paraginti pranešti apie save ir jiems nesuteikta galimybė įrodyti, kad jų produktai nėra importuojami dempingo kaina. Institucijos mano, kad nustačius priemones nedaromas poveikis KLR jokios veiklos nevykdantiems eksportuojantiems gamintojams, nes jų prekės, jei jos siunčiamos iš KLR, bus vežamos tranzitu. Visiems kitiems eksportuojantiems gamintojams pranešimu apie inicijavimą pranešta, kad jų vykdoma veikla tikrinama atliekant tyrimą.

(59) Kinijos vyriausybė tvirtino, kad, nors pagrindinio reglamento 1 straipsnio 3 dalimi leidžiama nukrypti nuo principo, kad eksportuojanti šalis yra kilmės šalis, šiuo atveju šiuo straipsniu remtis negalima. Patvirtindama šį teiginį Kinijos vyriausybė teigia, kad nebuvo atliktas išsamus tyrimas, ar eksportuojanti šalis gali būti tarpine šalimi. Institucijos nesutinka su šiuo pagrindinio reglamento 1 straipsnio 3 dalies aiškinimu. Jokia šalis neginčija, kad KLR vykdoma didelė gamybos dalis. Ar KLR yra gatavų prekių

▼B

kilmės šalis, priklauso nuo keleto veiksnių. Institucijoms atliekant dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų analizę ši gamyba nagrinėta neatsižvelgiant į tai, ar eksportuotos gatavos prekės yra KLR muitinės kilmės. Kadangi yra aiškių požymių, kad ne visų produktų, kurie buvo bent iš dalies pagaminti KLR, muitinės kilmės šalimi būtų galima laikyti KLR, institucijos nusprendė, kad atliekant tyrimą taip pat buvo būtina įtraukti produktus, kurių atžvilgiu KLR yra tik tarpinė šalis.

(60) Kinijos vyriausybė taip pat teigė, kad todėl, kad jokiam Kinijos eksportuotojui netaikytas RER, nėra galimybės palyginti saulės baterijų plokščių kainų KLR, ir dėl šios priežasties KLR negali būti laikoma tarpine šalimi. Tačiau šiuo atžvilgiu pažymima, kad visos trys pagrindinio reglamento 1 straipsnio 3 dalies sąlygos nurodomos tik kaip pavyzdžiai ir ne visais atvejais visos sąlygos gali būti svarbios. Šiuo atveju, kadangi jokiam Kinijos eksportuotojui netaikytas RER, palyginamoji kaina turėjo būti nustatyta panašioje šalyje ir, nesvarbu, ar KLR laikoma kilmės ar tarpine šalimi, ši kaina išlieka tokia pati. Todėl klausimas, ar „toje valstybėje“ yra palyginamoji kaina, yra neaktualus, kadangi šiuo atveju palyginamoji kaina nustatyta ne „toje valstybėje“, o panašioje šalyje.

2.5. *Saulės įkrovikliai*

(61) Po pirminio faktų atskleidimo suinteresuotosios šalys teigė, kad apibrėžtis „iš mažiau kaip šešių elementų sudaryti nešiojami saulės įkrovikliai“ yra per siaura ir į ją reikėtų įtraukti produktus, kurių funkcija panaši ir kurie neįtraukti į šią apibrėžtį, kaip antai panašaus dydžio produktus, kuriuose naudojama daugiau mažesnių elementų.

(62) Be to, suinteresuotosios šalys teigė, kad apibrėžtis „fotovoltiniai produktai iš kristalinio silicio, visam laikui įmontuoti į elektros prietaisus“ yra per siaura, kadangi į ją neįtraukiami tik surinkti elektros prietaisai, o saulės energijos sistemų sudėtinės dalys, skirtos integravimui į elektros prietaisus, gali būti į ją įtrauktos.

(63) Iš tiesų, išnagrinėjus pirmiau pateiktus argumentus, paaiškėjo, kad nusprendus neįtraukti tokių produktų į apibrėžtį būtų tikslingiau nustatyti techniniu standartu pagrįstą kriterijų. Visų pirma nustatyta, kad produktai, kurie neturėtų būti priskirti prie priemonių apibrėžtosios srities, šio standarto apibrėžtyse apibūdinami tinkamiau: tarptautinis standartas IEC 61730-1, taikymo klasės, C klasė: ribota įtampa, ribotas elektros energijos naudojimas (p. 13) ([1]).

(64) Po galutinio faktų atskleidimo gauta pastabų dėl produktų nepriskyrimo remiantis minėtu tarptautiniu standartu. Teigta, kad būtų tikslingiau apibrėžti nepriskirtinus produktus remiantis išėjimo įtampa ir atiduodamąja galia („moduliai ar plokštės, kurių išėjimo

([1]) Standarto numeris CEI/IEC 61730-1:2004.

▼B

galia neviršija 50 V nuolatinės srovės, o atiduodamoji galia neviršija 50 W, ir kurie skirti tik tiesiogiai naudoti kaip baterijų įkrovikliai tokios pačios įtampos ir galios sistemose“), o ne remtis standartu. Ši teiginį būtų galima priimti, o pagal šią apibrėžtį galiausiai nuspręsta neįtraukti tokių produktų į apibrėžtį.

2.6. *Stoge įmontuoti saulės moduliai*

(65) Kita suinteresuotoji šalis teigė, kad stoge įmontuoti saulės moduliai neturėtų būti priskirti prie tyrime nagrinėjamo produkto apibrėžtosios srities, kadangi jie atlieka tiek saulės modulio, tiek stogo čerpių ar šiferio funkciją. Todėl jų negalima tiesiogiai pakeisti standartiniu saulės moduliu.

(66) Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad tiek standartiniai, tiek stoge įmontuoti saulės moduliai turi atitikti tuos pačius elektros standartus. Be to, nors stoge įmontuoto saulės modulio negalima paprasčiausiai pakeisti standartiniu moduliu, jį galima pakeisti standartiniu moduliu ir stogo čerpėmis ar šiferiu. Taigi iš esmės šių produktų techninė savybė yra ta pati – jie gamina elektrą iš saulės šviesos. Ši papildoma funkcija (kurią kitu atveju turi stogo danga) nelaikyta svarbia ir ja negalima pagrįsti stoge įmontuotų saulės modulių nepriskyrimo prie produkto apibrėžtosios srities.

(67) Po galutinio faktų atskleidimo ta pati suinteresuotoji šalis, remdamasi su avalyne ([1]), o konkrečiai – atletikai skirta specialios technologijos avalyne „STAF“, susijusiu atveju, teigė, jog tai, kad stoge įmontuotų saulės modulių negalima pakeisti standartiniais saulės moduliais ir atvirkščiai, rodo, kad stoge įmontuotų saulės modulių nereikėtų įtraukti į priemonių apibrėžtąją sritį. Tačiau „STAF“ avalynė į priemonių apibrėžtąją sritį neįtraukta dėl daugelio priežasčių ir, kaip nusprendė Bendrasis Teismas *Brosmann* ([2]) byloje, abipusio pakeičiamumo nebuvimas nėra pakankama priežastis; tai patvirtino, kad visiškai skirtingi produktai, kaip antai bateliai ir pasivaikščiojimams skirta avalynė, nepaisant jų skirtumų, tame pačiame antidempingo tyrime gali iš tiesų būti laikomi nagrinėjamuoju produktu.

(68) Be to, suinteresuotoji šalis tvirtino, kad tai, jog produktas Sąjungoje negaminamas ir tai, kad intelektinės nuosavybės teisės priklauso suinteresuotajai šaliai, tariamai patvirtina, kad stoge įmontuoti saulės moduliai yra novatoriškas produktas, kuris skiriasi nuo kitų. Tačiau, kalbant apie suinteresuotosios šalies

([1]) *Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės avalynė su batviršiais iš odos*, 2006 m. kovo 23 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 553/2006 (laikinasis); 2006 m. spalio 5 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1472/2006 (galutinis).

([2]) Byla *Brosmann Footware (HK) Ltd ir kiti prieš Europos Sąjungos Tarybą* (T-401/06), 133 punktas.

▼B

paminėtą su avalyne susijusį atvejį, Bendrasis Teismas *Brosmann* byloje nusprendė, kad „dėl argumentų, susijusių su […] šios rūšies avalynės negaminimu Bendrijoje ir su patentu, reikia konstatuoti, kad jie nėra lemiami“ ([1]). Taigi, patentuotos technologijos avalynė toje byloje laikyta nagrinėjamuoju produktu.

(69) Suinteresuotoji šalis taip pat tvirtino, kad stoge įmontuoti saulės moduliai neturėtų būti įtraukti į nagrinėjamojo produkto apibrėžtį, nes jie parduodami už gerokai didesnę kainą nei standartiniai moduliai. Taip pat su *avalyne* susijusiu atveju „STAF“ avalynė, kurios kaina viršijo tam tikrą nustatytą kainą, buvo neįtraukta į nagrinėjamojo produkto apibrėžtį. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad stoge įmontuoti saulės moduliai turi dvejopą – saulės modulio ir stogo čerpės ar šiferio – funkciją, kaip nurodyta 66 konstatuojamojoje dalyje. Tiesiogiai lyginti kainas nėra prasmės, nes savaime suprantama, kad produktas su papildoma funkcija kainuoja brangiau.

(70) Atsakydama į šį teiginį, suinteresuotoji šalis tvirtino, kad pagal šiuos argumentus niekada nebūtų galima remtis kainų skirtumu kaip papildomu rodikliu, kuriuo būtų galima pagrįsti nepriskyrimą prie produkto apibrėžtosios srities. Tačiau šis aiškinimas yra pernelyg platus. Ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje tiesiog teigiama, kad šiuo konkrečiu atveju, kai stoge įmontuoti saulės moduliai turi nagrinėjamojo produkto ir kito produkto (šiuo atveju stogo čerpės ar šiferio) funkciją, kaina savaime suprantama nėra reikšminga. Tai jokiu būdu nereiškia, kad kitais atvejais kainos skirtumas negali būti naudingas rodiklis nustatant, ar produktas turėtų būti neįtrauktas į nagrinėjamojo produkto apibrėžtį.

(71) Galiausiai, suinteresuotoji šalis teigė, kad jos stoge įmontuotų saulės modulių tiekėjui turėtų būti suteikta galimybė dalyvauti įsipareigojime dėl minimalios kainos. Tačiau pasirodo, kad susijęs Kinijos eksportuotojas nebendradarbiavo atliekant tyrimą, todėl kaip nebendradarbiaujanti šalis ji neturi teisės dalyvauti įsipareigojime. Todėl šio prašymo nebuvo galima priimti.

3. **Išvada**

(72) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, produktas galutinai apibrėžiamas kaip KLR kilmės arba iš jos siunčiami fotovoltiniai moduliai arba plokštės iš kristalinio silicio ir tam tikrų rūšių elementai, išskyrus vežamus tranzitu, kaip apibrėžta GATT V straipsnyje, naudojami fotovoltiniuose moduliuose arba plokštėse iš kristalinio silicio. Elementų storis neviršija 400 mikrometrų. Šio produkto KN kodai šiuo metu yra ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 ir ex 8541 40 90.

(73) Nagrinėjamojo produkto apibrėžčiai nepriskiriami šių rūšių produktai:

([1]) Byla *Brosmann Footware (HK) Ltd ir kiti prieš Europos Sąjungos Tarybą* (T-401/06), 135 punktas.

▼B

— iš mažiau kaip šešių elementų sudaryti nešiojami saulės įkrovikliai, kurių paskirtis tiekti elektrą prietaisams arba įkrauti elementus;

— fotovoltiniai produktai plona plėvele;

— fotovoltiniai produktai iš kristalinio silicio, visam laikui įmontuoti į elektros prietaisus, kurių paskirtis nėra energijos gamyba ir kurie naudoja integruoto (-ų) fotovoltinio (-ių) elemento (-ų) iš kristalinio silicio gaminamą elektrą;

— moduliai ar plokštės, kurių išėjimo galia neviršija 50 V nuolatinės srovės, o atiduodamoji galia neviršija 50 W, ir kurie skirti tik tiesiogiai naudoti kaip baterijų įkrovikliai tokios pačios įtampos ir galios sistemose.

(74) Nusprendus nepriskirti plokštelių prie produkto apibrėžtosios srities, analizė peržiūrėta atmetus su plokštelėmis susijusius duomenis ir analizę, jei nenurodyta kitaip. Atsižvelgiant į tai, kad plokštelės sudarė tik labai mažą nagrinėjamojo produkto importo į Sąjungą per TL apimties dalį (apie 2 % vertės), laikoma, kad jų nepriskyrimas prie produkto apibrėžtosios srities išvadoms neturės jokio poveikio arba jis bus nežymus. Atsižvelgta į visas suinteresuotųjų šalių pastabas, tačiau bet kokia nuoroda į plokšteles, jei jos būta, buvo atmesta. Todėl visos laikinojo reglamento konstatuojamosiose dalyse pateiktos su plokštelėmis susijusios nuorodos ir duomenys nebegalioja, net jei atitinkamos konstatuojamosios dalys patvirtinamos šiuo reglamentu.

(75) Taigi 26–74 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos pataisytos preliminarios išvados galutinai patvirtinamos. Šio tyrimo tikslais ir remiantis nuoseklia praktika manoma, kad visos nagrinėjamojo produkto rūšys turėtų būti laikomos vienu produktu.

C. **DEMPINGAS**

1. **KLR**

1.1. *Rinkos ekonomikos režimas (RER)*

(76) Po pirminio faktų atskleidimo suinteresuotosios šalys teigė, kad sprendimas dėl RER priimtas ne laiku, t. y. praėjus pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatytam trijų mėnesių laikotarpiui, dėl to tyrimas turėtų būti nedelsiant nutrauktas.

▼B

(77) Šiuo atžvilgiu šios šalys tvirtino, kad pagrindinio reglamento ([1]) dalinis pakeitimas, kuriuo tariamai siekta atidėti terminą, kad sprendimas dėl RER būtų priimamas per aštuonis mėnesius, įsigaliojo tik baigus galioti anksčiau galiojusiam trijų mėnesių terminui. Dalinis pakeitimas būtų taikomas tik būsimiems ir dar nebaigtiems tyrimams, jei sprendimo dėl RER terminas tuo metu dar nebūtų pasibaigęs.

(78) Tačiau pagrindinio reglamento dalinio pakeitimo 2 straipsnyje aiškiai nurodyta, kad „šis reglamentas taikomas visiems naujai pradedamiems ir visiems dar nebaigtiems tyrimams nuo 2012 m. gruodžio 15 d.“. Šiame straipsnyje ar netgi visame Reglamente nėra nuorodos į apribojimą „jei sprendimo dėl RER terminas tuo metu dar nebūtų pasibaigęs“, kurį nurodo suinteresuotosios šalys. Todėl negalima priimti šio argumento.

(79) Po galutinio faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys pakartojo savo argumentus, kad sprendimas dėl RER buvo priimtas terminui pasibaigus, tačiau neužginčijo to, kad 78 konstatuojamojoje dalyje nurodytas pagrindinio reglamento dalinis pakeitimas taikomas„visiems dar nebaigtiems tyrimams“, t. y. ir šiam tyrimui. Todėl daroma galutinė išvada, kad sprendimas dėl RER nebuvo priimtas terminui pasibaigus.

(80) Po galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuotojas teigė, kad neturėjo būti nuspręsta netaikyti RER dėl to, kad trys 2011 m. veiklą nutraukusios bendrovės neturėjo vieno aiškaus pagrindinių apskaitos įrašų rinkinio. Visų pirma abejota dėl to, pagal kokį apskaitos standartą nutraukusi veiklą bendrovė turėtų parengti tokius apskaitos įrašus.

(81) Šiuo atžvilgiu pažymima, kad apskaitos standartuose neapibrėžta, kurios bendrovės privalo parengti finansines ataskaitas, o nurodyta, kaip reikia tas ataskaitas parengti. KLR atveju tai „Verslo įmonių apskaitos standartas. Pagrindinis standartas“, kurio 4 straipsnyje nustatyta, kad „įmonė parengia finansines ataskaitas“. Tai yra privalomas įpareigojimas ir veiklą nutraukusioms bendrovėms išimtys netaikomos.

(82) Be to, netgi jei tos bendrovės nutraukė veiklą, jos vis dar turėjo turto (įskaitant žemę, pastatus, įrenginius ir atsargas) bei įsipareigojimų ir bent iki 2013 m. pradžios dar egzistavo kaip juridiniai asmenys. Todėl laikoma, kad tos bendrovės privalėjo paskelbti 2011 m. apskaitos įrašus, o šių įrašų nepateikus pažeidžiamas 2 kriterijus.

(83) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuotojai taip pat tvirtino, kad nauda, kurią jie gavo naudodamiesi lengvatinių mokesčių sistema (-omis) ir dotacijomis, nesudarė didelės jų apyvartos dalies ir tai tariamai patvirtinta atlikus gretutinį antisubsidijų tyrimą.

([1]) 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1168/2012, OL L 344, 2012 12 14, p. 1.

▼B

(84) Šiuo atžvilgiu primenama, kad šis argumentas jau išnagrinėtas laikinojo reglamento 65 konstatuojamojoje dalyje. Pabrėžta, kad visų pirma dėl šios lengvatos pobūdžio per tiriamąjį laikotarpį gauta bendra nauda yra neaktuali vertinant, ar iškraipymai yra dideli. Todėl šis teiginys atmetamas.

(85) Kadangi jokių kitų pastabų dėl rinkos ekonomikos režimo negauta, visos laikinojo reglamento 50–69 konstatuojamosiose dalyse nustatytos išvados patvirtinamos.

1.2. *Individualus nagrinėjimas*

(86) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 70 konstatuojamojoje dalyje, 18 neatrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų ar eksportuojančių gamintojų grupių pateikė individualaus nagrinėjimo prašymus pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį. Šiuo atveju jau buvo atrinktos septynios bendrovių grupės, kurias paprastai sudaro eksportuojantys gamintojai, susiję Sąjungos ir trečiųjų šalių prekiautojai ir importuotojai. Be atrinktų septynių bendrovių grupių individualus 18 papildomų eksportuojančių gamintojų (grupių) nagrinėjimas pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų jį laiku užbaigti.

(87) Kadangi jokių kitų pastabų dėl individualaus nagrinėjimo negauta, visos laikinojo reglamento 70 ir 71 konstatuojamosiose dalyse nustatytos išvados patvirtinamos.

1.3. *Panaši šalis*

(88) Suinteresuotosios šalys pastebėjo, kad Indija nėra tinkama panaši šalis dėl su šalies viduje pagaminama produkto dalimi susijusiomis nuostatomis, kurios taikomos *Jawaharlal Nehru National Solar Mission* (toliau – JNNSM) projektams. Viena šalis teigė, kad šalies viduje turi būti pagaminama 75 % produkto, o kita šalis teigė, kad Indijos gamintojai gali nustatyti aukštesnes kainas už modulius, kurių 100 % pagaminama šalies viduje. Jie taip pat tvirtino, kad dėl tokių reikalavimų gerokai padidėja vietos produktų kainos. Šiam teiginiui paremti pateiktas Indijos spaudos straipsnis ([1]). Tačiau šis straipsnis paskelbtas praėjus beveik metams po TL pabaigos ir nepateikta jokių jo poveikio per TL įrodymų.

(89) Tačiau tame pačiame spaudos straipsnyje teigiama, kad Indijos saulės energijos pramonė susiduria su „didele Vakarų šalių ir Kinijos gamintojų konkurencija“. Padėtis dar labiau blogėja dėl nuolat didėjančio importo į Indiją, kaip toliau nurodyta 92 konstatuojamojoje dalyje. Nors reikalavimai dėl šalies viduje pagaminamos produkto dalies gali iš tiesų daryti poveikį Indijos vidaus rinkai, vis dėlto galima daryti aiškią išvadą, kad Indijos rinka yra konkurencinga ir joje veiksmingai konkuruoja daug Indijos ir užsienio bendrovių.

([1]) *Firstpost*, 2013 m. birželio 12 d.

▼B

(90) Be to, pagal Jungtinio tyrimų centro (toliau – JRC) paskelbtą informaciją ([1]) dauguma JNNSM projektų bus pradėti įgyvendinti nuo 2015 m. Iš tiesų, pagal JNNSM 2012 m. prie tinklų jungiamų fotovoltinių sistemų tikslas buvo tik 50 MW, palyginti su bendru Indijos prie tinklų jungiamų įrenginių pajėgumu, kuris jau 2012 m. birželio mėn. viršijo 1 GW. Tai rodo, kad per TL JNNSM poveikis visiems Indijos saulės energijos įrenginiams neviršijo 5 %, todėl JNNSM ir pagal ją nustatytų reikalavimų dėl šalies viduje pagaminamos produkto dalies, jei per TL jie jau galiojo (nors suinteresuotosios šalys to nepatvirtino), poveikis galėjo būti tik labai nedidelis. Vykdant valstybės paramos politiką per TL daugiausia įrenginių pastatyta Gudžarato valstijoje (apie 65 %).

(91) Suinteresuotosios šalys teigė, kad Indijos rinka per TL buvo *de facto* apsaugota nuo importo iš įvairių šalių, įskaitant KLR, nes antidempingo tyrimo inicijavimo buvo galima laukti jau nuo 2012 m. pradžios. 2012 m. lapkričio 23 d., t. y. praėjus tik beveik penkiems mėnesiams po TL pabaigos, Indija iš tiesų inicijavo antidempingo tyrimą dėl iš KLR, Malaizijos, Taivano ir JAV importuojamų saulės elementų ir modulių.

(92) Tačiau Indijos prekybos statistiniai duomenys apie importuojamų saulės elementų ir modulių pokyčius ([2]) šio teiginio nepatvirtina:

Vertė mln. USD	2010 m. balandžio mėn. – 2011 m. kovo mėn.	2011 m. balandžio mėn. – 2012 m. kovo mėn.	2012 m. balandžio mėn. – 2013 m. kovo mėn.
KLR	77,33	577,24	371,72
Indeksas	*100*	*746*	*481*
Iš viso	252,63	1 348,48	827,07
Indeksas	*100*	*534*	*327*

(93) Iš šios lentelės matyti, kad saulės elementų ir modulių importas iš KLR padidėjo daugiau nei 600 % (nuo 2010–2011 m. iki 2011–2012 m. daugiau nei 400 %). Vėliau importo vertės truputį sumažėjo, tačiau taip pat sumažėjo saulės elementų ir modulių kainos. Iš tiesų, importo verčių sumažėjimas nuo 2011–2012 m. iki 2012–2013 m. atitinka kainų sumažėjimą tuo pačiu laikotarpiu, apie kurį pranešė specializuotos konsultacinės bendrovės

([1]) JRC Mokslo ir politikos ataskaita, 2012 m. fotovoltinių produktų sektoriaus padėties ataskaita (*JRC Scientific and Policy Report, PV Status Report 2012*), p. 14.

([2]) Indijos prekybos statistiniai duomenys, prekės kodas 8541 40 11, saulės elementai ir (arba) fotovoltiniai elementai, surenkami į modulius ir (arba) plokštes arba ne. Nurodytos vertės apima Indijos finansinius metus, t. y. balandžio – kovo mėn. Informacija apie apimtį pateikiama atskirai, tačiau duomenys apie elementus ir modulius nurodomi kartu. Kadangi modulio vertė paprastai yra 100 kartų didesnė už elemento vertę, informacija apie apimtį nelaikoma patikima.

▼B

(pvz., *pvXchange*), todėl galima daryti išvadą, kad importo apimtis nuo 2011–2012 m. iki 2012–2013 m. išliko gana stabili. Todėl daroma išvada, kad Indijos rinka per TL nebuvo *de facto* apsaugota nuo importo iš įvairių šalių, įskaitant KLR.

(94) Po galutinio atskleidimo Kinijos vyriausybė teigė, kad 2013 m. vasario 6 d. JAV paprašė, kad pagal PPO ginčų sprendimo procedūras būtų surengtos konsultacijos su Indija dėl JNNSM reikalavimų dėl šalies viduje pagaminamos produkto dalies. Dėl šių reikalavimų dėl šalies viduje pagaminamos produkto dalies ir 91 konstatuojamojoje dalyje minėto antidempingo tyrimo 2012 m. balandžio mėn. – 2013 m. kovo mėn. vertė tariamai sumažėjo 38 %, palyginti su praėjusiais metais, nors ankstesniais metais ji didėjo.

(95) Šiuo atžvilgiu pažymima, kad vertės sumažėjimą lemia sumažėjusios kainos, o ne sumažėjusi importo apimtis. Po galutinio faktų atskleidimo suinteresuotoji šalis pateikė informacijos apie saulės elementų ir modulių importo apimties raidą Indijos rinkoje 2010–2013 m. kovo mėn. Šie duomenys rodo, kad saulės modulių ir elementų importo į Indijos rinką apimtis nuolat didėja. Todėl daroma išvada, kad Indijos rinka nebuvo *de facto* apsaugota dėl gresiančio antidempingo tyrimo, o dėl 90 konstatuojamojoje dalyje minėtų JNNSM reikalavimų dėl šalies viduje pagaminamos produkto dalies poveikio, apie kurį tvirtinta, tačiau neįrodyta, ir kuris bet kokiu atveju yra labai mažas, nuolatinis importo apimties augimas nesustojo.

(96) Be to, nurodoma, kad didžioji 2012 m. balandžio mėn. – 2013 m. kovo mėn. laikotarpio, kuriuo pasireiškė tariamas JNNSM poveikis importui į Indiją, dalis yra jau po TL pabaigos. Todėl bet koks galimas ši tariamo sumažėjimo poveikis TL gali būti tik labai nedidelis.

(97) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad bendrovė *Tata Power Solar* (toliau – *Tata*) tik neseniai pateko į rinką ir todėl nėra tinkama panašios šalies gamintoja. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad bendrovė, kurios pavadinimas anksčiau buvo *Tata BP Solar*, gamina saulės modulius nuo 1989 m. ir todėl negalima teigti, kad ji tik neseniai pateko į rinką. Iš tiesų, remiantis kitos suinteresuotosios šalies pateikta informacija, *Tata* rinkoje atsirado daug anksčiau nei atrinkti penki didžiausi Kinijos eksportuotojai.

(98) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Taivanas būtų tinkamesnė panaši šalis, nei Indija, kadangi Taivano bendrovių dydis panašesnis į Kinijos eksportuotojų dydį, be to, Taivano gamintojai bendradarbiauja atliekant tyrimą. Kitos suinteresuotosios šalys taip pat suabejojo, ar Indija būtų tinkama panaši šalis dėl palyginti mažo *Tata* dydžio, tačiau nepasiūlė tinkamesnio varianto.

▼B

(99) Taivano bendrovės iš tiesų bendradarbiavo atliekant tyrimą. Viena bendrovė bendradarbiavo visapusiškai, o kita – tik iš dalies. Tačiau vienintelė visapusiškai bendradarbiaujanti Taivano bendrovė yra mažesnė už *Tata*, ypač pagal modulių, kurie sudaro 90 % nagrinėjamojo produkto pardavimo, pardavimo ir gamybos apimtis; be to, *Tata* parduoda gerokai daugiau nei Taivano bendrovė, kurios modulių pardavimo apimtis yra labai nedidelė, kaip minėta laikinojo reglamento 76 konstatuojamojoje dalyje. Po galutinio atskleidimo vienas eksportuotojas paklausė, ar susisiekta su iš dalies bendradarbiaujančia Taivano bendrove, kad ši pateiktų trūkstamą informaciją. Šiuo atžvilgiu daroma nuoroda į laikinojo reglamento 76 konstatuojamąją dalį, kurioje paaiškinta, kad Taivanas negalėjo būti laikomas panašia šalimi, kadangi Taivano bendrovės gamino beveik išskirtinai tik elementus, o iš Kinijos daugiausia eksportuota modulių. Tai taip pat taikoma iš dalies bendradarbiaujančiam Taivano gamintojui. Kadangi šis gamintojas dėl šios priežasties jau laikytas netinkamu, manyta, kad prašyti papildomos informacijos iš šios bendrovės būtų netinkama.

(100) Ta pati suinteresuotoji šalis teigė, kad nors Taivanas beveik neparduoda modulių, tai *per se* nereiškia, kad jis negali būti laikomas panašia šalimi, kadangi elementų montavimo į modulius išlaidas galima nesunkiai apskaičiuoti. Tačiau tyrimo faktai šio teiginio nepatvirtina. Moduliui iš elementų pagaminti reikia daug gamybos etapų, per kuriuos sukuriama didelė pridėtinės modulio vertės dalis. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 137 konstatuojamojoje dalyje, vidutinės elementų ir modulių kainos skirtumas per TL buvo 555,92 EUR arba 54 %, o vidutinės sąnaudos skyrėsi 377,99 EUR arba 34 %. Tai reikštų, kad didelė galimos Taivano modulių normaliosios vertės dalis turėtų būti pagrįsta koregavimu atsižvelgiant į perdirbimo sąnaudas, o šiuo atžvilgiu negali būti tinkamesnės šalies, nei šalis, kurioje normalioji vertė gali būti nustatoma remiantis didžiosios nagrinėjamojo produkto dalies pardavimo vidaus rinkoje kainomis. Todėl laikoma, kad Indija panašia šalimi buvo pasirinkta pagrįstai, atsižvelgiant į turėtą patikimą informaciją.

(101) Kita suinteresuotoji šalis teigė, kad nenurodyta, kodėl tinkama panašia šalimi nelaikyta JAV. Šiuo atžvilgiu daroma nuoroda į laikinojo reglamento 74 konstatuojamąją dalį, kurioje aiškiai išdėstyta, kad „JAV nėra tinkama panaši šalis daugiausia dėl to, kad JAV rinka dalį tiriamojo laikotarpio antidempingo ir antisubsidijų priemonėmis buvo apsaugota nuo importo iš Kinijos“. Kadangi dėl JAV rinkos apsaugos pastabų negauta, nuomonė šiuo atžvilgiu nesikeičia.

(102) Suinteresuotosios šalys tvirtino, kad dėl Kinijos gamintojų ir Indijos gamintojo masto ekonomijos skirtumų dempingo apskaičiavimo rezultatas yra iškreiptas. Todėl patikrinta, ar iš tiesų egzistuoja bendrovės gamybos apimties ir jos dempingo skirtumo sąsaja.

▼B

(103) Iš septynių atrinktų bendrovių grupių dvi bendrovių grupės yra vidutinio dydžio (*Jinzhou Yangguang* ir *Delsolar*), o likusios penkios bendrovių grupės yra didelės (*JingAo, LDK, Suntech, Trina* ir *Yingli*). Iš vidutinio dydžio bendrovių *Jinzhou Yangguang* nustatytas mažiausias dempingo skirtumas, o *Delsolar* – didžiausias. Penkios didesnės bendrovės patenka tarp šių minėtų bendrovių. Taigi akivaizdu, kad masto ekonomijos ir dempingo skirtumų sąsajos nėra. Todėl laikoma, kad dėl Kinijos gamintojų ir Indijos gamintojo masto ekonomijos skirtumų dempingo apskaičiavimo rezultatas nėra iškreiptas.

(104) Po galutinio faktų atskleidimo suinteresuotosios šalys teigė, kad tai, kad nėra masto ekonomijos ir dempingo skirtumų sąsajų, nereiškia, kad masto ekonomija nedaro poveikio kainų palyginamumui. Kai dempingo skirtumas yra pagrįstas tokia pačia normaliąja verte visiems eksportuotojams, kaip šiuo atveju, dempingo skirtumą daugiausia lemia eksporto kainos. Taigi, jei nėra jokių masto ekonomijos ir dempingo skirtumų sąsajų, tai taip pat reiškia, kad nėra jokių masto ekonomijos ir pardavimo kainų sąsajų. Todėl daroma išvada, kad šiuo atveju masto ekonomijos skirtumai nedaro poveikio kainų palyginamumui.

(105) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad panašios šalies gamintojas buvo nustatęs itin aukštas pardavimo vidaus rinkoje kainas, kurios tariamai yra gerokai didesnės nei Sąjungos pramonės pardavimo kainos, kadangi dempingo skirtumas yra daug didesnis už priverstinio kainų mažinimo skirtumą. Šis argumentas pateiktas palyginus Indijos normaliąją vertę su Sąjungos pramonės pardavimo kainomis. Tačiau toks palyginimas yra klaidingas, nes Indijos normalioji vertė nustatyta remiantis tik pelningu pardavimu. Nenuostabu, kad pelningos kainos Indijoje yra didesnės už vidutinę Sąjungos pramonės kainą, ypač atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos pramonės padėtis yra nuostolinga. Todėl tai, kad Indijos normalioji vertė viršija vidutines Sąjungos pramonės pardavimo kainas, neįrodo, kad Indija panašia šalimi pasirinkta nepagrįstai.

(106) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad *Tata* kainos yra iškreiptos, nes ji yra susijusi su komunalines paslaugas teikiančia bendrove *Tata Power*. Todėl *Tata* tariamai gali nustatyti didesnes kainas tose vietovėse, kuriose *Tata Power* teikia paslaugas. Tačiau nepateikta jokių šį teiginį pagrindžiančių įrodymų, taip pat nenurodytas šio tariamo poveikio mastas. Todėl šio teiginio nebuvo galima priimti.

(107) Po galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuotojas teigė, kad *Tata* yra nekonkurencinga bendrovė, kurios gamybos sąnaudos ir pardavimo kainos yra didelės, ir tariamai dėl to 2011 m. gruodžio mėn. bendrovė *BP Solar* pasitraukė iš bendrosios įmonės. Siekiant pagrįsti šį teiginį pateikiama spaudos straipsnio citata, kurioje teigiama, kad „tai, kad po keturių dešimtmečių *BP* pasitraukė iš saulės energijos pramonės, rodo, kokia konkurencinga ir perpildyta tapo saulės energijos rinka“. Tačiau šiame straipsnyje

▼B

Tata neišskiriama kaip nekonkurencinga bendrovė, jame aprašoma bendra saulės baterijų plokščių rinkos padėtis, kalbama apie „nuožmią konkurenciją, kuri būdinga šiai rinkai“ ir teigiama, kad „daug bendrovių uždarė gamyklas visame pasaulyje, atleido šimtus darbuotojų ir paskelbė bankrotą“. Todėl šis spaudos straipsnis neįrodo, kad *Tata* yra nekonkurencinga bendrovė, kurios gamybos sąnaudos ir pardavimo kainos yra didelės.

(108) Atskleidus faktus vienas eksportuotojas teigė, kad dėl didelės jos vykdomo elementų importo apimties *Tata* neįtraukta į 91 konstatuojamojoje dalyje minėtą šiuo metu atliekamą Indijos antidempingo tyrimą kaip Indijos pramonės dalis. Nors patvirtinama, kad šiuo metu atliekamame Indijos antidempingo tyrime *Tata* iš tiesų nėra Indijos pramonės dalis, tai savaime nereiškia, kad ši bendrovė nėra tinkama panašios šalies gamintoja. Normalioji vertė nustatyta remiantis tik Indijoje *Tata* gaminamais elementais ir moduliais, o ne importuojamomis prekėmis. Tai, kad importuotos sudėtinės dalys panaudotos gaminant tam tikrus produktus, nereiškia, kad jais remiantis nustatyta normalioji vertė nėra tipiška Indijai, ypač atsižvelgiant į tai, kad ji daugiausia pagrįsta ne sąnaudomis, o pardavimo kainomis.

(109) Kinijos vyriausybė teigė, kad *Tata* modulių pardavimas tariamai sudaro tik 0,3 % Kinijos eksporto į ES ir negali būti laikomas tipišku, remiantis Teismo sprendimu *Detlef Nölle* ([1]) byloje. Toje byloje Teismas nusprendė, kad jei visa šalies gamybos apimtis sudaro tik 1,25 % eksporto į ES apimties, tai rodo, kad susijusi rinka nėra labai tipiška. Šiuo atveju Kinijos vyriausybė nelygino visos Indijos gamybos apimties ir visos Kinijos eksporto apimties, o tik vienos Indijos bendrovės gamybos apimtį su visų Kinijos eksportuotojų visa eksporto apimtimi. Tačiau toks palyginimas yra klaidingas, nes konkurencingoje rinkoje, kurioje veikia daug rinkos dalyvių, negalima daryti išvadų apie visos rinkos tipiškumą remiantis tik su vienu gamintoju susijusiais kiekiais. Be to, palyginimas *Detlef Nölle* byloje buvo kitokio pobūdžio – visa šalies gamybos apimtis lyginta su visa eksporto apimtimi. Pagal CCCME pateiktą informaciją planuota, kad iki 2012 m. pabaigos, t. y. netrukus po TL pabaigos, Indijos gamyba turėjo viršyti 2 GW. Tokia gamybos apimtis sudarytų 14 % Kinijos eksporto į ES, o tai gerokai viršija *Detlef Nölle* byloje paminėtą 5 % orientacinę ribą.

(110) Atskleidus faktus viena suinteresuotoji šalis atkreipė dėmesį į tai, kad *Tata* yra nepakankamai integruota gamintojų grandies atžvilgiu ir turi tiekti plokšteles iš trečiųjų šalių. Dėl šio nepakankamo vertikalaus integravimo gamintojų grandies atžvilgiu sąnaudos didėja, palyginti su vertikaliai integruotais Kinijos gamintojais. Tačiau šis teiginys nebuvo pagrįstas. Visų pirma, bendros *Tata* sąnaudos būtų didesnės tik jei jų mokama plokštelių

([1]) Byla C-16/90 *Detlef Nölle prieš Hauptzollamt Bremen-Freihafen*, Rink. p. I-5163.

▼B

pirkimo kaina viršytų plokštelės gamybos sąnaudas, o to užtikrinti negalima, kadangi daug saulės energijos verslu užsiimančiu bendrovių per TL patyrė nuostolių. Be to, netgi dideli vertikaliai integruoti Kinijos gamintojai dažnai pirko didelius plokštelių kiekius iš nepriklausomų tiekėjų ir tuo remiantis galima daryti išvadą, kad nepakankamas vertikalus integravimas plokštelių atžvilgiu nebūtinai lemia didesnes modulių ir elementų kainas.

(111) Viena suinteresuotoji šalis tvirtino, kad panaši šalis yra nekonkurencinga. Šis teiginys pagrįstas tuo, kad 2013 m. saulės elementų Indijoje pagaminta mažiausiai per pastaruosius penkerius metus. Tačiau tos suinteresuotosios šalies cituojamoje ataskaitoje nurodyta, kad per TL Indijoje elementų vis dar buvo gaminama daug ir gamybos apimtis beveik siekė minėtą didžiausią ribą. Gamyba labai sumažėjo po TL, todėl tyrimo rezultatams tai neturėjo jokio poveikio.

(112) Kitas argumentas, kuriuos siekiama pagrįsti teiginį, kad panaši šalis yra nekonkurencinga, yra susijęs su 91 konstatuojamojoje dalyje minėtu antidempingo tyrimu. Institucijos pabrėžia, kad tas tyrimas dar nebaigtas, todėl juo remiantis jokių išvadų daryti negalima. Apskritai antidempingo tyrimai nėra konkurencingumo trūkumo rodiklis, jie rodo, kad šalies pramonė mano, kad ji susiduria su nesąžininga konkurentų trečiosiose šalyse prekybos praktika.

(113) Komisija daro bendrą išvadą, kad Indija panašia šalimi pasirinkta pagrįstai.

(114) Kadangi jokių kitų pastabų dėl panašios šalies negauta, visos laikinojo reglamento 72–77 konstatuojamosiose dalyse nustatytos išvados patvirtinamos.

1.4. *Normalioji Vertė*

(115) Po pirminio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis pateikė pastabą, kad Indijos bendrovės daugiausia pardavinėjo prie tinklų nejungiamus modulius, kurių kainos ir gamybos sąnaudos didesnės nei Kinijos eksportuotojų parduodamų prie tinklų jungiamų modulių. Taip pat tvirtinta, kad prie tinklų nejungiamų modulių atiduodamoji galia paprastai yra mažesnė nei prie tinklų jungiamų modulių.

(116) Šiuo atžvilgiu pažymima, kad standartinio dydžio moduliams, kuriuos sudaro daugiau kaip 36 elementai ir kurie paprastai jungiami prie tinklo, ir mažesniems moduliams, kuriuos sudaro ne daugiau kaip 36 elementai ir kurie paprastai naudojami jų nejungiant prie tinklo, nustatytos skirtingos normaliosios vertės. Todėl manoma, kad visų rūšių produktams, įskaitant tiek prie tinklų nejungiamus, tiek jungiamus modulius, nustatyta tinkama normalioji vertė.

▼B

(117) Kita suinteresuotoji šalis teigė, kad *Tata* taip pat vykdo projekto vystytojo veiklą, todėl šios bendrovės pardavimo negalima lyginti tik su eksportuojančių Kinijos gamintojų vykdomu modulių pardavimu. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad Indijos vidaus rinkos kainos ir Kinijos eksporto kainos lygintos tik modulių pardavimo atžvilgiu ir nustatant normaliąją vertę nesiremta viso projekto ar integruotų sprendimų pardavimo duomenimis, kadangi jie nelaikyti panašiais.

(118) Kadangi jokių kitų pastabų dėl normaliosios vertės negauta, visos laikinojo reglamento 78–86 konstatuojamosiose dalyse nustatytos išvados patvirtinamos.

1.5. *Eksporto kaina*

(119) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurie atrinkti eksportuotojai pateikė pastabų dėl neesminių klausimų, susijusių su eksporto kaina, kuri naudota dempingo skirtumui nustatyti. Į pagrįstas pastabas atsižvelgta ir susijusių bendrovių dempingo skirtumas šiek tiek pakoreguotas.

(120) Kadangi jokių kitų pastabų dėl eksporto kainos negauta, visos laikinojo reglamento 87–89 konstatuojamosiose dalyse nustatytos išvados patvirtinamos.

1.6. *Palyginimas*

(121) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurie atrinkti eksportuotojai pateikė pastabų dėl neesminių klausimų, susijusių su koregavimais, kurie naudoti eksporto kainoms palyginti. Į pagrįstas pastabas atsižvelgta ir susijusių bendrovių dempingo skirtumas šiek tiek pakoreguotas.

(122) Po pirminio faktų atskleidimo nustatyta, kad padaryta korektūros klaida, dėl kurios neteisingai pakoreguota normalioji vertė atsižvelgiant į vežimą vidaus transportu. Ši klaida ištaisyta ir todėl šiek tiek sumažinti dempingo skirtumai.

(123) Atskleidus faktus viena suinteresuotoji šalis teigė, kad prekybos lygio koregavimas gali būti pagrįstas, nes šalis parduoda ne tiesiogiai montuotojams, o perpardavėjams ir platintojams. Šalis paprašė pateikti išsamios informacijos apie panašios šalies gamintojo pardavimo kanalus, tačiau siekiant apsaugoti slaptą informaciją to nebuvo galima padaryti. Kaip alternatyva, panašios šalies gamintojo klientų bazė suskirstyta į skirtingas kategorijas pagal pardavimo apimtį, ir pagal tai nustatyta, kad prekybos lygio koregavimas buvo nepagrįstas.

(124) Atsakydama į šią analizę suinteresuotoji šalis sutiko, kad parduodamo kiekio skirtumas lemia kainų skirtumą, tačiau toliau teigė, kad montuotojams tariamai nustatomos didesnės kainos nei

▼B

platintojams ir (arba) perpardavėjams, net jei montuotojas perka tokį patį kiekį kaip platintojas ir (arba) perpardavėjas. Tačiau šis teiginys buvo nepagrįstas, todėl į jį atsižvelgti negalima.

(125) Kadangi jokių kitų pastabų dėl eksporto kainos negauta, visos laikinojo reglamento 90–92 konstatuojamosiose dalyse nustatytos išvados patvirtinamos.

1.7. *Dempingo skirtumai*

(126) Vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas paprašė visiškai atskleisti jo dempingo apskaičiavimą, teigdamas, kad kitaip jis negali pateikti pastabų dėl jo tikslumo. Kadangi šiai bendrovei netaikytas RER, jos normalioji vertė buvo pagrįsta Indijos kaip panašios šalies duomenimis. Atsižvelgiant į tai, kad tik vienas panašios šalies gamintojas visiškai bendradarbiavo atliekant tyrimą, siekiant apsaugoti slaptą informaciją su produkto rūšimi susijusios panašios šalies informacijos atskleisti negalima. Todėl šis teiginys turi būti atmestas.

(127) Atrinktų bendrovių atveju panašiai šaliai nustatyta kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinė svertinė normalioji vertė buvo palyginta su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto svertine vidutine eksporto kaina, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(128) Neatrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų svertinis vidutinis dempingo skirtumas buvo apskaičiuotas vadovaujantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalies nuostatomis. Tas skirtumas atitinkamai apskaičiuotas pagal atrinktiems eksportuojantiems gamintojams apskaičiuotus skirtumus.

(129) Tuo remiantis neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatytas 88,1 % galutinis dempingo skirtumas.

(130) Visiems kitiems eksportuojantiems KLR gamintojams dempingo skirtumai nustatyti pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį remiantis turimais faktais. Tam pirmiausia nustatytas bendradarbiavimo lygis palyginus bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų nurodytą eksporto į Sąjungą apimtį ir Kinijos eksporto apimtį, kaip nustatyta 167 konstatuojamojoje dalyje.

(131) Kadangi bendradarbiavimas sudarė daugiau nei 80 % visos Kinijos eksporto į Sąjungą apimties, bendradarbiavimo lygį galima laikyti aukštu. Kadangi nebuvo pagrindo manyti, kad kuris nors eksportuojantis gamintojas sąmoningai nebendradarbiautų, kitoms bendrovėms taikomas dempingo skirtumas nustatytas tokio dydžio kaip didžiausias atrinktai bendrovei nustatytas dempingo skirtumas. Manyta, kad taip daryti tikslinga, nes nėra požymių, kad nebendradarbiaujančios bendrovės būtų nustačiusios mažesnes dempingo kainas, ir siekiant užtikrinti priemonių veiksmingumą.

(132) Todėl galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

▼B

Bendrovė	Dempingo skirtumas
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd Changzhou Youze Technology Co. Ltd Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd	90,3 %
Delsolar (Wujiang) Ltd,	111,5 %
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	91,9 %
JingAo Solar Co. Ltd Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd Hefei JA Solar Technology Co. Ltd Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd	97,5 %
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	53,8 %
Wuxi Suntech Power Co. Ltd Suntech Power Co. Ltd Wuxi Sunshine Power Co. Ltd Luoyang Suntech Power Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd	73,2 %
Yingli Energy (China) Co. Ltd Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	93,3 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės (I priedas, II priedas)	88,1 %
Visos kitos bendrovės	111,5 %

D. **ŽALA**

1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(133) Panašų produktą Sąjungoje gamino apie 215 gamintojų. Institucijos patikrino suinteresuotųjų šalių teiginius, kad gamintojų buvo daugiau, ir nustatė, kad tariami papildomi gamintojai iš tiesų daugiausia buvo eksportuojantys gamintojai, su jais susiję importuotojai, platintojai ir montuotojai.

▼B

(134) Po pirminio faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys nesutiko su faktu, kad nepriklausomos konsultacinės bendrovės *Europressedienst* (toliau – konsultantas) pateikti duomenys naudoti, *inter alia*, Sąjungos gamybai, Sąjungos gamybos pajėgumams ir kitiems su Sąjungos pramone susijusiems makroekonominiams žalos rodikliams ir importo duomenims nustatyti. Šios šalys suabejojo konsultanto nepriklausomumu ir teigė, kad jis buvo susijęs su skundo pateikėju. Jos taip pat paprašė paaiškinti, kuo remdamasi Komisija pasirinko konsultantą ir suabejojo jo kompetencija renkant su fotovoltinių produktų sektoriumi susijusius ekonominius duomenis. Šiuo atžvilgiu tvirtinta, kad Komisijos išvados turėjo būti paremtos kitų esamų šaltinių, visų pirma žinomų mokslinių tyrimų institutų, duomenimis. Galiausiai, užginčydama konsultanto pateiktų duomenų patikimumą, AFASE paminėjo geriausią ekonominių įrodymų teikimo ir duomenų rinkimo bylose, susijusiose su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 101 ir 102 straipsnių taikymu, ir susijungimų bylose patirtį.

(135) Susijusios suinteresuotosios šalys nepateikė jokių tariamų konsultanto ir skundo pateikėjo ryšių įrodymų. Atlikus tyrimą taip pat nenustatyta jokių įrodymų, kad jų ryšiai nebuvo vien tik komercinio pobūdžio. Po galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad būta požymių, jog skundą pateikiančio Sąjungos pramonės atstovo skunde pateikti *prima facie* įrodymai buvo pagrįsti to paties konsultanto pateiktais duomenimis. Net jei pripažįstama, kad kai kurie rodikliai iš tiesų buvo tokie patys kaip skunde pateikti įrodymai, tai nebūtinai reiškia, kad jie buvo nustatyti remiantis tik vienu šaltiniu. Šiuo atžvilgiu skunde nurodomi įvairūs šaltiniai, kuriais naudotasi.

(136) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 99 konstatuojamojoje dalyje, Komisija manė esant tikslinga šiame tyrime pasinaudoti šia konsultacine bendrove, nes kiti viešieji šaltiniai, iš kurių būtų buvę galima gauti būtinų visą Sąjungos rinką apimančių makroekonominių duomenų ir importo duomenų, jų pateikti negalėjo. Prieš pasirinkdama *Europressedienst* Komisija įvertino konsultanto naudojamą metodą atitinkamiems duomenims rinkti ir jo gebėjimą pateikti reikiamus tiek atskirai visų rūšių produktų, tiek viso nagrinėjamojo laikotarpio duomenis.

(137) Be to, atliekant tyrimą, konsultanto pateikti duomenys buvo, jei įmanoma, patikrinti remiantis kitais esamais šaltiniais ir patvirtinti. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad rinkoje veikia kelios mokslinių tyrimų bendrovės, kurių specializacija – su fotovoltiniais produktais susijusių statistinių duomenų rinkimas, tačiau jų pranešami duomenys beveik niekada nesutampa. Taip yra todėl, kad mokslinių tyrimų institutams sunku gauti tikslius duomenis, taigi jų pranešami fotovoltinių produktų rinkos rodikliai visuomet bus pagrįsti prognozėmis, nesvarbu, kas juos pateikia. Šiuo atžvilgiu

▼B

Komisija duomenis sutikrino lygindama konsultanto pateiktų duomenų tendencijas su tų pačių duomenų, susijusių su tomis pačiomis temomis, kuriuos paskelbė kitos mokslinių tyrimų bendrovės, JRC ir Europos fotovoltinės pramonės asociacija (toliau – EPIA), jei tokie duomenys buvo paskelbti, tendencijomis. Tikrinant didelių skirtumų nepastebėta – sutikrintų rodiklių tendencijos buvo panašios. Taigi preliminarios išvados padarytos remiantis ne vien tik konsultanto pateiktais duomenimis, tačiau taip pat pačios Komisijos analize ir tų duomenų vertinimu. Be to, kaip minėta 9 konstatuojamojoje dalyje, nustačius laikinąsias priemones konsultanto patalpose surengtas tikrinamasis vizitas. Siekdama patikrinti metodų ir pateiktų duomenų patikimumą Komisija konsultanto patalpose atliko tikrinimą vietoje. Šis tikrinimas atliktas tęsiant Komisijos vykdomą duomenų sutikrinimą ir siekiant papildomai įsitikinti, kad duomenys ir susiję metodai yra patikimi ir kokybiški.

Laikyta, kad tikrinimas vietoje atliktas taikant gero administravimo principą, net jei tuos duomenis pateikė konsultantas, o ne suinteresuotoji šalis. Taigi Komisija papildomai įsitikino, kad konsultanto pateikti duomenys buvo patikimi.

(138) Viena šalis tvirtino, kad Komisijos naudotas sutikrinimo metodas nebuvo pakankamai išsamiai paaiškintas, ir paprašė atskleisti kitus šaltinius, kuriais naudotasi atliekant sutikrinimą. Ši šalis taip pat teigė, kad naudotas metodas bet kokiu atveju buvo netinkamas, nes lygintos tik įvairių šaltinių nurodytos tendencijos, o ne absoliučiosios vertės.

(139) Kiti šaltiniai, kuriais naudotasi sutikrinant konsultanto pateiktus duomenis, buvo JRC ir EPIA paskelbtos ataskaitos, susijusios su tomis pačiomis temomis. Dėl duomenų palyginimo su kitais šaltiniais pažymima, kad juose nurodytos ne tik panašios tendencijos, bet ir panašūs dydžiai. Todėl padaryta išvada, kad naudotas metodas buvo tinkamas ir tvirtinimai šiuo klausimu buvo atmesti.

(140) Dėl konsultanto kompetencijos pažymėtina, kad jo pagrindinė veiklos sritis – su fotovoltinių produktų sektoriumi susijusių duomenų rinkimas ir nuolat atnaujinamos bendrovių, vykdančių veiklą fotovoltinių produktų rinkoje, duomenų bazės priežiūra. Šie duomenys skelbiami specializuotuose fotovoltiniams produktams skirtuose leidiniuose, jais taip pat naudojasi atskiros bendrovės, kurių užsakymu konsultantas atlieka specializuotus mokslinius tyrimus. *Europressedienst* prižiūrima duomenų bazė nuolat atnaujinama ir skelbiama. Be to, konsultantas šiame sektoriuje

▼B

turi kelerių metų patirtį. Tiksliau, konsultanto taikomas metodas yra rinkti, sutikrinti ir kaupti informaciją naudojantis įvairiais rinkoje esamais šaltiniais. Sąjungos gamintojų duomenys visų pirma renkami naudojantis standartiniais klausimynais, kurie siunčiami duomenų bazėje esančioms bendrovėms, arba telefonu, o trečiųjų šalių gamintojų duomenis konsultantas paprastai renka per specializuotas parodas. Jei minėtais būdais informacijos gauti nepavyksta, *Europressedienst* peržiūri fotovoltinių produktų sektoriaus bendrovių finansines ataskaitas arba laisvai bendradarbiauja su kitais mokslinių tyrimų institutais, kad gautų ar sutikrintų duomenis. Patikrinta ir iš tiesų patvirtinta, kad vykdydamas įprastą veiklą konsultantas naudojosi šiais šaltiniais. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, laikyta, kad šiame tyrime buvo tikslinga pasinaudoti *Europressedienst* paslaugomis, ir su tuo susiję šalių argumentai buvo atmesti.

(141) Dėl kompetentingos Komisijos tarnybos pateiktos geriausios ekonominių įrodymų teikimo patirties (toliau – geriausia patirtis) reikėtų pateikti toliau nurodytas pastabas. Pirma, šis dokumentas nėra įpareigojantis Komisijos atžvilgiu, nes jį priėmė ne Kolegija, o kompetentinga tarnyba, siekdama parengti rekomendacijas šalims, kaip teikti ekonominius įrodymus. Antra, geriausia patirtis yra susijusi su ekonominių tyrimų ir duomenų, naudojamų tam tikruose su konkurencija susijusiuose tyrimuose, kuriems taikomi SESV 101 ir 102 straipsniai, ir susijungimų bylose, teikimu. Tose konkurencijos bylose taikomų taisyklių, įrodymų standartų ir Komisijos įgaliojimų atlikti tyrimą negalima lyginti su prekybos apsaugos tyrimais, kuriuose taikomos visiškai skirtingos taisyklės.

(142) Po pirminio faktų atskleidimo kelios šalys nesutiko su konsultanto naudotu metodu, teigdamos, kad jis neatitinka pripažintų mokslinių standartų. Tačiau, kaip minėta 137 konstatuojamojoje dalyje, įvertinus metodą ir sutikrinus gautus duomenis nustatyta, kad jie atitinka kitus paskelbtus duomenis ir todėl yra pakankamai patikimi. Patikslinti konkretūs suinteresuotųjų šalių, daugiausia AFASE, iškelti klausimai; jie paskelbti suinteresuotosioms šalims susipažinti skirtoje šio tyrimo byloje.

(143) CCCME tvirtino, kad duomenų kaupimo metodas buvo neaiškus. Šis teiginys atmestas, kadangi susijusi informacija buvo pateikta suinteresuotosioms šalims susipažinti skirtoje tyrimo byloje ir buvo prieinama visoms suinteresuotosioms šalims.

▼B

(144) Po galutinio faktų atskleidimo kelios šalys pakartotinai išreiškė savo susirūpinimą dėl Komisijos pasirinkto konsultanto ir pateiktų duomenų kokybės. Šiuo atžvilgiu teigta, kad konsultanto duomenis galima užsisakyti ir įsigyti *ad hoc* pagrindu siekiant patenkinti konkrečius galimų klientų prašymus, todėl jie gali būti neobjektyvūs. Be to, CCCME suabejojo, ar konsultanto surinkti duomenys gali būti laikomi patvirtinančiais įrodymais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje, kadangi duomenys buvo daugiausia pagrįsti prielaidomis ir apskaičiavimais. Taip pat tvirtinta, kad pateikti duomenys nebuvo pakankamai pagrįsti byloje pateiktais įrodymais ir jie nebuvo vienareikšmiai, objektyvūs ir patikrinami.

(145) Atsižvelgiant į šiuos teiginius daroma nuoroda į 136–137 konstatuojamąsias dalis, kuriose pateikta papildomos informacijos apie konsultanto atranką. Be to, pažymima, kad Komisija pasamdė konsultantą remdamasi patikimiausia tuo metu turėta informacija ir griežtai laikydamasi šiai procedūrai taikomo Komisijos finansinio reglamento. Be to, primenama, kad itin svarbus buvo konsultanto pajėgumas laiku teikti visus reikalingus duomenis, kadangi Komisija turėjo laikytis teisės aktuose nustatytų terminų, per kuriuos ji privalėjo paskelbti preliminarias atliekamo tyrimo išvadas.

(146) Kiek tai susiję su pateiktų duomenų kokybe ir klausimu, ar šie duomenys gali būti laikomi patvirtinančiais įrodymais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje, 137 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad konsultanto naudotas duomenų rinkimo metodas buvo patikrintas ir nustatyta, kad jo kokybė buvo pakankama. Be to, kaip paminėta toje pačioje konstatuojamojoje dalyje, konsultanto pateikti duomenys buvo, jei įmanoma, sutikrinti su kitais šaltiniais ir nustatyta, kad jie yra pakankamai tikslūs. Galiausiai pažymima, kad konsultantas turi duomenų bazę, kuri atnaujinama nuolat ir nepriklausomai nuo klientų poreikių ir prašymų. Ta pati duomenų bazė naudota renkant ir pateikiant fotovoltinių produktų sektoriaus statistinius duomenis įvairiems klientams, todėl teiginys, kad duomenys buvo neobjektyvūs, turėjo būti atmestas.

(147) Po galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Komisija neatskleidė šaltinių, naudoto metodo ir bendrovių, su kuriomis konsultantas bendradarbiavo, rinkdamas pateiktus makroekonominius duomenis. Kita suinteresuotoji šalis pakartojo, kad dėl konsultanto taikyto metodo rezultatai galėjo būti netikslūs. Kelios suinteresuotosios šalys paprašė pateikti išsamesnės informacijos apie konsultanto naudotą metodą, pvz., vidutinę atsakymų į klausimynus ir apklausas procentinę dalį, per kiekvieną kanalą surinktų duomenų procentinę dalį, jų tikrinimo būdus, prielaidas ir artinius, kuriais naudotasi rengiant duomenis, bendrovių, kurių atžvilgiu nustatyti artiniai, skaičių ir bent apytikslį konsultanto darbuotojų skaičių.

▼B

(148) Atsižvelgiant į šiuos teiginius pažymima, kad nustačiusi laikinas priemones Komisija suinteresuotosioms šalims atskleidė metodą ir šaltinius, kuriais konsultantas naudojosi kaupdamas duomenis, ir po pirminio faktų atskleidimo atsakė į konkrečius su šia tema susijusius suinteresuotųjų šalių klausimus. Laikoma, kad po galutinio faktų atskleidimo pateiktas suinteresuotųjų šalių prašymas pateikti papildomos informacijos buvo patenkintas, kai nustačius laikinuosius muitus buvo pateikta informacija, kurią buvo galima pateikti laikantis konfidencialumo apribojimų. Be to, pabrėžta, kad Komisija vietoje patikrino konsultanto naudotą duomenų rinkimo bei kaupimo būdą ir susijusias pagrindines duomenų kaupimo prielaidas. Tikrinimo rezultatai buvo patenkinami ir Komisija įsitikino, kad pagrindinės prielaidos buvo pagrįstos, o konsultanto pateikti duomenys – kokybiški. Be to, pačių duomenų šalys neužginčijo.

(149) Po galutinio faktų atskleidimo kita šalis paprašė paaiškinti Sąjungos gamintojų, į kuriuos konsultantas atsižvelgė rinkdamas duomenis, skaičių ir tų gamintojų ir apie 215 Komisijai žinomų Sąjungos gamintojų sutapimą. Šiuo atžvilgiu paaiškinama, kad Sąjungos gamintojai, į kuriuos atsižvelgė konsultantas, daugiausia yra tie patys, kurie, kaip žinoma, sudaro Sąjungos pramonę 133 konstatuojamojoje dalyje minėtame tyrime.

(150) Po galutinio faktų atskleidimo viena šalis teigė, kad Komisija nenuosekliai atliko žalos analizę, kadangi moduliai ir elementai nagrinėti atskirai, o žalos ir dempingo skirtumo svertiniai vidurkiai apskaičiuoti moduliams ir elementams kartu. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad nors rodikliai nurodyti atskirai kiekvienos rūšies produktui, su kiekvienu rodikliu susijusios išvados taikomos visam tiriamajam produktui. Taip pat primenama, kad moduliai ir elementai yra vienas produktas, todėl dempingo skirtumai ir žalos pašalinimo lygis nustatyti remiantis šiuo pagrindu. Todėl teiginys atmestas.

(151) Galiausiai kita suinteresuotoji šalis tvirtino, kad apskaičiuojant makroekonominių rodiklių per TL vertes klaidingai remtasi paprastu 2011 m. ir 2012 m. vidurkiu, kadangi toks metodas būtų neobjektyvus ir iš gautų rezultatų nebūtų matyti tikra padėtis per TL. Paaiškinta, kad paprastas duomenų vidurkis naudotas tik tuo atveju, jei atitinkamais laikotarpiais nustatytos vienodos tendencijos. Jei tendencijos skyrėsi, metodas buvo atitinkamai pritaikytas atsižvelgiant į padėtį rinkoje. Susijusi šalis išsamiau nepaaiškino, kaip iš rezultatų, gautų naudojant šį metodą, nebūtų matyti tikra padėtis rinkoje. Todėl šie teiginiai buvo atmesti.

(152) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir kadangi jokių kitų pastabų šiuo klausimu negauta, laikinojo reglamento 98–101 konstatuojamųjų dalių išvados patvirtinamos.

▼B

2. **Susijusios Sąjungos rinkos nustatymas**

(153) Kelios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad uždarajai rinkai ir laisvajai rinkai padaryta žala turėjo būti įvertinta atskirai. Viena šalis teigė, kad vertinant žalą neturėjo būti atsižvelgta į duomenis, susijusius su uždarajam naudojimui skirtais elementais, nes šiems elementams importas dempingo kaina poveikio neturėjo.

(154) Kaip minėta laikinojo reglamento 105 konstatuojamojoje dalyje, suvartojimas, pardavimo apimtis, gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, augimas, investicijos, atsargos, užimtumas, našumas, grynųjų pinigų srautas, investicijų grąža, pajėgumas padidinti kapitalą ir dempingo skirtumo dydis turi būti nagrinėjami atsižvelgiant į visą Sąjungos pramonės veiklą, t. y. įskaitant uždarąjį naudojimą, kadangi uždarajam naudojimui skirtai produkcijai konkurencija su importu iš nagrinėjamosios šalies darė tokį patį poveikį.

(155) Taigi, atlikus tyrimą nustatyta, kad vertikaliai integruoti Sąjungos gamintojai buvo priversti importuoti produktus (elementus) dempingo kaina ir dėl importo dempingo kaina daromo spaudimo kainoms nutraukti šių produktų, kurių gamybos sąnaudos buvo didesnės nei importo kaina, gamybą. Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad laisvosios ir uždarosios rinkų kainos tendencijos buvo panašios, o tai taip pat įrodo, kad nagrinėjamojo produkto importas joms darė vienodą poveikį.

(156) Po galutinio faktų atskleidimo kelios šalys pakartojo teiginį, kad Komisija nepateikė tinkamos ir pagrįstos uždarosios rinkos analizės ir nepaaiškino, kodėl neatlikta atskira analizė. Viena šalis teigė, kad nepateikta informacijos apie uždarajam naudojimui skirtos Sąjungos gamybos reikšmę. Be to, teigta, kad laikinojo reglamento 106 konstatuojamoji dalis, kurioje nustatyta, kad uždarosios rinkos kainos ne visuomet atitiko rinkos kainas, prieštarauja 155 konstatuojamojoje dalyje pateiktoms išvadoms, kad laisvosios ir uždarosios rinkų kainos tendencijos buvo panašios.

(157) Pirmiausia pažymima, kad laikinojo reglamento 105 konstatuojamojoje dalyje išdėstomos priežastys, dėl kurių manyta, kad žalos rodiklius (išskyrus pelningumą) yra tinkama išnagrinėti atsižvelgiant į visą Sąjungos pramonės veiklą, įskaitant uždarąjį naudojimą. Šiuo atžvilgiu primenama, kad, kaip nurodyta toje pačioje konstatuojamojoje dalyje, atliekant tyrimą nustatyta, kad uždarajam naudojimui skirtai gamybai konkurencija su importu iš KLR turėjo tokį patį poveikį, o šio fakto susijusios suinteresuotosios šalys neužginčijo. Todėl teiginys, kad nepaaiškinta, kodėl neatlikta atskira analizė, turėjo būti atmestas. Remiantis šia išvada teiginys, kad reikėjo atlikti atskirą uždarosios rinkos analizę, taip pat turėjo būti atmestas.

▼B

(158) Antra, nors remiantis tuo, kas išdėstyta, uždarajam naudojimui skirtos Sąjungos gamybos reikšmė nelaikyta pagrindiniu veiksniu, pažymima, kad uždarajam naudojimui skirti Sąjungoje pagaminti elementai sudarė apie pusę visos gamybos apimties per TL. Galiausiai paaiškinama, jog tai, kad uždarosios rinkos kainos neatitinka laisvosios rinkos kainų, nebūtinai prieštarauja faktui, kad abiejų rinkų kainų tendencijos buvo panašios, kadangi jų lygiai vis tiek galėjo būti nevienodi arba kainų pokyčiai galėjo būti didesni ar mažesni, todėl būtų sudaromas skirtingas vaizdas. Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, argumentas dėl uždarosios rinkos buvo atmestas.

(159) Susijusios šalys nepateikė jokios informacijos, paneigiančios su Sąjungos rinkos nustatymu susijusius faktus. Tuo remiantis tvirtinimai šiuo klausimu atmesti ir laikinojo reglamento 102–106 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

3. **Sąjungos suvartojimas**

(160) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad, priklausomai nuo naudoto šaltinio, su tiriamojo produkto suvartojimu Sąjungoje susiję duomenys labai skiriasi. Ši šalis tvirtino, kad patikimi duomenys gali būti nustatomi tik remiantis iš specializuotų įstaigų ar tyrimų centrų surinkta informacija. Atsižvelgiant į 134–152 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus paaiškinimus ir išvadas dėl šiame tyrime naudotų konsultanto pateiktų duomenų patikimumo, šis argumentas atmestas.

(161) Ta pati šalis teigė, kad Sąjungos suvartojimas neturėtų būti nustatomas paprasčiausiai susumuojant esamus Sąjungos modulių gamybos pajėgumus ir kad į jį nereikėtų įtraukti pačios Sąjungos pramonės projektams skirtų modulių suvartojimo. Šis argumentas atmestas, nes modulių suvartojimas buvo apskaičiuotas remiantis naujai įrengtais Sąjungos pajėgumais. Tai yra įprastas modulių suvartojimo nustatymo metodas. Elementų suvartojimas apskaičiuotas pagal Sąjungos modulių gamybą.

(162) Kita šalis teigė, kad pagal konsultanto aprašytą metodą turėjo būti sudėtinga nustatyti patikimus suvartojimo duomenis. Taip pat tvirtinta, kad Sąjungos pramonės importo ir eksporto pardavimo duomenys buvo pagrįsti nepatikrintais skaičiavimais arba neišsamiais duomenimis, o norint padaryti išvadą, kad tie duomenys iš tiesų buvo patikimi ir išsamūs, Komisijos duomenų sutikrinimo nepakako.

(163) Kaip jau minėta 136 ir 137 konstatuojamosiose dalyse, Komisija atliko patikrinimą vietoje, per kurį patikrinta duomenų ir jų rinkimo metodo kokybė, ir tuo remiantis nuspręsta, kad naudotas metodas buvo tinkamas, o gauti rezultatai buvo tikslūs ir pakankamai patikimi. Todėl šis teiginys atmestas.

▼B

(164) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir kadangi jokių kitų pastabų dėl Sąjungos suvartojimo negauta, laikinojo reglamento 107–109 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4. **Importas iš nagrinėjamosios šalies**

4.1. *Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis ir rinkos dalis*

(165) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad, priklausomai nuo naudoto šaltinio, su tiriamojo produkto importo apimtimi susiję duomenys labai skiriasi. Ši šalis tvirtino, kad patikimi duomenys gali būti nustatomi tik remiantis iš specializuotų įstaigų ar tyrimų centrų surinkta informacija. Atsižvelgiant į 134–152 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus paaiškinimus ir išvadas dėl šiame tyrime naudotų konsultanto pateiktų duomenų patikimumo, šis argumentas atmestas.

(166) Po galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis nesutiko su metodu, kuris naudotas bendrai importo iš KLR vertei nustatyti, ir teigė, kad jis buvo pagrįstas sandoriais, sudarytais CIF lygiu prieš sumokant muitą, todėl abejotina, ar šie sandoriai buvo skirti Sąjungos suvartojimui. Atsižvelgiant į šį teiginį paaiškinama, kad konsultanto pateikta bendra importo iš KLR vertė nenaudota nustatant preliminarias ir galutines išvadas ir, kaip matyti iš laikinojo reglamento 110–113 konstatuojamųjų dalių, atliekant tyrimą nustatyta tik importo apimtis ir importo kainos. Kadangi susijusi suinteresuotoji šalis neužginčijo metodo, kuris naudotas nustatant importo kainas, daroma nuoroda į susijusias laikinojo reglamento 113–117 konstatuojamosiose dalyse ir šio reglamento 168–176 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas. Todėl pirmiau pateiktas teiginys atmestas.

(167) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir kadangi jokių kitų pastabų dėl nagrinėjamojo produkto importo iš KLR apimties negauta, laikinojo reglamento 110–112 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4.2. *Importo kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(168) Vienas bendradarbiaujantis nesusijęs importuotojas teigė, kad importo kainos turėjo būti nustatytos remiantis jo vykdomu nagrinėjamojo produkto importu į Sąjungą. Tačiau šio importuotojo per tyrimą pateikti duomenys sudarė tik viso importo į Sąjungą dalį ir nebuvo galima padaryti reikšmingų išvadų dėl vidutinės viso eksporto iš KLR kainos per visą nagrinėjamąjį kelerių metų laikotarpį. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(169) Kita šalis teigė, kad nepaaiškintas kainų nustatymo metodas, visų pirma, kaip buvo sujungti ir suderinti įvairių šaltinių duomenys. Be to, tvirtinta, kad importo sąnaudos turėjo būti nustatytos remiantis patikrinta, atliekant tyrimą surinkta informacija, o ne apytiksliais skaičiavimais.

▼B

(170) Laikoma, kad suinteresuotosioms šalims atskleistas metodas yra pakankamai išsamus, kad būtų galima suprasti, kaip duomenys nustatyti. Kalbant apie importo sąnaudas paaiškinta, kad vietoje nustatytos kainos buvo pakoreguotos, kad atitiktų CIF kainas. Šis skaičiavimas patvirtintas duomenimis, kurie surinkti atliekant tyrimą.

(171) Po pirminio faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys paprašė pateikti daugiau duomenų apie priverstinio kainų mažinimo skaičiavimą nei pateikta laikinojo reglamento 116 konstatuojamojoje dalyje. Atsižvelgiant į šios informacijos konfidencialumą ir į tai, kad būtų išsaugotas Sąjungos gamintojams suteiktas anonimiškumas, papildomos informacijos pateikta atskleidus faktus dvišaliu pagrindu.

(172) Atsižvelgiant į sprendimą neįtraukti plokštelių į produkto apibrėžtąją sritį (žr. 28–32 konstatuojamąsias dalis), į šiuos produktus taip pat neatsižvelgta apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą. Be to, suinteresuotųjų šalių prašymu CIF kainos taip pat buvo šiek tiek pakoreguotos. Kadangi atrinkti nesusiję importuotojai persvarstyti dėl 21 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių, naudotos vidutinės naujai atrinktų importuotojų išlaidos po importo, kai duomenimis buvo galima pasinaudoti ir jie buvo išsamūs.

(173) Lygintos peržiūrėtos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, kurios prireikus buvo tinkamai pakoreguotos ir apskaičiuotos atėmus lengvatas ir nuolaidas. Remiantis palyginimo rezultatais, kurie buvo išreikšti atrinktų Sąjungos gamintojų apyvartos per TL procentine dalimi, nustatyta, kad svertiniai vidutiniai priverstinio kainų mažinimo skirtumai modulių atveju buvo 19,8–32,1 %, elementų atveju – 4–28,5 %, o apskritai kalbant apie visą nagrinėjamąjį produktą – 8–29 %.

(174) Reikėtų pažymėti, kad vienam atrinktam eksportuojančiam gamintojui nustatytas neigiamas priverstinis elementų kainų mažinimas. Tačiau eksporto kiekis nebuvo didelis, todėl jo negalima laikyti tipišku.

(175) Vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas užginčijo šaltinį, kuriuo remiantis monokristalinių elementų duomenys pakoreguoti atsižvelgiant į polikristalinių elementų duomenis, tačiau savo teiginio nepagrindė. Iš tiesų nepateikta jokios naujos informacijos ar įrodymų, todėl šis teiginys atmestas.

(176) Kadangi jokių kitų pastabų dėl eksporto iš KLR kainų ir priverstinio kainų mažinimo skaičiavimo negauta, laikinojo reglamento 113–117 konstatuojamosios dalys su pirmiau nurodytais pakeitimais patvirtinamos.

5. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

5.1. *Bendrosios nuostatos*

(177) Kai kurios šalys abejojo, ar Komisijos šiame tyrime naudojami makroekonominiai žalos rodikliai apskritai yra patikimi. Jos tvirtino,

▼B

kad pagal daugelį šių rodiklių nustatytos tendencijos neatitiko atrinktiems Sąjungos gamintojams pagal tuos pačius rodiklius nustatytų tendencijų. Ypač didelis dėmesys skirtas Sąjungos gamybai, našumui, pardavimui, vidutinėms darbo sąnaudoms ir užimtumui.

(178) Kaip minėta laikinojo reglamento 121 konstatuojamojoje dalyje, nustatyti su visais Sąjungos gamintojais susiję makroekonominiai rodikliai. Jei tie patys surinkti duomenys yra susiję su pavieniais Sąjungos gamintojais arba Sąjungos gamintojų grupe (t. y. atrinktais Sąjungos gamintojais), tendencijos gali skirtis, nes taip lyginant neatsižvelgiama į, pvz., kiekvienos nagrinėjamosios bendrovės svorį. Todėl palyginus visų Sąjungos gamintojų ir atrinktų Sąjungos gamintojų makroekonominius rodiklius gauti rezultatai nebūtinai yra reikšmingi ir jais remiantis negalima daryti išvados, kad viena ar kita duomenų grupė yra nepatikima. Bet kokiu atveju, lyginant makroekonominių Sąjungos pramonės rodiklių tendencijas su tais pačiais konsoliduotais atrinktų Sąjungos gamintojų rodikliais, nuo 2011 m. iki TL galima pastebėti su keliais rodikliais (kaip antai gamyba, gamybos pajėgumais, pardavimo apimtimi, užimtumu ir Sąjungos pramonės našumu) susijusių tendencijų skirtumus. Visų šių rodiklių atžvilgiu atrinktų Sąjungos gamintojų rezultatai buvo geresni nei visos Sąjungos pramonės. Taip yra todėl, kad per TL daug neatrinktų Sąjungos gamintojų nutraukė savo gamybą arba tapo nemokūs, o tai neigiamai paveikė Sąjungos lygmeniu apskaičiuotą makroekonominį rodiklį. Todėl šie teiginiai buvo atmesti.

(179) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad laikinojo reglamento 153 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta išvada, kad išanalizavus Sąjungos pramonės padėtį nustatyta, kad visų pagrindinių žalos rodiklių pokyčiai buvo akivaizdžiai neigiami, buvo pagrįsta konsultanto pateiktais duomenimis. Šiuo atžvilgiu patikslinama, kad, viena vertus, lentelėse 4-a–6-c išvardyti makroekonominiai rodikliai nustatyti remiantis konsultanto pateiktais duomenimis ir, jei įmanoma, sutikrinti su kitais esamais šaltiniais. Kita vertus, laikinojo reglamento lentelėse 7-a–11-c išvardyti mikroekonominiai rodikliai buvo pagrįsti iš atrinktų Sąjungos gamintojų surinktais duomenimis ir vietoje patikrinti Komisijos. Taip pat reikėtų pažymėti, kad svarbiausi veiksniai, kuriais remiantis nustatyta, kad Sąjungos pramonei buvo daroma žala, kaip antai Sąjungos pramonės pelningumo lygis, vidutinė pardavimo kaina Sąjungoje ir priverstinio kainų mažinimo skaičiavimas, buvo pagrįsti iš atrinktų Sąjungos gamintojų ir eksportuojančių gamintojų surinktais duomenimis ir vietoje patikrinti Komisijos. Todėl pirmiau pateiktas tvirtinimas atmestas.

(180) Kadangi jokių kitų pastabų dėl bendro Sąjungos pramonės ekonominės padėties vertinimo metodo negauta, laikinojo reglamento 118–123 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

▼B

5.2. *Makroekonominiai rodikliai*

5.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(181) AFASE teigė, kad laikinojo reglamento 124 konstatuojamojoje dalyje nurodyta modulių gamybos apimtis ir toje pačioje konstatuojamojoje dalyje nurodyti Sąjungos pramonės modulių ir elementų gamybos pajėgumai buvo pervertinti, ir pateikė kitų šaltinių (t. y. EPIA, IMS ir BNEF) duomenis, pagal kuriuos apimtys yra mažesnės.

(182) Laikinojo reglamento 124 konstatuojamojoje dalyje nurodyta gamybos apimtis pagrįsta informacija, kuri apima tiek biržines, tiek į biržos sąrašus neįtrauktas bendroves. Laikinojo reglamento 124 konstatuojamojoje dalyje nurodyti Sąjungos gamybos pokyčiai atitinka laikinojo reglamento 108 konstatuojamojoje dalyje nurodytus Sąjungos suvartojimo pokyčius. Tačiau pagal AFASE pateiktus gamybos apimties duomenis Sąjungos suvartojimo, nurodyto laikinojo reglamento 108 konstatuojamojoje dalyje, tendencijos skiriasi nuo EPIA paskelbtų Sąjungos suvartojimo statistinių duomenų.

(183) Kalbant apie gamybos pajėgumus, atlikus tyrimą nustatyta, kad laikinojo reglamento 124 konstatuojamojoje dalyje išdėstyti rezultatai apėmė gamybos pajėgumus bendrovių, kurios pateikė prašymą paskelbti jas nemokiomis arba nutraukė gamybą per TL, tačiau nepardavė savo gamyklų bei įrenginių ir todėl galėjo gamybą labai greitai atnaujinti. Taip pat, kaip minėta 182 konstatuojamojoje dalyje, laikinojo reglamento 124 konstatuojamojoje dalyje pateikti duomenys apėmė į biržos sąrašus neįtrauktų bendrovių duomenis.

(184) Galiausiai, kaip minėta 137 konstatuojamojoje dalyje, nepriklausomo konsultanto pateikti duomenys buvo patikrinti ir nustatyta, kad jie yra pakankamai tikslūs. Remiantis tuo, kas išdėstyta, nenustatyta, kad kitais esamais šaltiniais pagrįsti AFASE pateikti duomenys prieštarautų preliminarioms išvadoms.

(185) Bet kokiu atveju, priėmus AFASE pateiktus duomenis nebūtų daromas poveikis bendrai išvadai, kad Sąjungos pramonei daryta materialinė žala, kadangi šių rodiklių (t. y. Sąjungos gamybos ir Sąjungos gamybos pajėgumų) neigiama tendencija dar labiau pablogėtų.

(186) Vienas bendradarbiaujantis nesusijęs importuotojas teigė, kad gamybos apimtis, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas turėjo būti nustatyti remiantis tik atrinktų Sąjungos gamintojų duomenimis. Tačiau, kadangi tai yra makroekonominiai rodikliai, jie turėtų būti nustatomi visų Sąjungos gamintojų lygiu, siekiant tikroviškai ir išsamiai apibūdinti Sąjungos pramonės padėtį. Todėl teiginys buvo atmestas.

▼B

(187) Po galutinio faktų atskleidimo viena šalis paprašė Komisijos paaiškinti, kaip konsultantas apskaičiavo metinę Sąjungos gamybos apimtį. Kita šalis paprašė Komisijos paaiškinti, kaip buvo suderinti skirtingi duomenys, susiję su visais Sąjungos gamybos pajėgumais. Dar kita šalis pasiūlė, kad visa Sąjungos gamybos apimtis ir gamybos pajėgumai turėjo būti apskaičiuoti remiantis atrinktais Sąjungos gamintojais, kadangi taip gauti rezultatai būtų buvę patikimesni. Šiuo atžvilgiu tvirtinta, kad dėl konfidencialaus jų pobūdžio vieši duomenys buvo netikslūs ir mokslinių tyrimų centras ar konsultantas, atlikdamas analizę, turėjo remtis įvairiomis prielaidomis ir apskaičiavimais.

(188) Paaiškinta, kad metinė Sąjungos gamybos apimtis apskaičiuojama remiantis duomenimis, kuriuos Sąjungos gamintojai pateikia konsultantui. Jei tam tikro Sąjungos gamintojo konkrečių metų duomenų apie metinę gamybos apimtį nebuvo galima gauti, jie buvo apskaičiuoti taikant ankstesnių metų pajėgumų naudojimo koeficientą naujiems tų metų gamybos pajėgumams. Institucijos taip pat palygino konsultanto gautus duomenis su duomenimis, kuriuos prieš inicijuojant tyrimą Sąjungos pramonės atstovai pateikė klausimynų dėl esamos padėties atsakymuose. Tiek vieni, tiek kiti duomenys sutampa.

(189) Dėl prašymo išsamiau paaiškinti, kaip derinti skirtingi turimi Sąjungos gamybos pajėgumų duomenys, pažymima, kad ši informacija jau buvo pateikta suinteresuotosioms šalims susipažinti skirtoje nekonfidencialioje byloje. Todėl šis prašymas buvo atmestas.

(190) Galiausiai, Sąjungos gamyba ir gamybos pajėgumai yra makroekonominiai rodikliai, todėl juos reikia nustatyti ne atrinktų Sąjungos gamintojų, o visos Sąjungos pramonės lygiu.

(191) Po galutinio faktų atskleidimo viena šalis tvirtino, kad naudojant gamybos duomenų surinkimo metodą (daugiausia tai buvo apklausos ir apsilankymai gamybos vietose) nebuvo galima gauti patikimų rezultatų dėl to, kad duomenys buvo konfidencialūs ir todėl bendrovės nebuvo linkusios jų atskleisti. Todėl toks metodas negali būti laikomas tinkamu. Tai tariamai patvirtino faktas, kad nors konsultantas atsižvelgė į daug daugiau Sąjungos gamintojų nei Komisija, kuri, nagrinėdama esamą padėtį, inicijavimo etape atsižvelgė tik į vieną gamintoją, konsultanto nustatyta visa gamybos apimtis yra mažesnė nei esamos padėties nagrinėjimo tikslais Komisijos nustatyta visa gamybos apimtis. Šalis taip pat teigė, kad dėl šios priežasties su šiuo žalos rodikliu susijusios informacijos negalima laikyti patvirtinamaisiais įrodymais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje.

▼B

(192) Pirmiausia paaiškinama, kad tiek gamintojai, į kuriuos atsižvelgė konsultantas, tiek gamintojai, į kuriuos atsižvelgė Komisija, daugiausia yra tos pačios bendrovės, todėl argumentas, kad rezultatai buvo nenuoseklūs, turėjo būti atmestas. Taip pat primenama, kad konsultanto surinkti duomenys buvo, jei įmanoma, sutikrinti su kitais šaltiniais ir nustatyta, kad skaičiavimai buvo pakankamai patikimi. Todėl patvirtinama, kad informacija apie konsultanto pateiktus gamybos duomenis laikoma patvirtinančiais įrodymais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje.

(193) Kadangi jokių kitų pastabų dėl gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo negauta, laikinojo reglamento 124–128 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(194) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Sąjungos modulių pramonės rinkos dalis jau 2009 m. sudarė tik 19 %, todėl tai, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį ji sumažėjo 6 procentiniais punktais, negali būti laikoma žala.

(195) Rinkos dalies sumažėjimą 6 procentiniais punktais per nagrinėjamąjį laikotarpį reikia vertinti atsižvelgiant į tai, kad tuo pačiu laikotarpiu Sąjungos modulių suvartojimas padidėjo daugiau nei 200 %. Sąjungos pramonė negalėjo pasinaudoti padidėjusiu suvartojimu, priešingai, netgi didėjant suvartojimui ji negalėjo atitinkamai padidinti savo pardavimo apimties ir prarado rinkos dalį. Todėl šis teiginys turėjo būti atmestas.

(196) Viena šalis tvirtino, kad naudojant pardavimo duomenų surinkimo metodą (daugiausia tai buvo apklausos ir apsilankymai gamybos vietose) nebuvo galima gauti patikimų rezultatų dėl to, kad duomenys buvo konfidencialūs ir todėl bendrovės nebuvo linkusios juos atskleisti. Todėl toks metodas negali būti laikomas tinkamu. Taigi, šių duomenų taip pat negalima laikyti patvirtinamaisiais įrodymais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje. Kaip minėta 137 konstatuojamojoje dalyje, konsultanto surinkti duomenys buvo, jei įmanoma, sutikrinti su kitais šaltiniais ir nustatyta, kad skaičiavimai buvo pakankamai patikimi. Todėl patvirtinama, kad informacija apie konsultanto pateiktus pardavimo duomenis laikoma patvirtinančiais įrodymais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje.

(197) Kadangi jokių kitų pastabų dėl Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir jos rinkos dalies negauta, laikinojo reglamento 129–131 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.2.3. Užimtumas ir našumas

(198) Po galutinio faktų atskleidimo viena šalis teigė, kad metodas, naudotas visam Sąjungos užimtumui per nagrinėjamąjį laikotarpį nustatyti, buvo neteisingas. Ši šalis teigė, kad neturint duomenų apie konkretaus Sąjungos gamintojo užimtumo lygį vietoje to atsižvelgta į vidutinį tų Sąjungos gamintojų, kurių duomenys turėti, užimtumo lygį. Šis teiginys turėjo būti atmestas, kadangi

▼B

visam užimtumui nustatyti naudotas metodas buvo ne toks, t. y. neturint duomenų apie konkretaus Sąjungos gamintojo užimtumą šie duomenys buvo apskaičiuoti remiantis tos pačios bendrovės ankstesnių metų duomenimis. Kaip minėta 137 konstatuojamojoje dalyje, šis metodas buvo patikrintas ir nustatyta, kad jis tinkamas. Todėl teiginys atmestas.

(199) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos pramonės užimtumo ir našumo lygio negauta, laikinojo reglamento 132–134 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.2.4. Dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas po buvusio dempingo

(200) Kadangi šiuo klausimu jokių pastabų negauta, laikinojo reglamento 135–136 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

5.3.1. Kainos ir kainoms poveikio turintys veiksniai

(201) Viena suinteresuotoji šalis nesutiko su išvadomis, kad sumažėjus vidutinėms pardavimo kainoms padarytas itin neigiamas poveikis Sąjungos pramonės pelningumui. Ji teigė, kad vidutinės Sąjungos pramonės sąnaudos taip pat atitinkamai sumažėjo, todėl kainų sumažėjimas buvo savaime suprantamas. Tačiau, kaip aprašyta laikinojo reglamento 138 konstatuojamojoje dalyje, atliekant tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonės pardavimo kainos sumažėjo dar labiau nei vidutinės jos gamybos sąnaudos, todėl Sąjungos pramonės pelningumo atžvilgiu toks sąnaudų sumažėjimas nebuvo pastebimas. Todėl patvirtinama, kad sumažėjus pardavimo kainoms padarytas itin neigiamas poveikis Sąjungos pramonės pelningumui, ir tvirtinimai šiuo klausimu buvo atmesti.

(202) Kita šalis nesutiko su laikinojo reglamento 138 konstatuojamosios dalies išvada, kad kainos per TL tapo visiškai nestabilios, ir teigė, kad tai priklauso nuo rinkos sąlygų. Ta pati šalis taip pat paprieštaravo toje pačioje konstatuojamojoje dalyje pateiktai išvadai, kad dėl importo dempingo kaina daromo spaudimo kainoms Sąjungos pramonė negalėjo pasinaudoti sąnaudų sumažėjimu. Šiuo atžvilgiu institucijos pažymi toliau išdėstytus dalykus. „Visiškai nestabilios kainos“ reiškia, kad Sąjungos pramonė produktą pardavė nuostolingai, todėl ilgainiui nebūtų galėjusi išsilaikyti. Kainų stabilumo klausimas priklauso tik nuo gamybos sąnaudų ir kainų santykio. Teigiant, kad Sąjungos pramonė „negalėjo pasinaudoti sąnaudų sumažėjimu“, turima omenyje tai, kad sąnaudos mažėjo lėčiau nei kainos. Laikinojo reglamento 138 konstatuojamojoje dalyje abu šie teiginiai pagrįsti įrodymais. Todėl šį argumentą teko atmesti.

▼B

(203) Kadangi jokių kitų pastabų dėl vidutinių Sąjungos pramonės pardavimo kainų negauta, laikinojo reglamento 137 ir 138 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.3.2. Darbo sąnaudos

(204) Ta pati suinteresuotoji šalis teigė, kad priešingai, nei teigiama laikinojo reglamento 140 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamuoju laikotarpiu infliacijos nebuvo, todėl dėl jos nebūtų galėję bendrai padidėti darbo sąnaudos.

(205) Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad priešingai, nei teigia suinteresuotoji šalis, nagrinėjamuoju laikotarpiu infliacija pasireiškė, o su moduliais susijusių darbo sąnaudų padidėjimą galima paaiškinti infliacija ir padidėjusiu našumu.

(206) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad žalingą Sąjungos pramonės padėtį lėmė padidėjusios darbo sąnaudos ir tuo pačiu metu sumažėjęs našumas. Tačiau pirmiausia reikia pažymėti, kad elementų atžvilgiu darbo sąnaudos išliko stabilios, o našumas padidėjo tiek elementų, tiek modulių atžvilgiu. Todėl tai, kad padaugėjo modulių, galima paaiškinti padidėjusiu našumu. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad darbo sąnaudos nesudaro didelės gamybos sąnaudų dalies, kaip jau nurodyta laikinojo reglamento 203 konstatuojamojoje dalyje. Todėl šį argumentą reikėjo atmesti.

(207) Tuo remiantis laikinojo reglamento 139 ir 140 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados patvirtinamos.

5.3.3. Atsargos

(208) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad procentine visos gamybos apimties dalimi išreikštas atsargų kiekio padidėjimas nagrinėjamuoju laikotarpiu būtų nereikšmingas ir todėl negali būti laikomas žalos įrodymu. Ši šalis taip pat teigė, kad laikinojo reglamento 141 konstatuojamojoje dalyje pateiktos atsargų vertės nurodytos klaidinančiai, nes atsargos buvo išreikštos kilovatais (kW), o ne megavatais (MW), skirtingai nei Sąjungos pramonės gamybos apimtis.

(209) Šiuo atžvilgiu pažymima, kad laikinojo reglamento 143 konstatuojamoji dalis iš dalies pakeičiama ir turėtų būti išdėstyta taip: „… panašaus produkto atsargų padidėjimas per nagrinėjamąjį laikotarpį yra *nesvarbus* veiksnys nustatant, ar Sąjungos pramonei daryta materialinė žala“. Tai, kad padaryta korektūros klaida, aišku iš ankstesnio sakinio, kuriame daroma išvada, kad Sąjungos gamintojai paprastai turi nedaug atsargų, nes jų gamyba vykdoma pagal užsakymus.

(210) Galiausiai laikyta, jog tai, ar atsargos išreikštos kilovatais ar megavatais, buvo nesvarbus veiksnys nustatant, ar Sąjungos pramonei daryta materialinė žala.

▼B

(211) Po galutinio faktų atskleidimo kelios šalys teigė, kad atsargos turėjo būti nustatytos visai Sąjungos pramonei ir kad tik dešimties Sąjungos gamintojų duomenys nebuvo tipiški. Paaiškinama, kad atsargos laikytos mikroekonominiu rodikliu, todėl jos turėtų būti nustatytos remiantis informacija, surinkta iš kiekvienos bendrovės atskirai, šiuo atveju iš atrinktų Sąjungos gamintojų, kurie laikyti tipiškais visai Sąjungos pramonei. Todėl pirmiau pateiktas tvirtinimas atmestas.

(212) Kadangi jokių kitų pastabų dėl atsargų negauta, laikinojo reglamento 141–143 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.3.4. Pelningumas, grynųjų pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža, pajėgumas padidinti kapitalą

(213) Atsižvelgiant į suinteresuotosios šalies pastabą paaiškinta, kad laikinojo reglamento 148 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas teiginys, jog grynųjų pinigų srauto tendencija nuo 2009 m. iki TL „palaipsniui blogėjo“, yra neteisingas, kadangi nors su moduliais susijęs grynųjų pinigų srautas 2009–2010 m. iš tiesų mažėjo, 2011 m. jis padidėjo, o per TL vėl sumažėjo.

(214) Ta pati šalis tvirtino, kad laikinojo reglamento 149 konstatuojamojoje dalyje nurodytos investicijos buvo per mažos, palyginti su laikinojo reglamento 124 konstatuojamojoje dalyje nurodytais Sąjungos pramonės gamybos pajėgumais. Pagrįsdama šį teiginį šalis teigė žinanti, kad vienas Sąjungos gamintojas kur kas daugiau investavo į pajėgumų didinimą. Todėl atitinkama šalis padarė išvadą, kad nustatyti Sąjungos pramonės gamybos pajėgumai greičiausiai buvo pervertinti. Pažymima, kad šis teiginys nebuvo pagrįstas įrodymais, ypač dėl susijusio Sąjungos gamintojo investicijų. Priešingai, laikinajame reglamente nurodyti investicijų rodikliai buvo pagrįsti atrinktų Sąjungos gamintojų pateikta faktine ir patikrinta informacija. Reikėtų pažymėti, kad šis teiginys taip pat pagrįstas atrinktų Sąjungos gamintojų visų investicijų ir visos Sąjungos pramonės turimų visų gamybos pajėgumų palyginimu, o tai negali būti laikoma tinkamu palyginimo pagrindu, kadangi atsižvelgta į ne visas visos Sąjungos pramonės investicijas. Todėl šį argumentą reikėjo atmesti.

(215) Kadangi jokių kitų pastabų dėl pelningumo, grynųjų pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos bei pajėgumo padidinti kapitalą negauta, laikinojo reglamento 144–152 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

▼B

5.4. *Išvados*

(216) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, laikinojo reglamento 153–158 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados, t. y. kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, patvirtinamos.

E. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

1. **Įžanga**

(217) Po pirminio faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys teigė, kad atliekant priežastinio ryšio analizę žalingas importo dempingo kaina poveikis ir kitų žinomų veiksnių, kurie tuo pačiu metu daro žalą Sąjungos pramonei, poveikis nebuvo atsieti, išskirti ir kiekybiškai įvertinti. Be to, teigta, kad Komisija neatliko kolektyvinės tų kitų žinomų veiksnių analizės.

(218) Atsakant į šį teiginį reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad pagal nustatytą praktiką Komisija pirmiausia išnagrinėjo, ar yra priežastinis importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos ryšys, o po to tyrė, ar priežastinis Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos ir importo dempingo kaina ryšys nutrūko dėl kitų žinomų veiksnių. Atliekant šią analizę kitų žinomų veiksnių poveikis Sąjungos pramonės padėčiai buvo įvertintas, išskirtas ir atsietas nuo žalingo importo dempingo kaina poveikio, siekiant užtikrinti, kad dėl šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskirta importui dempingo kaina. Buvo nustatyta, kad nė vieno iš jų poveikis, jei jis buvo daromas, nebuvo toks reikšmingas pramonės padėčiai, kad juo remiantis būtų galima paneigti faktą, kad įvertinta materialinė žala turi būti susieta su importu dempingo kaina. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(219) Po galutinio faktų atskleidimo keletas suinteresuotųjų šalių pakartojo pirmiau išdėstytus argumentus. Šiuo atžvilgiu teigta, kad Komisija turėtų aiškiai nustatyti ir pagrįstai bei tinkamai paaiškinti, kad žala, kuri padaryta ne dėl importo dempingo kainomis, o dėl kitų veiksnių, šiam importui nepriskiriama.

(220) Šiame tyrime išnagrinėjus visus faktus padaryta išvada, kad importas dempingo kaina, vertinant jį atskirai, padarė materialinę žalą Sąjungos pramonei. Šiuo atžvilgiu buvo neįmanoma kiekybiškai įvertinti kitų žinomų veiksnių poveikio, todėl buvo atliktas kokybinis vertinimas, kaip nustatyta laikinojo reglamento 164–222 konstatuojamosiose dalyse. Galiausiai buvo patvirtinta, kad materialinė žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo dempingo kaina. Iš tiesų kitų veiksnių poveikis Sąjungos pramonės neigiamai raidai buvo laikomas ribotu. Reikėtų pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalis nenustatyta privaloma priskyrimo ir nepriskyrimo analizių, kurias reikėtų atlikti, forma. Priešingai, pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalis šios analizės turi būti atliekamos taip, kad

▼B

būtų galima atsieti ir išskirti žalingą importo dempingo kaina poveikį nuo kitų veiksnių sukelto žalingo poveikio. Atlikus tyrimą nenustatyta jokių įrodymų, kad priežastinis importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos ryšys nutrūko dėl visų kitų žinomų veiksnių, kurie visi kartu ar pavieniui galėjo padidinti daromą žalą. Atsižvelgiant į pirmiau nurodytą analizę patvirtinta, kad kiti žinomi veiksniai nebuvo tokio pobūdžio, kad jais remiantis būtų galima paneigti išvadą, kad Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala turi būti susieta su importu dempingo kaina. Todėl šie argumentai buvo atmesti.

(221) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios suinteresuotosios šalys nesutiko su laikinojo reglamento 160 konstatuojamojoje dalyje pateikta išvada. Jos pakartojo, kad tiriamojo produkto rinkos sąlygos valstybėse narėse skyrėsi ir kad dėl to priežastinio ryšio analizė turėtų būti atliekama kiekvienai valstybei narei atskirai. Be to, šios šalys teigė, kad nacionalinės paramos sistemos, saulės šviesos kiekis ir elektros energijos kainos (įskaitant reguliavimo mokesčius) valstybėse narėse skiriasi, be to, kiekvieną rinką sudaro skirtingi rinkos segmentai (gyventojams skirti įrenginiai, kurių galia neviršija 40 kW, komerciniai ir pramoniniai įrenginiai, kurių galia 40 kW–1 MW ir paslaugoms teikti skirti įrenginiai, kurių galia 1 MW–10 MW). Todėl jie teigė, kad atskira priežastinio ryšio analizė turėtų būti atliekama kiekvienos valstybės narės atžvilgiu bei didelio masto segmento ir gyventojų rinkos segmentų atžvilgiu.

(222) Po galutinio faktų atskleidimo kai kurios suinteresuotosios šalys pakartojo savo teiginį, kad priežastinio ryšio analizė turėtų būti atliekama kiekvienos valstybės narės atžvilgiu, tačiau nepateikė papildomų argumentų ar naujų įrodymų šiuo klausimu.

(223) Atlikus tyrimą nustatyta, kad pardavimo ir importo kainos visoje Sąjungoje yra panašios. Todėl galima laikyti, kad tiriamojo produkto rinka iš tiesų yra viena. Atlikus tyrimą taip pat nenustatyta, kad kiekvienos valstybės narės ar regiono gamintojų veikla buvo sutelkta šioje konkrečioje rinkoje, arba kad importas dempingo kaina buvo daugiausia vykdomas vienoje valstybėje narėje ar regione. Be to, nė viena suinteresuotoji šalis netvirtino, kad dempingas ir žala turėtų būti išnagrinėti kiekvienos valstybės narės atžvilgiu, nors tai būtų būtina išankstinė sąlyga siekiant atlikti atskirą kiekvienos valstybės narės priežastinio ryšio analizę. Atlikus tyrimą nenustatyta jokių įrodymų, kad tai būtų buvęs tinkamas požiūris, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos lygmeniu nagrinėjamojo produkto kainos visoje Sąjungoje buvo panašios. Be to, pažymima, kad saulės šviesos kiekis skirtinguose tų pačių valstybių narių regionuose gali skirtis, pvz.,

▼B

Pietų Prancūzijoje saulės šviesos yra daugiau nei Šiaurės Prancūzijoje, arba skirtinguose tų pačių valstybių narių regionuose paramos sistemos gali skirtis (pvz., Belgijoje), todėl šių veiksnių poveikis paklausai skirtinguose tos pačios valstybės narės regionuose gali būti nevienodas. Tačiau remiantis kiekvienos valstybės narės ir (arba) regiono reglamentavimo sistemų ir sąlygų, kaip antai saulės šviesos kiekis, skirtumais negalima pagrįsti būtinybės atlikti atskirą priežastinio ryšio analizę, taigi ir atskiros žalos ir dempingo analizę. Todėl šie argumentai turėjo būti atmesti.

(224) Kita suinteresuotoji šalis tvirtino, kad nors kiti veiksniai irgi yra svarbūs, pagrindinis veiksnys nustatant paklausą yra nacionalinės paramos sistemos. Ta pati šalis taip pat nesutiko, kad kai kuriose vietovėse saulės energijos pagaminimo sąnaudos jau yra tokios pačios, kaip ir kitų rūšių energijos, ir teigė, kad po TL modulių kainos augo, o elektros energijos kainos mažėjo. Taip pat tvirtinta, kad bet kokiu atveju, bent jau tam tikrose valstybėse narėse, dėl reglamentavimo, ekonominių ir techninių sąlygų nėra galimybės prisijungti prie tinklo, todėl toms valstybėms narėms buvo neaktualu, ar saulės energijos pagaminimo sąnaudos yra tokios pačios, kaip ir kitų rūšių energijos. Tačiau ši šalis nepateikė jokių šiuos teiginius patvirtinančių įrodymų. Bet kokiu atveju pirmiau minėti argumentai patvirtina, kad su nacionalinėmis paramos sistemomis susijusi padėtis ir tai, ar saulės energijos pagaminimo sąnaudos yra tokios pačios, kaip ir kitų rūšių energijos, skirtingose valstybėse narėse gali šiek tiek skirtis. Tačiau nepateikta jokios atitinkamo pobūdžio informacijos, kuria remiantis būtų galima pagrįsti būtinybę atlikti atskirą analizę kiekvienos valstybės narės atžvilgiu.

(225) Po galutinio faktų atskleidimo ta pati suinteresuotoji šalis pakartojo savo teiginį ir pateikė informacijos, iš kurios tariamai matyti skirtingos rinkos sąlygos pagal valstybes nares ir segmentus. Tačiau pateiktos informacijos negalima laikyti įtikinama, nes tai buvo *PowerPoint* formato pateiktis be jokių patvirtinančių įrodymų, todėl ja nebuvo galima remtis siekiant pagrįsti būtinybę atlikti atskirą analizę kiekvienos valstybės narės atžvilgiu. Todėl šios šalies teiginys buvo atmestas.

(226) Tuo remiantis buvo padaryta išvada, kad atskira priežastinio ryšio analizė kiekvienos valstybės narės ir (arba) regiono bei segmento atžvilgiu neatitiktų tikros padėties rinkoje. Kadangi jokių kitų pastabų šiuo atžvilgiu negauta, laikinojo reglamento 159 ir 160 konstatuojamųjų dalių išvados patvirtinamos.

(227) Kinijos vyriausybė teigė, kad Komisija nenuosekliai atliko priežastinio ryšio analizę, kadangi žalos analizė buvo atskirai atlikta tiek modulių, tiek elementų atžvilgiu, o atliekant priežastinio ryšio analizę į produktų rūšis neatsižvelgta. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad nors žalos rodikliai nurodomi atskirai kiekvienos

▼B

rūšies produktui, su kiekvienu rodikliu susijusios išvados taikomos visam tiriamajam produktui. Taip pat primenama, kad moduliai ir elementai yra vienas produktas, todėl priežastinio ryšio analizė atlikta remiantis šiuo pagrindu. Todėl teiginys atmestas.

2. **Importo dempingo kaina poveikis**

(228) Viena suinteresuotoji šalis nesutiko, kad tarp nagrinėjamojo produkto importo iš KLR dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos buvo pakankamai sąsajų. Tvirtinta, kad tai būtų galima pagrįsti, viena vertus, tuo, kad 2009–2010 m. su elementais susijęs Sąjungos pramonės pelno dydis gerokai padidėjo (nuo nuostolingo lygio iki 12 % pelno), o importo iš Kinijos kaina buvo 36 % mažesnė nei Sąjungos pramonės kainos ir jo rinkos dalis per tą patį laikotarpį padidėjo dvigubai. Kita vertus, 2010–2011 m. Kinijos importo rinkos dalis padidėjo tik 6 procentiniais rinkos, nors suvartojimas tuo pačiu laikotarpiu padidėjo daug labiau, o Sąjungos pramonė patyrė 36 % nuostolius. Ši šalis taip pat teigė, kad per TL elementų importas iš kitų trečiųjų šalių buvo vykdomas tokiomis pačiomis kainomis kaip Kinijos importas, tačiau jų rinkos dalis padidėjo, nes Sąjungos pramonės rinkos dalis atitinkamai sumažėjo.

(229) Atlikus tyrimą nustatyta, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu visų rūšių produktų Kinijos rinkos dalis nuolat didėjo (modulių ir elementų rinkos dalys atitinkamai po 17 procentinių punktų). Modulių importas iš KLR dempingo kaina padidėjo daugiau nei 300 %, o elementų – 482 %. Tuo pat metu gerokai ir nuolat mažėjo Kinijos importo kainos (per nagrinėjamąjį laikotarpį modulių importo kainos sumažėjo 64 %, o elementų – 42 %), o per TL Sąjungos pramonės kainos dėl to buvo priverstinai labai mažinamos. Tuo pat metu per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį, ir kaip nustatyta laikinojo reglamento 153 ir 154 konstatuojamosiose dalyse, visų pagrindinių žalos rodiklių tendencija buvo neigiama. Todėl patvirtinama, kad importas dempingo kaina akivaizdžiai išaugo tuo pačiu metu, kai Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį.

(230) Kaip nustatyta 1aikinojo reglamento 161 ir 162 konstatuojamosiose dalyse, tokia sąsaja laiko atžvilgiu buvo nustatyta atskirai visų rūšių produktui. Be to, analizės, kurią atliekant nagrinėtas importo poveikis Sąjungos pramonės pelno dydžiui atskirai kiekvienais nagrinėjamojo laikotarpio metais, rezultatai nebuvo reikšmingi, nes dempingo ir materialinės žalos bei jų priežastinio ryšio nereikia atskirai nustatyti kiekvieniems metams. Importo dempingo kaina ir materialinės žalos sąsaja pakankamai įrodyta išnagrinėjus pokyčius per visą nagrinėjamąjį laikotarpį.

▼B

(231) Taip pat pažymima, kad Sąjungos pramonės pelningumas yra vienas iš veiksnių, minimų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, kurį reikėtų ištirti nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonės padėčiai. Vien tai, kad Sąjungos pramonės veikla tam tikrais metais buvo pelninga, nebūtinai reiškia, kad jai nepadaryta jokios materialinės žalos. Be to, siekiant nustatyti žalos ir importo dempingo kaina priežastinį ryšį Sąjungos pramonės rinkos dalies praradimas nebūtinai turi tiksliai sutapti su importo dempingo kaina rinkos dalies padidėjimu. Galiausiai buvo išnagrinėti ir laikinojo reglamento 164–224 konstatuojamosiose dalyse atskirai aptarti kiti veiksniai (pvz., importas iš kitų trečiųjų šalių arba suvartojimo raida), kurie būtų galėję turėti poveikio žalingai Sąjungos pramonės padėčiai.

(232) Tai, kad importas dempingo kaina, dėl kurio buvo priverstinai mažintos Sąjungos pramonės kainos, labai išaugo tuo pačiu metu, kai labai pablogėjo Sąjungos pramonės padėtis, šiuo atveju yra akivaizdus priežastinio ryšio rodiklis, kaip nustatyta laikinojo reglamento 161–163 konstatuojamosiose dalyse. Todėl tvirtinimai, kad importas dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala yra nesusiję, buvo atmesti.

(233) Po galutinio faktų atskleidimo ta pati suinteresuotoji šalis toliau nesutiko su priežastinio ryšio analize, kadangi Sąjungos pramonės pelningumas analizuotas ne tam tikrų metų (ypač 2010 m.), o viso nagrinėjamojo laikotarpio atžvilgiu.

(234) Šiuo atžvilgiu reikėtų pažymėti, kad išskiriant vienus konkrečius nagrinėjamojo laikotarpio metus ir neatsižvelgiant nei į Sąjungos pramonės raidą per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, nei į jos sąsajas su importo dempingo kaina raida, negalima padaryti pagrįstų išvadų dėl priežastinio ryšio. Iš tokios analizės galima susidaryti tik dalinį vaizdą, todėl ja remiantis negalima daryti patikimų išvadų. Taigi pelningumo lygis, kuris taip pat nulėmė kitus 2010 m. Sąjungos pramonės finansinius rodiklius, išaugo dėl staigaus Sąjungos suvartojimo padidėjimo – tai lėmė labai palankios paramos sistemos, dėl kurių Sąjungos pramonės pardavimas pasiekė aukščiausią lygį tais metais, nors tai buvo tik laikino pobūdžio pagerėjimas, kurio šio tipo pramonė bet kokiu atveju nebūtų galėjusi išlaikyti. Todėl šį argumentą teko atmesti.

(235) Kadangi jokių kitų pastabų dėl importo dempingo kaina poveikio negauta, laikinojo reglamento 159–163 konstatuojamųjų dalių išvados patvirtinamos.

▼B

3. **Kitų veiksnių poveikis**

3.1. *Importas iš kitų trečiųjų šalių*

(236) Po pirminio faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys pateikė pastabų dėl išvadų, susijusių su importu iš kitų trečiųjų šalių, ir po galutinio faktų atskleidimo jas vėl pakartojo. Tačiau šios šalys nepateikė jokios naujos informacijos ar patvirtinančių įrodymų, dėl kurių būtų reikėję pakeisti susijusias preliminarias išvadas.

(237) Tos šalys ypač pabrėžė elementų importo iš Taivano apimties klausimą. Tačiau visa nagrinėjamojo produkto importo iš Taivano (1 132 MW) apimtis sudaro tik labai nedidelę (mažiau nei 5 %) bendro Sąjungos suvartojimo (21 559 MW) dalį, palyginti su importu iš KLR (15 005 MW). Todėl dėl importo iš Taivano daroma žala Sąjungos pramonei buvo labai nedidelė, jei ji iš viso buvo daroma, ir dėl to priežastinis ryšys nenutrūko.

(238) Kadangi jokių kitų pastabų dėl importo iš trečiųjų šalių negauta, laikinojo reglamento 164–167 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

3.2. *Sąjungos suvartojimo raida*

(239) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Komisija neatliko suvartojimo raidos poveikio analizės. Šiuo atžvilgiu teigta, kad importas iš KLR nepatenkino viso padidėjusio suvartojimo ir kad, nors 2009–2010 m. Sąjungos pramonė prarado modulių rinkos dalį, jos pelningumas per tą patį laikotarpį vis tiek padidėjo. Be to, tvirtinta, kad 2009 m., kai elementų importui iš KLR teko tik 8 % rinkos dalis, Sąjungos pramonė vis tiek patyrė 8 % nuostolių.

(240) Kaip minėta laikinojo reglamento 168 konstatuojamojoje dalyje, nepaisant sumažėjusio Sąjungos suvartojimo per TL, importo iš KLR dempingo kaina rinkos dalis išliko tokia pati (modulių atveju) arba padidėjo (elementų atveju), dėl to nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo daroma žala Sąjungos pramonei. Todėl negalima daryti išvados, kad suvartojimas sumažėjo tiek, kad nutrūktų importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastinis ryšys. Be to, atlikus tyrimą paaiškėjo, kad mažėjantis suvartojimas per TL nebūtų galėjęs daryti poveikio žalingai Sąjungos pramonės padėčiai, nes Sąjungos pramonės pajėgumai bet kokiu atveju buvo daug mažesni nei suvartojimo lygis. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(241) Kita suinteresuotoji šalis nesutiko, kad paklausa Sąjungoje išliks net ir tuo atveju, jei nebebus taikomos nacionalinės paramos sistemos. Ši šalis teigė, kad paklausa ir paramos sistemos yra susijusios ir nebetaikant šių sistemų fotovoltinių produktų sektoriaus projektai nebebūtų pelningi, todėl saulės baterijų plokščių paklausa išnyktų.

▼B

(242) Kaip minėta laikinojo reglamento 169 konstatuojamojoje dalyje, atliekant tyrimą nustatyti tam tikri rodikliai, kad netgi netaikant paramos sistemų paklausa Sąjungoje vis tiek egzistavo ir egzistuos. Susijusios šalys nepateikė jokių šias išvadas paneigiančių įrodymų. Kadangi šiuo klausimu naujos informacijos negauta, laikinojo reglamento 169 konstatuojamojoje dalyje išdėstytos išvados patvirtinamos, o tvirtinimai šiuo klausimu buvo atmesti.

(243) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos vyriausybė teigė, kad faktas, jog Sąjungos pramonės pajėgumai bet kokiu atveju neatitiko Sąjungos paklausos, yra nesvarbus, nes Sąjungos pramonės modulių pardavimo apimtis sumažėjo atitinkamai sumažėjus suvartojimui, ir pakartojo, kad suvartojimo sumažėjimas nuo 2011 m. iki TL padarė materialinę žalą Sąjungos pramonei. Nors nuo 2011 m. iki TL Sąjungos suvartojimas ir modulių pardavimo apimtis iš tiesų sumažėjo panašiai, tai turėtų būti vertinama atsižvelgiant į tai, kaip kito Kinijos dempingo kainos, dėl kurių priverstinai labai mažintos Sąjungos pramonės kainos, todėl Sąjungos pramonė buvo priversta parduoti nuostolingai. Šiuo atžvilgiu primenama, kad, kaip minėta laikinojo reglamento 111 konstatuojamojoje dalyje, mažėjant suvartojimui importo iš KLR dempingo kaina rinkos dalis išliko tokia pati (modulių atveju) arba padidėjo (elementų atveju). Tuo pačiu metu Kinijos importo kainos labai sumažėjo ir todėl priverstinai labai sumažintos Sąjungos pramonės pardavimo kainos. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(244) Kadangi jokių kitų pastabų dėl Sąjungos suvartojimo raidos negauta, laikinojo reglamento 168 ir 169 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

3.3. *Supirkimo tarifai – pagrindinis paramos sistemų pavyzdys*

(245) Po pirminio faktų atskleidimo kelios šalys pakartojo, kad žala Sąjungos pramonei padaryta dėl supirkimo tarifų pokyčių. Jos teigė, kad dėl supirkimo tarifų pokyčių buvo daromas didelis spaudimas mažinti kainas, taigi ir Sąjungos pramonės pelningumą. Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad išnagrinėtas tik supirkimo kainų pokyčių poveikis paklausai, nors taip pat būtų reikėję išnagrinėti ir poveikį kainoms. Tuo pačiu klausimu kelios suinteresuotosios šalys teigė, kad jau 2010 m. dauguma valstybių narių iš esmės sumažino supirkimo tarifus ir taip darė spaudimą mažinti modulių kainas.

(246) Dėl šio teiginio reikėtų pažymėti, kad valstybės narės supirkimo tarifus sumažino nevienodu laiku ir skirtingu greičiu, todėl bendrai apibūdinti visos Sąjungos padėtį yra gana sunku. Neatsižvelgiant į tai, kada labai sumažintas supirkimo tarifų dydis, didelio Sąjungos kainų ir pelningumo sumažėjimo per nagrinėjamąjį laikotarpį negalima paaiškinti vien tik ar daugiausia supirkimo tarifų sumažinimu. Pirma, remiantis surinkta informacija

▼B

apie Vokietiją ir Italiją, kurios 2011 m. kartu sudarė apie 75 % Sąjungos rinkos, vidutinės pardavimo kainos sumažėjo labiau, nei per TL sumažėjo supirkimo tarifų dydis. Antra, iš surinktų įrodymų matyti, kad kai kuriose šalyse, kaip antai Italijoje, net ir nustačius labai palankius supirkimo tarifus, Sąjungos pramonė turėjo labai sumažinti savo kainas. Galiausiai, Sąjungos gamintojai per TL turėjo parduoti už mažesnes nei jų gamybos sąnaudos kainas daugiausia todėl, kad eksportuojantys Kinijos gamintojai turėjo 80 % Sąjungos rinkos, taigi jie galėjo daryti poveikį kainų nustatymo mechanizmui.

(247) Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad iki 2011 m. investicijos į saulės energiją buvo labai patrauklios dėl didelių supirkimo tarifų ir sumažėjusių Sąjungos modulių kainų, nes investuotojai gaudavo labai didelę investicijų grąžą. Todėl buvo daug investuojama ir tai lėmė didelę saulės baterijų plokščių paklausą. Dėl padidėjusios paklausos supirkimo tarifai labai išaugo ir dauguma valstybių narių, siekdamos išvengti, *inter alia*, elektros energijos sąnaudų padidėjimo, sumažino galiojančius supirkimo tarifus. Tai rodo, kad kainos taip pat galėjo sumažėti dėl sumažintų supirkimo tarifų, o ne atvirkščiai.

(248) Po galutinio faktų atskleidimo viena šalis tvirtino, kad 246 konstatuojamoji dalis, kurioje teigiama, kad paklausos poreikį visoje Sąjungoje įvertinti sudėtinga, prieštarauja 223 konstatuojamajai daliai, kurioje išdėstyta, kad atliekant priežastinio ryšio analizę pagal valstybes nares gauti rezultatai nebūtų reikšmingi. Šiuo atžvilgiu paaiškinama, kad 246 konstatuojamojoje dalyje minint vertinimą kalbama apie tai, kad sunku bendrai apibūdinti supirkimo tarifų pokyčius visos Sąjungos atžvilgiu, o ne Sąjungos paklausą, kaip teigia suinteresuotoji šalis. Todėl tai reiškia, kad šios dvi konstatuojamosios dalys viena kitai neprieštarauja, todėl argumentas buvo atmestas.

(249) Po galutinio faktų atskleidimo viena šalis teigė, kad netgi nustačius didelius supirkimo tarifus, modulių kaina gali labai sumažėti dėl technologijų plėtros, masto ekonomijos, sumažėjusių sąnaudų ir didėjančių pasaulinių gamybos pajėgumų. Dėl šio teiginio pažymima, kad iš surinktų įrodymų matyti, kad net tais atvejais, kai supirkimo tarifai buvo dideli, Italijos gamintojai turėjo taip sumažinti savo kainas, kad jos tapo mažesnės už gamybos sąnaudas. Nors minėti veiksniai iš tiesų galėjo padaryti poveikį vidutinėms sąnaudoms, jais negalima paaiškinti, kodėl Sąjungos gamintojai turėjo taip sumažinti savo kainas, kad jos tapo mažesnės už jų gamybos sąnaudas. Taigi daroma išvada, kad kainos tapo visiškai nestabilios daugiausia dėl importo iš KLR dempingo kaina, todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

▼B

(250) Po galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis tvirtino, kad 247 konstatuojamojoje dalyje padaryta išvada, kad supirkimo tarifai taip pat galėjo būti sumažinti dėl mažėjančių kainų, o ne atvirkščiai, nėra pagrįsta jokiais įrodymais.

(251) Pažymima, kad 247 konstatuojamojoje dalyje išdėstytos išvados padarytos remiantis atliekant tyrimą turėta informacija, o aprašytas scenarijus iš tiesų laikytas pagrįstu atsižvelgiant į šios konkrečios rinkos aplinkybes. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(252) Po galutinio faktų atskleidimo viena šalis pakartojo, kad ji nesutiko su išvada, kad spaudimas mažinti kainas Sąjungos gamintojams daugiausia buvo daromas dėl importo dempingo kainomis, ir tvirtino, kad, priešingai, Sąjungos gamintojai buvo priversti mažinti savo kainas dėl sumažintų supirkimo tarifų. Ta pati šalis pakartojo, kad sumažinus supirkimo tarifus fotovoltinių sistemų kainos sumažėjo tiek pat, kiek supirkimo tarifai, todėl projektų vystytojų išlaidos nepadidėjo, o tai galiausiai lėmė Sąjungos gamintojų kainoms daromą spaudimą.

(253) Kadangi nepateikta jokių šiuos teiginius pagrindžiančių įrodymų, Komisija patvirtino savo analizę ir išvadas, išdėstytas 246–247 konstatuojamosiose dalyse.

(254) Ta pati šalis teigė, kad dėl supirkimo tarifų pokyčių rinkoms yra daromas poveikis ir pateikė informacijos apie fotovoltinių įrenginių Jungtinėje Karalystėje 2012 ir 2013 m. skaičių. Šios šalies pateikta informacija buvo Jungtinės Karalystės vyriausybės leidinys, kuris rėmėsi savaitiniais registracijos Jungtinės Karalystės centriniame supirkimo tarifų registre (*Central FiT Register* (CFR)) duomenimis. Pažymima, kad ši informacija daugiausia susijusi su į TL nepatenkančiu laikotarpiu ir tik su viena valstybe nare, o atliekant šį tyrimą atsižvelgta į visos Sąjungos rinkos padėtį. Bet kokiu atveju neginčijama, kad supirkimo tarifų dydžiai daro poveikį paklausai, kadangi investicijų vietovėse, kuriose yra mažiau saulės šviesos, pelningumas priklauso nuo supirkimo tarifų dydžių. Tačiau tam, kad įrodytų, jog dėl TL nustatytų supirkimo tarifų dydžių padaryta žala, suinteresuotosios šalys būtų turėjusios įrodyti, kad Sąjungos gamintojų kainų padidėjimas iki nežalingo lygio būtų reiškęs, kad Sąjungos gamintojai nebūtų galėję parduoti nagrinėjamojo produkto, nes esant tokioms kainoms investicijos į fotovoltines sistemas nebūtų buvę įmanomos. Tokių įrodymų nepateikta. Todėl teiginys buvo atmestas.

(255) Taigi argumentas, kad dėl sumažintų supirkimo tarifų nutrūko importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastinis ryšys, buvo atmestas.

▼B

(256) Po pirminio faktų atskleidimo viena šalis pakartojo, kad dėl supirkimo tarifų pokyčių investuotojams tapo nepatrauklu investuoti į saulės energiją, todėl sumažėjo produkto paklausa. Kita šalis tvirtino, kad laikinojo reglamento 173 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados, kad, nepaisant supirkimo tarifų sistemos sustabdymo, Ispanijoje toliau investuojama, buvo neteisingos.

(257) Supirkimo tarifų poveikis paklausai išnagrinėtas laikinojo reglamento 173 konstatuojamojoje dalyje. Kadangi šiuo atžvilgiu nepateikta jokių naujų argumentų, minėtas teiginys, kad paklausa sumažėjo dėl supirkimo tarifų pokyčių, buvo atmestas. Dėl investicijų Ispanijoje paaiškinama, kad laikinojo reglamento 177 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados yra pagrįstos informacija, kuri buvo gauta atliekant tyrimą ir patikrinta atlikus tikrinimą vietoje. Kadangi susijusi šalis šiuo atžvilgiu nepateikė jokios naujos informacijos ar įrodymų, šis teiginys turėjo būti atmestas.

(258) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios šalys teigė, kad atsižvelgiant į mažus supirkimo tarifus investicijos į fotovoltinių produktų sektoriaus projektus buvo ekonomiškai perspektyvios tik naudojant pigesnes iš KLR importuotas saulės baterijų plokštes. Todėl teigta, kad sumažinus supirkimo tarifus padaryta materialinė žala Sąjungos pramonei. Kita suinteresuotoji šalis teigė, kad supirkimo tarifų dydis turi įtakos modulių kainų nustatymo mechanizmui.

(259) Reikėtų pažymėti, kad modulio sąnaudos, kurioms esant projektas dar būtų ekonomiškai perspektyvus, įvairiose valstybėse narėse arba regionuose yra skirtingos ir priklauso nuo daug veiksnių, kaip antai supirkimo tarifų, kitų reguliavimo paskatų, saulės šviesos kiekio, įprastos elektros energijos kainų ir kt.

(260) Be to, atlikus tyrimą paaiškėjo, kad dabartiniai įrenginiai vis mažiau priklauso nuo supirkimo tarifų, kadangi keliuose Europos regionuose, kaip antai didelėje Italijos dalyje, Ispanijoje, Portugalijoje, Pietų Prancūzijoje ir Graikijoje, tam tikrų rūšių įrenginių saulės energijos pagaminimo sąnaudos yra tokios pačios, kaip ir kitų rūšių energijos.

(261) Tuo remiantis teiginiai šiuo klausimu buvo atmesti.

(262) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Komisija netyrė, ar Sąjungos pramonė nenumatė, kad valstybės paramos sistemos bus staiga panaikintos arba sumažintos. Jokių šį teiginį pagrindžiančių argumentų nepateikta. Tačiau reikėtų pažymėti, kad remiantis surinktais įrodymais nėra informacijos, iš kurios būtų galima matyti, kad Sąjungos pramonė netinkamai reagavo į rinkos ženklus (t. y. suvartojimo raidą) ir kitą turimą informaciją (t. y. paramos sistemų sumažinimą). Todėl šis teiginys buvo atmestas.

▼B

(263) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad sumažinus supirkimo tarifus Sąjungos pramonės pardavimas sumažėjo, nes investicijos būtų buvusios perspektyvios tik pigesnėmis Kinijos kainomis. Iš surinktų įrodymų iš tiesų matyti, kad Sąjungos pramonės pardavimas per TL tik šiek tiek sumažėjo, priešingai nei būtų galima tikėtis, jei fotovoltinių produktų sektoriaus projektai būtų buvę perspektyvūs tik naudojant modulius iš Kinijos. Atvirkščiai, Sąjungos pramonės modulių pardavimas didėjo iki 2011 m., o per TL šiek tiek sumažėjo, taip pat kaip suvartojimas. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(264) Kita suinteresuotoji šalis teigė, kad laikinojo reglamento 174 ir 175 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados, kad dėl supirkimo tarifų pokyčių priežastinis ryšys nenutrūko, neturi nei faktinio, nei teisinio pagrindo ir neatitinka pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies, nes Komisija neįvertino žalos, kuri padaryta sumažinus supirkimo tarifus, lygio, ir kadangi ji manė, kad vienintelė priežastis, dėl kurios labai sumažėjo Sąjungos pramonės kaina, buvo importas iš Kinijos dempingo kaina. Ta pati šalis teigė, kad modulių, elementų ir plokštelių kainos sumažėjo ne dėl importo iš Kinijos daromo spaudimo, o tai buvo pasaulinio masto reiškinys.

(265) Dėl tvirtinimo, kad Komisija neatliko žalos, kuri padaryta sumažinus supirkimo tarifus, lygio tyrimo, daroma nuoroda į laikinojo reglamento 174, 175 ir 182 konstatuojamąsias dalis ir šio reglamento 245–263 konstatuojamąsias dalis, kuriose Komisija nusprendė, kad nei sumažėjusi paklausa, nei supirkimo tarifų poveikis Sąjungos kainoms nebuvo tokio masto, kad dėl jų būtų galėjęs nutrūkti Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo iš KLR dempingo kaina priežastinis ryšys, neatsižvelgiant į tai, ar ir jei taip, kokiu mastu, šiuos veiksnius galėjo nulemti supirkimo tarifų sumažinimas. Todėl teiginys, kad Komisijos išvados nepatvirtintos faktais, buvo atmestas. Dėl teiginio, kad modulių ir elementų kainų sumažėjimas buvo visuotinis reiškinys, daroma nuoroda į laikinojo reglamento 164–167 konstatuojamąsias dalis, kuriose įvertintos importo iš kitų šalių, išskyrus KLR, į Sąjungą apimtys ir kainos. Nors modulių ir elementų kainos iš tiesų mažėjo visame pasaulyje, dėl importo iš KLR dempingo kaina ši tendencija dar labiau pablogėjo ir pasiekė nuostolingą lygį. Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, šis teiginys buvo atmestas.

3.4. *Kita Sąjungos pramonei teikiama finansinė parama*

(266) Kadangi jokių pastabų dėl kitų Sąjungos pramonei teikiamos finansinės paramos sistemų negauta, laikinojo reglamento 184 ir 185 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

▼B

3.5. *Pajėgumų perteklius*

(267) Viena suinteresuotoji šalis pakartojo teiginį, kad materialinė žala padaryta dėl pajėgumų pertekliaus visame pasaulyje ir Sąjungos rinkoje, o ne dėl importo iš KLR. Šiuo atžvilgiu teigta, kad Sąjungos pramonė per daug padidino savo pajėgumus, kaip matyti iš mažo pajėgumų naudojimo koeficiento, todėl buvo daroma žala sau. Tariamas pajėgumų pertekliaus Sąjungoje ir visame pasaulyje poveikis jau išnagrinėtas laikinojo reglamento 185–190 konstatuojamosiose dalyse, todėl nepateikus jokios naujos informacijos šis tvirtinimas turėjo būti atmestas.

(268) Kita suinteresuotoji šalis tvirtino, kad pajėgumų perteklius nulėmė kainų racionalizavimą. Šiuo atžvilgiu reikėtų pabrėžti, kad, viena vertus, dėl pajėgumų pertekliaus iš tiesų vyko varžybos mažinant Sąjungos pramonės kainas, kurios vidutiniškai mažėjo labiau nei gamybos sąnaudos. Kita vertus, kaip nustatyta laikinojo reglamento 186 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonės pajėgumai padidėjo dėl rinkos pokyčių ir buvo laikomi pagrįstais. Be to, elementų gamybos pajėgumai padidėjo mažiau nei modulių. Susijusi šalis šiuo klausimu nepateikė jokios naujos informacijos ar įrodymų, todėl šie teiginiai turėjo būti atmesti.

(269) Kita suinteresuotoji šalis teigė, kad žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl to, kad Sąjungos pramonė sutelkė dėmesį tik į specializuotas investicijas ir neskyrė reikiamų investicijų pajėgumams didinti ir sąnaudoms mažinti. Be to, šio teiginio nebuvo galima patvirtinti remiantis tyrimo išvadomis, iš kurių matyti, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonė padidino savo gamybos pajėgumus ir veiksmingumą (laikinojo reglamento 124 ir 187 konstatuojamosios dalys). Todėl šis teiginys atmestas.

(270) Be to, suinteresuotoji šalis teigė, kad Sąjungos pramonė padidino savo gamybos pajėgumus, nors pajėgumų naudojimo koeficientas jau buvo mažas, todėl buvo daroma žala sau. Šiam teiginiui pagrįsti palyginta atrinktų Sąjungos gamintojų investicijų tendencija ir visos Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo tendencija, tačiau tai nėra tinkamas palyginimo pagrindas. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonė neišplėtė savo gamybos pajėgumų tiek, kad viršytų Sąjungos suvartojimo raidą, todėl šis argumentas buvo atmestas.

(271) Iš surinktų įrodymų taip pat matyti, kad investuodama į naujus įrenginius Sąjungos pramonė galėjo sumažinti savo gamybos sąnaudas ir išlikti konkurencinga. Todėl šį argumentą reikėjo atmesti.

▼B

(272) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad laikinojo reglamento 189 konstatuojamosios dalies išvados prieštaravo laikinojo reglamento 124 ir 186 konstatuojamosiose dalyse pateiktoms išvadoms, tačiau nepateikė jokių papildomų paaiškinimų ir nenurodė tariamo prieštaravimo pobūdžio ar masto. Todėl šis teiginys turėjo būti atmestas.

(273) Po galutinio faktų atskleidimo kai kurios suinteresuotosios šalys nesutiko, kad Sąjungos pramonės pajėgumai buvo padidinti pagrįstai ir remiantis rinkos pokyčiais, visų pirma Sąjungos suvartojimo raida. Tačiau per nagrinėjamąjį laikotarpį modulių gamybos pajėgumai padidėjo 106 %, o Sąjungos suvartojimas padidėjo 221 %, t. y. daugiau nei dvigubai. Taip pat per nagrinėjamąjį laikotarpį elementų gamybos pajėgumai padidėjo 39 %, o Sąjungos suvartojimas padidėjo 87 %. Tai rodo, kad pajėgumai padidėjo gerokai mažiau nei suvartojimas, todėl tokio padidėjimo negalima laikyti netinkamu atsižvelgiant į tai, kad Sąjungoje niekuomet nebuvo pajėgumų pertekliaus. Be to, analizė, ar pajėgumų padidinimas buvo pagrįstas, neturėtų būti atliekama atskirai kiekvieniems metams, tačiau reikėtų atsižvelgti į viso nagrinėjamojo laikotarpio tendenciją. Padidinti pajėgumai paprastai pradės visapusiškai veikti tik praėjus tam tikram laikui po investicijų, todėl atlikus tik vienerių metų analizę gali būti gauti tikrovės neatitinkantys rezultatai. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(274) Kadangi jokių kitų pastabų dėl Sąjungos pramonės pajėgumų pertekliaus negauta, laikinojo reglamento 185–190 konstatuojamųjų dalių išvados patvirtinamos.

3.6. *Žaliavų kainų poveikis*

(275) Kelios suinteresuotosios šalys pakartotinai teigė, kad dėl ilgalaikių sutarčių dėl žaliavų Sąjungos pramonė ar bent jos dalis negalėjo pasinaudoti per TL sumažėjusiomis polikristalinio silicio kainomis. Nurodydamos laikinojo reglamento 193 konstatuojamojoje dalyje pateiktas išvadas, kad Sąjungos pramonė turėjo galimybę iš naujo derėtis dėl savo ilgalaikių sutarčių su tiekėjais (įskaitant plokštelių gamintojus) ir todėl galėjo pasinaudoti mažesnėmis kainomis, šios šalys teigė, kad persvarsčius arba nutraukus ilgalaikes sutartis dėl polikristalinio silicio ir (arba) plokštelių buvo taikomos sankcijos. Pagrįsdamos šį argumentą šios šalys pateikė spaudos straipsnių, kuriuose pranešama, kad kai kuriems Sąjungos gamintojams grėsė bylinėjimasis arba jie nutraukė savo sutartis. Kai kurios šalys pateikė informacijos, kuria tariamai patvirtinama, kad dėl ilgalaikių sutarčių nebuvo galima iš naujo derėtis.

(276) Polikristalinis silicis yra pagrindinė plokštelių gamintojų žaliava. Atlikus tyrimą nustatyta, kad polikristalinio silicio kainos išaugo 2008 m., kai jų didžiausia kaina siekė maždaug 500 USD/kg, tačiau 2009 m. vėl sumažėjo (2009 m. pabaigoje buvo maždaug 50–55 USD/kg), o 2010 m. ir 2011 m. pradžioje padidėjo tik šiek

▼B

tiek. Per TL kainos labai sumažėjo ir siekė tik 30 USD/kg (JRC Mokslo ir politikos ataskaita, 2012 m. fotovoltinių produktų sektoriaus padėties ataskaita (*JRC Scientific and Policy Report, PV Status Report 2012*)). Reikėtų pažymėti, kad polikristalinio silicio kainų poveikis Sąjungos pramonei galėjo būti tik gana nedidelis, nes bet koks poveikis elementų ir modulių gamybos sąnaudoms būtų išsisklaidęs vertės grandinėje. Be to, pirmiau nurodytuose spaudos straipsniuose kalbama apie pokyčius po TL, kurie neturėjo poveikio susijusių Sąjungos gamintojų padėčiai per TL, todėl į juos negali būti atsižvelgta. Nustačius laikinąsias priemones šis klausimas buvo toliau svarstomas, todėl galima patvirtinti, kad Sąjungos pramonė iš tiesų galėjo iš naujo derėtis ne tik dėl ilgalaikėse sutartyse nustatytų kainų, bet ir dėl su šiomis ilgalaikėmis sutartimis susijusių sutartinių netesybų.

(277) Viena iš minėtų suinteresuotųjų šalių toliau teigė, kad pakanka to, kad poveikis dėl ilgalaikių sutarčių būtų darytas tik kai kuriems Sąjungos gamintojams, ir kad visos Sąjungos pramonės padėtis yra nereikšminga. Ji teigė, kad didesnių sąnaudų poveikis nebūtinai turi būti vienodas visiems veiklos vykdytojams. Šiame argumente neatsižvelgiama į išvadą, kad apskritai Sąjungos pramonės vidutinės polikristalinio silicio kainos daugeliu atvejų nebuvo didesnės už rinkos arba momentines kainas, todėl klausimas, ar dėl didesnių sąnaudų poveikis darytas visiems ar tik keliems veiklos vykdytojams nelaikytas tinkamu. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(278) Kita suinteresuotoji šalis paprašė, kad Komisija atsietų, išskirtų ir kiekybiškai įvertintų kiekvieno veiksnio, turinčio įtakos Sąjungos pramonės padėčiai, poveikį; visų pirma reikėtų atskirai įvertinti labai sumažėjusių polikristalinio silicio kainų poveikį. Šiuo atžvilgiu teigta, kad pardavimo kainos sumažėjo dėl sumažėjusių polikristalinio silicio kainų, o ne dėl importo iš Kinijos daromo spaudimo kainoms. Kalbant apie Sąjungos pramonę reikėtų pažymėti, kad vidutinės pardavimo kainos sumažėjo daug daugiau nei vidutinės gamybos sąnaudos, kurioms įtakos galėjo turėti sumažėjusios žaliavų kainos. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(279) Po galutinio faktų atskleidimo kai kurios suinteresuotosios šalys pakartojo, kad sumažėjusių polikristalinio silicio kainų poveikis Sąjungos pramonės sąnaudoms nebuvo ribotas ar išsisklaidė vertės grandinėje, kaip nuspręsta atlikus tyrimą. Tačiau, kaip minėta 276 konstatuojamojoje dalyje, polikristalinis silicis yra pagrindinė plokštelių gamintojų žaliava, taigi nustatyta, kad bet koks poveikis elementų ar modulių gamybos sąnaudoms išsisklaidė vertės grandinėje. Suinteresuotosios šalys nepateikė jokių šią išvadą paneigiančių įrodymų. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjusios polikristalinio

▼B

silicio kainos atsispindėjo vidutinėse atrinktų Sąjungos gamintojų elementų ir modulių gamybos sąnaudose, kurios sumažėjo panašiai kaip polikristalinio silicio kainos. Viena suinteresuotoji šalis suabejojo tariamų sutartinių netesybų, kurias Sąjungos pramonė turėjo mokėti iš naujo derėdamasi dėl tiekėjų sutarčių, poveikiu. Šiuo atžvilgiu negalima atmesti galimybės, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį tam tikri gamintojai galbūt turėjo mokėti netesybas dėl plokštelių tiekimo sutarčių nutraukimo.

Tačiau Komisija nerado jokių įrodymų, kad šios netesybos būtų galėjusios turėti įtakos visai Sąjungos pramonės padėčiai arba kad jos būtų buvusios tipiškos. Susijusi suinteresuotoji šalis tokių įrodymų taip pat nepateikė. Nors negalima visiškai atmesti galimybės, kad netesybos galėjo padaryti tam tikrą neigiamą poveikį tam tikriems Sąjungos gamintojams, bendras poveikis Sąjungos pramonei galėjo būti tik labai nedidelis, todėl importo dempingo kaina ir visai Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastinis ryšys dėl jo negalėjo nutrūkti. Todėl šie argumentai turėjo būti atmesti.

(280) Kita suinteresuotoji šalis teigė, kad tiriamojo produkto pardavimo kainos Sąjungoje iš dalies sumažėjo dėl sumažėjusių polikristalinio silicio kainų. Tačiau šiuo atžvilgiu reikėtų pažymėti, kad atliekant tyrimą nustatyta, kad importas iš KLR buvo vykdomas dempingo kaina ir dėl jo buvo priverstinai labai mažinamos Sąjungos pramonės kainos. Todėl kainos sumažėjo labiau nei gamybos sąnaudos, kurių sumažėjimą galima paaiškinti sumažėjusiomis žaliavų kainomis. Jei kainos sumažėjo tik dėl sumažėjusių žaliavų kainų, Sąjungos pramonė nebūtų buvusi priversta mažinti savo pardavimo kainų tiek, kad šios taptų mažesnės už jos gamybos sąnaudas. Todėl šis teiginys turi būti atmestas.

(281) Kita suinteresuotoji šalis pakartojo, kad vieno Sąjungos gamintojo bylinėjimasis po TL galėjo turėti įtakos bent jau šio Sąjungos gamintojo padėčiai dar per TL. Tačiau ši šalis nepaaiškino, kaip ir kokiu mastu toks įvykis, kuris įvyko po TL, būtų iš tiesų galėjęs turėti įtakos šio gamintojo padėčiai per TL. Be to, atlikus tyrimą nenustatyta jokių tokio poveikio įrodymų. Todėl šis teiginys turėjo būti atmestas.

(282) Be to, ta pati suinteresuotoji šalis suabejojo pirmiau išdėstytais rezultatais, kadangi tariamai nepateikta jokių įrodymų. Tačiau tyrimo išvados buvo pagrįstos faktais ir patvirtinamaisiais įrodymais, kurių nekonfidencialios versijos buvo pateiktos visoms suinteresuotosioms šalims susipažinti.

▼B

(283) Kadangi jokių kitų pastabų dėl žaliavų kainų poveikio negauta, laikinojo reglamento 191–194 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

3.7. *Sau padaryta žala: automatizacijos, dydžio, masto ekonomijos, konsolidacijos, inovacijų, išlaidų veiksmingumo ir Sąjungos pramonės importo poveikis*

(284) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios suinteresuotosios šalys pakartojo teiginį, kad žala Sąjungos pramonei padaryta dėl nepakankamos Sąjungos pramonės masto ekonomijos. Pakartota, kad mažieji gamintojai šiuo požiūriu buvo nepalankioje padėtyje, palyginti su dideliais vertikaliai integruotais gamintojais, todėl mažųjų gamintojų patirta žala negali būti susieta su importu dempingo kaina. Kita suinteresuotoji šalis teigė, kad gamybos proceso automatizacija yra brangi, todėl siekiant mažinti gamybos sąnaudas masto ekonomija yra dar svarbesnė.

(285) Atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonė, net ir didesni ir vertikaliai integruoti Sąjungos gamintojai dėl importo dempingo kaina negalėjo visapusiškai pasinaudoti dideliais pajėgumų naudojimo koeficientais masto ekonomijai užtikrinti. Bet kokiu atveju per tyrimą nebuvo atskleista jokios sąsajos tarp dydžio, vertikalios integracijos ir didesnio pelningumo, nes dėl didelio importo dempingo kaina daromo spaudimo kainoms ši sąsaja buvo pakeista. Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad rinkoje, kurioje pajėgumų naudojimas buvo mažas, masto ekonomija tapo nebenaudinga, tai taip pat pasakytina apie Kinijos gamintojus. Todėl šie argumentai buvo atmesti.

(286) Viena suinteresuotoji šalis taip pat teigė, kad investuotojai ir bankai nefinansuoja projektų, jei modulio gamintojas yra per mažas, nes stambūs gamintojai suteikia geresnes garantijas ir yra patrauklesni bankams. Kitaip tariant, investuotojai ir bankai nelinkę finansuoti su fotovoltinių produktų sektoriumi susijusių projektų, kuriuose naudojami Sąjungoje pagaminti moduliai. Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad jei investuotojai ir bankai galbūt renkasi verčiau finansuoti Kinijos gamintojus, kurių gamybos pajėgumai yra didesni, taip yra dėl iškraipymo, kuris Sąjungos rinkoje atsirado dėl importo dempingo kaina. Kaip minėta 285 konstatuojamojoje dalyje gamybos linijų dydis yra nesvarbus, jei pajėgumų naudojimo koeficientas išlieka mažas. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(287) Viena suinteresuotoji šalis pakartojo, kad Sąjungos pramonės sąnaudų struktūra buvo nepalanki, palyginti su Kinijos konkurentais, nes pastarųjų darbo, elektros energijos ir nusidėvėjimo sąnaudos buvo mažesnės, be to, jie turėjo naujausią įrangą. Tačiau suinteresuotoji šalis negalėjo pateikti naujos informacijos ar įrodymų, kuriais būtų galima paneigti šio tyrimo išvadas šiuo

▼B

klausimu. Visų pirma, tvirtinimas, kad Kinijos gamintojai naudojo naujausią įrangą, aptartas laikinojo reglamento 203 konstatuojamojoje dalyje, kuriame teigiama, kad eksportuojantys KLR gamintojai neturėjo jokio lyginamojo pranašumo, ypač todėl, kad įrenginiai ir įranga buvo importuoti iš Europos Sąjungos. Todėl šie teiginiai buvo atmesti.

(288) Kita šalis tvirtino, kad Kinija turėjo lyginamąjį pranašumą polikristalinio silicio kainų ir masto ekonomijos atžvilgiu, o tai lėmė mažesnes įrenginių sąnaudas. Ši šalis šiuo atžvilgiu nepateikė jokios naujos informacijos ar įrodymų, kuriais būtų galima paneigti laikinojo reglamento 195, 196 ir 203 konstatuojamosiose dalyse padarytas išvadas. Todėl šios šalies tvirtinimas turėjo būti atmestas.

(289) Primenama, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 203 konstatuojamojoje dalyje ir taip pat minėta šio reglamento 287 konstatuojamojoje dalyje, eksportuojantys KLR gamintojai neturi jokio lyginamojo pranašumo naudotų žaliavų ir įrenginių atžvilgiu, nes jie daugiausia importuoti iš Sąjungos. Viena suinteresuotoji šalis nesutiko su šiomis išvadomis, tačiau nepateikė jokių įrodymų. Darbo ir pridėtinės sąnaudos, įskaitant nusidėvėjimo sąnaudas, sudarė vidutiniškai mažiau nei 10 % visų modulio sąnaudų per TL ir nelaikoma, kad jos būtų turėjusios didelio poveikio. Elektros energijos sąnaudos sudarė vidutiniškai mažiau nei 1 % visų modulio sąnaudų per TL ir nelaikoma, kad jos būtų turėjusios didelio poveikio. Be to, tvirtinimas, kad Kinija naudojo naujausią įrangą, buvo nepagrįstas.

(290) Be to, viena suinteresuotoji šalis pakartojo, kad kai kurie Sąjungos gamintojai plokšteles, elementus ir (arba) modulius tiekė iš nagrinėjamosios šalies ir šiuos produktus Sąjungos rinkoje perpardavė kaip nuosavus. Ji paprašė dėl šių sandorių padarytos žalos nepriskirti importui dempingo kaina. Tačiau per tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonės nagrinėjamojo produkto importas pagal pobūdį buvo papildomas, o jo apimtis nedidelė, palyginti su visa Sąjungos gamybos apimtimi, todėl jo poveikis, jei jis būtų padarytas, būtų mažas ir todėl negalima laikyti, kad dėl jo nutrūktų importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastinis ryšys.

(291) Vienas nesusijęs importuotojas tvirtino, kad laikinajame reglamente nepakankamai atsižvelgta į tai, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo darbuotojų skaičius. Dėl šio teiginio pažymima, kad 2009–2011 m. užimtumas modulių atžvilgiu padidėjo, o per TL sumažėjo. Elementų atžvilgiu užimtumas didėjo iki 2010 m., 2011 m. sumažėjo, o per TL mažėjo dar labiau. Pabrėžiama, kad

▼B

modulių atžvilgiu užimtumas kito panašiai kaip Sąjungos gamyba. Kadangi Kinijos importo rinkos dalis per visą laikotarpį padidėjo, elementų atžvilgiu Sąjungos pramonė negalėjo pasinaudoti didėjančiu suvartojimu taip, kaip tikėtasi. Todėl užimtumas 2011 m. ir per TL sumažėjo dėl bendrovių, kurios tapo nemokios arba nutraukė elementų gamybą.

(292) Po galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis pakartojo teiginį, kad žala Sąjungos pramonei padaryta dėl nepakankamos masto ekonomijos. Kaip jau paaiškinta šio reglamento 285 konstatuojamojoje dalyje ir laikinojo reglamento 195 ir 196 konstatuojamosiose dalyse, net pasaulinėje rinkoje masto ekonomija sumažėja, taigi ir tampa nebenaudinga, jei naudojimo koeficientas iš esmės yra mažas, nors visame pasaulyje pajėgumų perteklius buvo labai didelis. Todėl šis teiginys turėjo būti atmestas.

(293) Be to, ta pati šalis pabrėžė, kad žala Sąjungos pramonei padaryta todėl, kad Sąjungos pramonė nesugebėjo pasinaudoti jokiu su sąnaudomis susijusiu pranašumu. Ši šalis teigė, kad visų pirma taip buvo todėl, kad dauguma Sąjungos gamintojų buvo vertikaliai integruoti. Tačiau ši šalis nepateikė jokios papildomos informacijos apie tai, kokio masto neigiamą poveikį jų sąnaudų struktūrai galėjo padaryti tai, kad gamintojai yra vertikaliai integruoti. Todėl šis teiginys turėjo būti atmestas.

(294) Kadangi jokių kitų pastabų šiuo klausimu negauta, laikinojo reglamento 195–206 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

3.8. *Konkurencija su fotovoltiniais produktais plona plėvele ir kitomis fotovoltinėmis technologijomis*

(295) Po pirminio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis pakartojo teiginį, kad žala Sąjungos pramonei padaryta dėl konkurencijos su fotovoltiniais produktais plona plėvele ir kitomis fotovoltinėmis technologijomis, nes šios technologijos konkuravo su tiriamuoju produktu, ypač skirtu antžeminėms ir komercinėms ir (arba) pramoninėms stoge montuojamoms sistemoms, kurios sudaro didelę visos Sąjungos fotovoltinių produktų rinkos dalį.

(296) Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad, nors fotovoltiniai produktai plona plėvele yra pigesni nei tiriamasis produktas, jiems tenka tik ribota visos Sąjungos saulės energijos rinkos dalis, nes jų energijos konversijos naudingumo koeficientas yra gerokai žemesnis, be to, jų galios vatais atidavimas yra mažesnis nei modulių iš kristalinio silicio. Remiantis turima informacija produktų plona

▼B

plėvele rinkos dalis buvo nedidelė, palyginti su visa Sąjungos saulės energijos rinka per TL. Todėl laikinojo reglamento 208 konstatuojamosios dalies išvados, kad nors produktai plona plėvele gali iš dalies konkuruoti su nagrinėjamuoju produktu, ši konkurencija laikoma nežymia, patvirtinamos. Dėl šių priežasčių argumentai šiuo klausimu turėjo būti atmesti.

(297) Po galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis pakartojo, kad materialinė žala Sąjungos pramonei greičiausiai padaryta dėl konkurencijos su produktais plona plėvele. Šiuo atžvilgiu šalis teigė, kad Vokietijoje beveik per visą TL produktų plona plėvele rinkos dalis visoje saulės energijos rinkoje buvo gana didelė ir sumažėjo tik 2012 m. pradžioje.

(298) Atlikus tyrimą nustatyta, kad vidutinės produktų plona plėvele kainos iš tiesų buvo mažesnės nei vidutinės tiriamojo produkto kainos.

(299) Tačiau, kaip nustatyta 296 konstatuojamojoje dalyje, produktų plona plėvele energijos konversijos naudingumo koeficientas yra gerokai žemesnis ir jų galios vatais atidavimas yra mažesnis nei modulių iš kristalinio silicio, todėl dėl konkurencijos tarp šių produktų, jei ji ir buvo, negalėjo būti daroma žala Sąjungos pramonei, kadangi kristalinio silicio moduliai yra pagrindinė technologija Sąjungos saulės energijos rinkoje. JRC 2012 m. fotovoltinių produktų sektoriaus padėties ataskaitoje teigiama, kad sumažėjus polikristalinio silicio kainoms produktų plona plėvele rinkos dalis per pastaruosius metus atiteko kristalinio silicio moduliams.

(300) Kadangi jokių kitų pastabų šiuo atžvilgiu negauta, laikinojo reglamento 207–210 konstatuojamųjų dalių išvados patvirtinamos.

3.9. *Finansų krizė ir jos poveikis galimybėms gauti finansavimą*

(301) Po pirminio faktų atskleidimo teigta, kad reikėtų atsieti ir išskirti finansų krizės ir jos padarinių žalingą poveikį galimybėms gauti finansavimą, be to, jo nereikėtų priskirti importui dempingo kaina.

(302) Šiuo atžvilgiu daroma nuoroda į laikinojo reglamento 212 konstatuojamąją dalį, kurioje išnagrinėtas būtent finansų krizės ir ekonomikos nuosmukio poveikis Sąjungos pramonės padėčiai. Šioje konstatuojamojoje dalyje išsamiai pagrįsta išvada, kad dėl finansų krizės, nors ji ir turėjo poveikio Sąjungos pramonės padėčiai, nenutrūko importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastinis ryšys. Suinteresuotosios šalys neužginčijo šio pagrindimo ir nepateikė jokios naujos informacijos ar įrodymų, kuriais būtų galima paneigti šioje konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas. Todėl teiginiai šiuo klausimu buvo atmesti.

▼B

(303) Be to, tvirtinta, kad žala Sąjungos pramonei padaryta dėl Sąjungos pramonės nesugebėjimo užtikrinti tinkamą finansavimą, ir kad Komisija turėtų ištirti, ar Sąjungos pramonė prašė finansavimo, kol jos veikla dar buvo pelninga. Atlikus tyrimą iš tiesų paaiškėjo, kad 2010 m., kai Sąjungos pramonės veikla vis dar buvo pelninga, investicijų lygis modulių ir elementų atžvilgiu išaugo atitinkamai 315 % ir 10 %, palyginti su 2009 m. Kadangi fotovoltinių produktų pramonė yra imli kapitalui, laikoma, kad Sąjungos pramonė nuolat ieško tinkamo finansavimo, siekdama didinti sąnaudų veiksmingumą ir konkuruoti su nesąžiningu importu dempingo kaina. Todėl daroma išvada, kad nepakankamos galimybės gauti finansavimą buvo dėl importo dempingo kaina iškreiptos padėties rezultatas, o ne priežastis. Todėl pirmiau pateiktas tvirtinimas buvo atmestas.

(304) Po galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis pakartojo, kad finansų krizės žalingą poveikį reikėtų atsieti bei išskirti ir jo nereikėtų priskirti importui dempingo kaina. Ši šalis nurodė viešą informaciją, pagal kurią bent vienas Sąjungos gamintojas manė, kad finansų krizė buvo pagrindinė jo žalingos padėties priežastis. Šio tyrimo išvados buvo pagrįstos konkrečiais bendrovių duomenimis, kuriais aprėpiama gerokai daugiau informacijos nei viešose konkrečių bendrovių ataskaitose. Todėl remiantis paminėta vieša ataskaita negalima paneigti laikinojo reglamento 212 konstatuojamojoje dalyje pateiktų išvadų, kad dėl finansų krizės, nors ji ir turėjo tam tikro poveikio Sąjungos pramonės padėčiai, negalėjo nutrūkti importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastinis ryšys. Todėl šis teiginys turėjo būti atmestas.

(305) Kita suinteresuotoji šalis teigė, kad reikėtų atsižvelgti į skirtingas Sąjungos pramonės ir eksportuojančių Kinijos gamintojų galimybes gauti finansavimą. Ši šalis teigė, kad būtent tai, o ne importas dempingo kaina, buvo vienas iš svarbiausių veiksnių, dėl kurių padaryta materialinė žala Sąjungos pramonei. Tačiau nustatyta, kad dėl tam tikriems Kinijos gamintojams teikiamos pirmenybės gauti finansavimą rinka buvo iškreipta, ir tai gali būti viena iš pagrindinių priežasčių, dėl kurių eksportuojantys Kinijos gamintojai galėjo eksportuoti nagrinėjamąjį produktą dempingo kainomis. Taigi dėl šio veiksnio importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastinis ryšys nutrūkti negalėjo. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(306) Kadangi jokių kitų pastabų dėl finansų krizės poveikio negauta, laikinojo reglamento 211 ir 212 konstatuojamųjų dalių išvados patvirtinamos.

▼B

3.10. *Sąjungos pramonės eksporto veiklos rezultatai*

(307) Kadangi jokių pastabų, dėl kurių reikėtų persvarstyti laikinojo reglamento 213 ir 215 konstatuojamųjų dalių išvadas, negauta, šios išvados patvirtinamos.

3.11. *Skalūnų dujų telkinių atradimas Europos Sąjungoje*

(308) Kadangi jokių pastabų, dėl kurių reikėtų persvarstyti laikinojo reglamento 215–217 konstatuojamųjų dalių išvadas, negauta, šios išvados patvirtinamos.

3.12. *Europos Sąjungos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema*

(309) Kadangi jokių pastabų, dėl kurių reikėtų persvarstyti laikinojo reglamento 218 ir 219 konstatuojamųjų dalių išvadas, negauta, šios išvados patvirtinamos.

3.13. *Valdymo sprendimai*

(310) Kai kurios suinteresuotosios šalys pakartojo teiginį, pateiktą laikinojo reglamento 220 konstatuojamojoje dalyje, kad bent vienam Sąjungos gamintojui materialinė žala padaryta dėl netinkamų valdymo sprendimų. Šios šalys pateikė papildomos informacijos – spaudos straipsnį. Tačiau pateiktos informacijos nebuvo galima patikrinti ir ja remiantis nebūtų paneigtos šio tyrimo išvados, kad susijusios bendrovės valdymo sprendimai buvo įprasti ir apgalvoti arba neturėjo poveikio visai Sąjungos pramonei. Todėl šie teiginiai buvo atmesti.

(311) Kadangi jokių kitų pastabų šiuo atžvilgiu negauta, laikinojo reglamento 220 ir 221 konstatuojamųjų dalių išvados patvirtinamos.

3.14. *Kita vyriausybės politika*

(312) Kadangi jokių pastabų, dėl kurių reikėtų persvarstyti laikinojo reglamento 222 konstatuojamosios dalies išvadas, negauta, šios išvados patvirtinamos.

3.15. *Kiti argumentai*

(313) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad žala Sąjungos pramonei padaryta dėl nepalankios jos, kaip pirmtakės, padėties ir nepakankamos politinės Europos Komisijos paramos ankstesniais metais. Ši šalis taip pat teigė, kad kiekvienoje rinkoje svarbūs veiksniai yra ne tik nacionalinės paramos sistemos, taip pat gyventojų skaičius, BVP, elektros energijos suvartojimas, finansavimo galimybės ir prisijungimo prie tinklo galimybės. Tačiau minėta šalis negalėjo pagrįsti savo teiginių, todėl jie buvo atmesti.

(314) Po galutinio faktų atskleidimo ta pati suinteresuotoji šalis pakartojo, kad žala Sąjungos pramonei padaryta dėl nepalankios jos, kaip pirmtakės, padėties. Tačiau šis teiginys nebuvo nei išnagrinėtas, nei pagrįstas, todėl jį reikėjo atmesti.

▼B

4. **Suvestinis kitų veiksnių, dėl kurių, kaip nustatyta, padaryta žala, vertinimas**

(315) Atlikus tyrimą nustatyta, kad žala galėjo būti padaryta dėl šių kitų veiksnių: nagrinėjamojo produkto importo iš Taivano, sumažinto supirkimo tarifų dydžio, tam tikrų Sąjungos gamintojų sudarytų ilgalaikių sutarčių dėl polikristalinio silicio, finansų ir ekonomikos krizės.

(316) Kaip išdėstyta atitinkamai 3.1 ir 3.6 skirsniuose, dėl importo iš Taivano ir tam tikrų Sąjungos gamintojų sudarytų ilgalaikių sutarčių dėl polikristalinio silicio poveikis galėjo būti tik labai nedidelis, nes bet koks poveikis išsisklaidė vertės grandinėje.

(317) Kalbant apie ekonomikos ir finansų krizę, atlikus tyrimą nustatyta, kad pagrindinė priežastis, dėl kurios Sąjungos pramonė patyrė sunkumų ieškodama investicijoms reikalingo kapitalo, buvo importas dempingo kaina, dėl kurio Sąjungos pramonė negalėjo parduoti savo produktų už pelningą kainą, nors Sąjungos rinka sparčiai augo (2009–2011 m.).

(318) Kiek tai susiję su supirkimo tarifais, trečiosios šalys negalėjo įrodyti, kad supirkimo tarifų dydžiai per TL buvo tokie maži, kad dėl jų Sąjungos gamintojai negalėjo parduoti nagrinėjamojo produkto už nežalingą kainą. Institucijos mano, kad paklausa galėjo sumažėti dėl sumažinto supirkimo tarifų dydžio, nes investicijos tam tikrose vietovėse tapo nebeperspektyvios. Tačiau priežastinis ryšys dėl to nutrūkti negali, netgi kartu sudėjus visus kitus veiksnius, dėl kurių, kaip nustatyta, padaryta žala, nes jų dydis vis dar buvo toks, kad nesant importo dempingo kaina Sąjungos gamintojai galėjo parduoti savo produktus už nežalingą kainą.

(319) Todėl netgi įvertinus visų keturių kitų veiksnių, dėl kurių galėjo būti padaryta žala, poveikį dempingo ir žalos priežastinis ryšys nenutrūksta.

5. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(320) Visų veiksnių, dėl kurių padaryta žala, išskyrus importą dempingo kaina, poveikis buvo išnagrinėtas atskirai ir kartu. Todėl daroma išvada, kad bendrai įvertinus visų veiksnių, dėl kurių galėjo būti padaryta žala Sąjungos pramonei (t. y. importo iš trečiųjų šalių, supirkimo tarifų, žaliavų kainų poveikio, finansų krizės), poveikį negalima paaiškinti Sąjungos pramonei padarytos žalos, ypač kiek tai susiję su mažomis kainomis ir finansiniais nuostoliais, patirtais dėl į rinką besiskverbiančio dideliais kiekiais ir mažomis kainomis iš KLR importuojamo nagrinėjamojo produkto. Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, laikinojo reglamento 223–224 konstatuojamosiose dalyse pateiktos preliminarios išvados, kad dėl importo dempingo kaina iš KLR Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalyje, patvirtinamos.

▼B

F. SĄJUNGOS INTERESAI

1. Pirminės pastabos

(321) Po pirminio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad vertinant Sąjungos interesus nebuvo remtasi tipišku veiklos vykdytojų skaičiumi.

(322) Komisija su įvairiais veiklos vykdytojais susisiekė toliau nurodytais būdais.

(323) Nesusiję importuotojai: kaip minėta laikinojo reglamento 12 konstatuojamojoje dalyje, Komisija susisiekė su visais 250 nesusijusių importuotojų, apie kuriuos paskelbė skundo pateikėjas, ir pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį laikinai atrinko bendroves, kurioms tenka didžiausia tipiška importo apimtis ir kurias būtų galima tinkamai ištirti per turimą laikotarpį. Tačiau, kaip išdėstyta laikinojo reglamento 12 ir 232 konstatuojamosiose dalyse, patikrinus patvirtinta, kad tik viena iš laikinai atrinktų bendrovių iš tiesų buvo nesusijęs importuotojas. Paskelbus laikinąjį reglamentą dar penkiolika nesusijusių importuotojų, kurie iš pradžių inicijavimo etape pateikė atrankos formos atsakymus, tačiau nebuvo atrinkti, buvo pakviesti toliau bendradarbiauti atliekant tyrimą. Šeši iš jų sutiko, jiems nusiųstas klausimynas ir penki pateikė atsakymus, iš kurių trys laikyti pakankamai išsamiais. Taigi, galiausiai atrinkti nesusiję importuotojai – keturi nesusiję importuotojai, kuriems teko 2–5 proc. nagrinėjamojo produkto importo apimties. Procentinė dalis yra tokia maža, nes reikia atsižvelgti į tai, kad didžioji nagrinėjamojo produkto importo į Sąjungą dalis nevykdoma per nesusijusius importuotojus, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 12 konstatuojamoje dalyje.

(324) Veiklos vykdytojai, išskyrus nesusijusius importuotojus (gamintojų bei vartotojų grandžių veiklos vykdytojai): kaip minėta laikinojo reglamento 226 konstatuojamojoje dalyje, Komisija taip pat nusiuntė specialius klausimynus maždaug 150 veiklos vykdytojų, įskaitant tuos nesusijusius importuotojus, kurie pranešė apie save inicijavus tyrimą ir todėl turėjo galimybę Komisijai pateikti atitinkamus duomenis. Be to, atsižvelgta ne tik į klausimyno atsakymus, bet ir į patikrinamas ir tinkamai pagrįstas pastabas ir informaciją, kuriuos per nustatytą laikotarpį pateikė suinteresuotosios šalys, neatsižvelgiant į tai, ar šios šalys atsakė į klausimyną. Visų pirma, AFASE Komisijai pateikė pastabas savo narių – fotovoltinių produktų sektoriaus veiklos vykdytojų, kurie taip pat nagrinėti, vardu.

(325) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, surinkta pakankamai informacijos, kuria remiantis galima pagrįstai įvertinti Sąjungos interesus. Tuo remiantis argumentas buvo atmestas.

(326) Viena suinteresuotoji šalis prašė Komisijos paaiškinti, kaip ji išnagrinėjo importuotojų klausimynus, kuriuos, jos nuomone, pateikė vartotojų grandies veiklos vykdytojai.

▼B

(327) Atsakant į šį prašymą paaiškinta, kad laikinojo reglamento 241 konstatuojamojoje dalyje nurodyti 36 atsakymai – tai atsakymai į Pranešimo apie inicijavimą B priedą, kuriuo siekta prireikus atrinkti nesusijusius importuotojus.

(328) Dėl dviejų laikinojo reglamento 12 konstatuojamojoje dalyje nurodytų veiklos vykdytojų pateiktų atsakymų, į vieną iš jų buvo atsižvelgta atliekant atitinkamą vartotojų grandies veiklos vykdytojų analizę. Antrasis veiklos vykdytojas pateikė papildomos informacijos, iš kurios paaiškėjo, kad, priešingai nei nurodyta laikinojo reglamento 12 konstatuojamojoje dalyje, jis iš tiesų buvo ne elementų, o modulių importuotojas. Tačiau informacija, kurią jis pateikė klausimyno atsakymuose, buvo nepakankama, kad ją būtų galima įtraukti į nesusijusių importuotojų analizę, nes pateikti atsakymai buvo neišsamūs.

(329) Nustačius laikinąsias priemones dviejų projektų vystytojų patalpose surengti papildomi tikrinamieji vizitai (žr. 8 konstatuojamąją dalį). Be to, šeši atsakymai į specialius klausimynus (žr. 324 konstatuojamąją dalį), kuriuos pateikė fotovoltinių produktų sektoriuje veiklą vykdantys paslaugų teikėjai (logistikos, transporto, viešųjų ryšių ir t. t.) ir kurie iš pradžių laikyti nepakankamai išsamiais (žr. laikinojo reglamento 241 konstatuojamąją dalį), buvo išnagrinėti ir į juos atsižvelgta atliekant šį tyrimą (žr. 369–371 konstatuojamąsias dalis).

(330) Galima apibendrinti, kad nagrinėjant Sąjungos interesus remtasi šia informacija:

— aštuonių atrinktų Sąjungos gamintojų ir keturių atrinktų nesusijusių importuotojų pateiktais klausimyno atsakymais, taip pat aštuonių gamintojų grandies veiklos vykdytojų ir trylikos vartotojų grandies veiklos vykdytojų (septynių projektų vystytojų ir (arba) montuotojų, šešių paslaugų teikėjų, taip pat vykdančių veiklą fotovoltinių produktų sektoriuje) iš 150 veiklos vykdytojų, kurie pranešė apie save inicijavus tyrimą ir kuriems nusiųsti specialūs klausimynai, pateiktais specialių klausimynų atsakymais;

— duomenimis, kurie patikrinti atlikus patikrinimą vietoje aštuonių Sąjungos gamintojų, vieno nesusijusio importuotojo, dviejų gamintojų grandies veiklos vykdytojų, keturių vartotojų grandies veiklos vykdytojų (projektų vystytojų ir (arba) montuotojų) ir vienos asociacijos patalpose (žr. laikinojo reglamento 17 konstatuojamąją dalį ir šio reglamento 8 konstatuojamąją dalį).

— duomenimis apie Sąjungos interesus, kuriuos pateikė kitos suinteresuotosios šalys, įskaitant asociacijas, ir viešais duomenimis apie fotovoltinių produktų rinkos raidą Europoje, visų pirma, EPIA 2013–2017 m. pasaulinės fotovoltinių produktų rinkos perspektyva (*Global Market Outlook for Photovoltaics 2013-2017*).

▼B

2. **Sąjungos pramonės interesai**

(331) Kai kurios suinteresuotosios šalys nesutiko, kad Sąjungos pramonė galėtų pasinaudoti priemonėmis, ir teigė, kad i) nustačius priemones sumažės fotovoltinių produktų paklausa Sąjungoje, todėl Sąjungos pramonė negalės parduoti daugiau, ii) Sąjungos pramonės gamybos įrenginiai yra per maži, kad būtų galima patenkinti tam tikrų rūšių įrenginių, kaip antai komercinių stoge montuojamų ir didelių antžeminių sistemų, paklausą, iii) Sąjungos gamintojai nėra patrauklūs bankams, iv) nustačius muitus elementams *de facto* padidės Sąjungos gamintojų modulių gamybos kaina, todėl jie taps nebe tokie patrauklūs vartotojams, v) jei labai sumažės importas iš Kinijos, tuo, kad iš KLR importuojama mažiau, greičiausiai pasinaudos kitų trečiųjų šalių gamintojai.

(332) Dėl tvirtinimo, kad nustačius priemones sumažės fotovoltinių produktų paklausa Sąjungoje, todėl Sąjungos pramonė negalės parduoti daugiau, pažymima, kad šalys negalėjo pateikti jokių patikrinamų įrodymų, kad egzistuoja tiesioginis ryšys tarp priemonių nustatymo ir sumažėjusios fotovoltinių produktų paklausos, kuriai pastaraisiais metais įtakos turėjo keli veiksniai.

(333) Atsakant į teiginį, kad Sąjungos pramonės gamybos įrenginiai yra per maži, kad būtų galima patenkinti tam tikrų rūšių įrenginių, kaip antai komercinių stoge montuojamų ir didelių antžeminių sistemų, paklausą, reikėtų pažymėti, kad atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonė yra pajėgi tiekti tiek komercinius ir pramoninius įrenginius (40 kW–1 MW), tiek paslaugoms teikti skirtus įrenginius (1–10 MW). Be to, atliekant tyrimą nenustatyta jokių įrodymų, kad tame pačiame projekte nebuvo galima naudoti skirtingų gamintojų tiekiamų produktų. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(334) Argumentas, kad Sąjungos pramonė negalėtų pasinaudoti priemonėmis, nes Sąjungos gamintojai nėra patrauklūs bankams, ir investiciniai fondai nesutiktų finansuoti projektų, kuriuose naudojami ES pagaminti moduliai, nebuvo pagrįstas. Bet kokiu atveju tikimasi, kad nustačius priemones bus atkurtos sąžiningos rinkos sąlygos, o tai turėtų užtikrinti investuotojus, įskaitant bankų sektoriaus, kad Sąjungos gamintojai gali vystyti perspektyvius projektus. Tuo remiantis šis argumentas buvo atmestas.

(335) Dėl tvirtinimo, kad nustačius muitus elementams *de facto* padidės Sąjungos gamintojų modulių gamybos kaina, todėl jie taps nebe tokie patrauklūs vartotojams, neatmetama, kad nustačius muitus ilgainiui kainos gali šiek tiek padidėti, tačiau taip pat reikėtų atsižvelgti į tai, kad viešuose šaltiniuose nurodoma modulių ir elementų kainų mažėjimo tendencija. Taigi, net jei nustačius priemones elementų sąnaudos gali padidėti, modulių sąnaudos turėtų

▼B

mažėti dėl bendros kainų mažėjimo tendencijos. Susiję gamintojai taip pat gali nuspręsti tiekti elementus iš Sąjungos, o nebe iš KLR. Galiausiai manoma, kad nustačius priemones padidės Sąjungos elementų gamintojų pajėgumų naudojimas, taigi padidės jų masto ekonomija ir todėl sumažės sąnaudos. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(336) Argumentas, kad labai sumažėjus importui iš Kinijos tuo greičiausiai pasinaudos kitų trečiųjų šalių gamintojai, o ne Sąjungos pramonė, atliekant tyrimą nepatvirtintas. Atliekant tyrimą nenustatyta jokių aiškių požymių, kad kitos trečiosios šalys masiškai nukreips savo eksportą į Sąjungos rinką, ypač atsižvelgiant į tai, kad vieši šaltiniai prognozuoja galimą kitų trečiųjų šalių rinkų, ypač Azijoje, plėtrą. Galiausiai nėra požymių, kad net jei sumažėjus importui iš Kinijos padidėtų importas iš kitų trečiųjų šalių, Sąjungos pramonė negalės konkuruoti su importu iš šių šalių.

(337) Atsakydamos dėl galutinio faktų atskleidimo kai kurios šalys tvirtino, kad nerealu tikėtis tvarios Sąjungos pramonės, kuri gamintų modulius ir elementus, atsiradimo, nes nėra racionalaus investuotojo, kuris investuotų į Sąjungos gamintojus, kurių sąnaudų struktūra tariamai yra nepalanki, ir todėl jie negali gaminti konkurencingomis kainomis. Atlikus tyrimą nepatvirtinta, kad Sąjungos pramonės sąnaudų struktūra yra nepalanki, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 202 ir 203 konstatuojamosiose dalyse. Todėl, jei nebūtų importo dempingo kaina ir būtų veiksmingiau panaudojami gamybos pajėgumai, turėtų būti pasiekta masto ekonomija ir galėtų atsirasti tvari Sąjungos pramonė. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šis argumentas buvo atmestas.

(338) Viena šalis tvirtino, kad supirkimo tarifų pokyčiai daro poveikį paklausai Sąjungoje, o investuotojų numatoma investicijų grąža yra susijusi su šiais pokyčiais. Visų pirma, ji tvirtino, kad jei nustačius muitus Sąjungoje kainos padidėja, o supirkimo tarifai atitinkamai nepadidėja, paklausa sumažės ir Sąjungos pramonė nustatytais muitais nepasinaudos.

(339) Atsakant į minėtą teiginį pažymima, kad, nepaisant supirkimo tarifų dydžio ir fotovoltinių įrenginių paklausos sąsajos, iš atliekant tyrimą surinktų įrodymų matyti, kad ateityje paklausa vis mažiau priklausys nuo supirkimo tarifų ir kitų paramos sistemų, nes keliose Sąjungos vietovėse tam tikrų rūšių įrenginių saulės energijos pagaminimo sąnaudos jau yra tokios pačios, kaip ir kitų rūšių energijos (žr. 260 konstatuojamąją dalį). Be to, numatoma

▼B

investicijų grąža turėtų būti grindžiama sąžiningomis rinkos kainomis. Galiausiai, kaip nurodyta 335 konstatuojamojoje dalyje, neatmetama, kad nustačius muitus ilgainiui kainos gali šiek tiek padidėti, tačiau taip pat reikėtų atsižvelgti į tai, kad viešuose šaltiniuose nurodoma bendra kainų mažėjimo tendencija. Todėl šis argumentas atmestas.

(340) Suinteresuotosios šalys nurodė, kad todėl, kad saulės baterijų plokščių paklausa yra susijusi su paramos sistemomis, ypač supirkimo tarifais, ir elektros energijos kainomis galutiniams vartotojams (pagal kuriuos nustatoma, ar saulės energijos pagaminimo sąnaudos yra tokios pačios, kaip ir kitų rūšių energijos), paklausos kainų elastingumas gali būti labai didelis. Nors dėl ypatingo rinkos pobūdžio, kurį nurodė suinteresuotosios šalys, labai padidėjus kainoms paklausa iš tiesų gali gerokai sumažėti, argumentas turi būti atmestas, kadangi labai mažai tikėtina, kad kainų padidėjimas nustačius priemones bus svarbus dėl toliau nurodytų priežasčių. Visų pirma, visi turimi šaltiniai patvirtina, kad nagrinėjamojo produkto kainos labai mažėjo per visą TL ir nuo TL pabaigos iki šiol mažėja toliau.

Antra, ekonominis įsipareigojimo, kurį priėmė Komisija, poveikis yra tai, kad eksportuojantys Kinijos gamintojai tieks tokį nagrinėjamojo produkto kiekį, kuris apytiksliai atitinka dabartinę jų rinkos dalį, už minimalią importo kainą, kuri neviršys 60 c/W, o tai yra daug mažiau nei per TL nustatyta kaina. Esant tokiam kainų lygiui labai mažai tikėtina, kad paklausa labai sumažės, kadangi tokiu kainų lygiu užtikrinama pakankama paklausa tiek pagal dabartinį paramos, teikiamos pagal paramos sistemas, lygį, tiek pagal dabartinį lygiaverčių saulės energijos ir kitų rūšių energijos pagaminimo sąnaudų lygį. Be to, manoma, kad elektros energijos kaina galutiniams vartotojams padidės, o nagrinėjamojo produkto kainos turėtų sumažėti. Taikant indeksavimo formulę pagal įsipareigojimą užtikrinama, kad nustatant minimalią importo kainą būtų atsižvelgta į tolesnį nagrinėjamojo produkto kainų mažėjimą. Todėl tie argumentai turi būti atmesti.

(341) Keletas suinteresuotųjų šalių pakartojo teiginį, kad Sąjungos pramonės interesai nėra reikšmingi, nes gamintojų bei vartotojų grandžių pramonės atstovų sukurta pridėtinė vertė yra kur kas didesnė nei Sąjungos pramonės fotovoltinių produktų vertės grandinėje sukurta pridėtinė vertė. Argumentas, kad įvairių fotovoltinių produktų sektoriaus segmentų pridėtinė vertė yra skirtinga, neužginčytas. Kaip minėta laikinojo reglamento 228 konstatuojamojoje dalyje, atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala dėl nesąžiningos prekybos praktikos.

▼B

Kai kurie Sąjungos gamintojai iš tiesų buvo priversti užsidaryti ir panašu, kad nenustačius priemonių padėtis toliau tik blogėtų. Kadangi visi fotovoltinių produktų sektoriaus segmentai tarpusavyje yra glaudžiai susiję, nutraukus gamybą Sąjungoje būtų pakenkta visam fotovoltinių produktų sektoriui, kuris taptų visiškai priklausomas nuo trečiųjų šalių tiekimo. Todėl, taip pat dėl tiekimo saugumo priežasčių, šis argumentas buvo atmestas.

(342) Atsakydama dėl galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis pakartojo teiginį, kad didesnė gamintojų bei vartotojų grandžių pramonės atstovų sukurta pridėtinė vertė, palyginti su nagrinėjamąjį produktą gaminančia Sąjungos pramone, yra aktuali vertinant, ar reikėtų nustatyti antidempingo muitus. Šiuo atžvilgiu patvirtinama, kad vertindamos Sąjungos interesus institucijos palygino teigiamas ir neigiamas pasekmes, kurias dėl muitų gali patirti įvairūs ekonominės veiklos vykdytojai. Kadangi poveikis gamintojų bei vartotojų grandžių pramonei yra ribotas, nustačius priemones Sąjungos pramonei bus suteikta galimybė atsigauti nuo žalingo dempingo.

(343) Viena šalis nesutiko su darbo vietų, kurios būtų užtikrintos nustačius priemones, skaičiumi. Ji teigė, kad Sąjungos pramonėje dirba apie 6 000, o ne 25 000 asmenų, kaip nurodyta laikinojo reglamento 229 konstatuojamojoje dalyje.

(344) Tačiau jokių įrodymų, pagrindžiančių šį teiginį, nepateikta, todėl jis buvo atmestas. Paaiškinta, kad atsižvelgiant į tai, kad plokštelės neįtrauktos į produkto apibrėžtąją sritį, Sąjungos pramonėje per TL dirbo apie 21 000 darbuotojų. Suinteresuotosios šalys nepateikė jokių įrodymų, kad Sąjungos pramonės darbuotojų skaičius po TL būtų labai pasikeitęs.

(345) Apibendrinant, atlikus tyrimą nustatyta, kad dėl importo iš KLR dempingo kaina Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala, nes ji negalėjo vykdyti pelningo pardavimo ir taip susigrąžinti investicijas. Tikimasi, kad nustačius priemones bus atkurtos sąžiningos prekybos sąlygos Sąjungos rinkoje ir Sąjungos pramonė galės konkuruoti vienodomis sąlygomis. Dėl greičiausiai sumažėsiančio importo iš KLR Sąjungos pramonė turėtų turėti galimybę padidinti savo pardavimą Sąjungoje ir tokiu būdu trumpuoju laikotarpiu geriau panaudoti turimus gamybos pajėgumus. Dėl to savo

▼B

ruožtu galėtų būti pasiekta masto ekonomija. Nors nustačius priemones panašaus produkto kainos trumpuoju laikotarpiu gali padidėti, apskritai kainos turėtų ilgainiui mažėti dėl, viena vertus, dar labiau sumažėsiančių tiriamojo produkto gamybos sąnaudų ir, kita vertus, trečiųjų šalių gamintojų, kurie taip pat konkuruotų Sąjungos rinkoje, daromo konkurencinio spaudimo.

(346) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 227 ir 231 konstatuojamosios dalys, išskyrus šio reglamento 344 konstatuojamojoje dalyje nurodytą užimtumo rodiklį, patvirtinamos.

3. **Nesusijusių importuotojų interesai**

(347) Po pirminio faktų atskleidimo nesusijęs importuotojas, kuris prieš nustatant laikinąsias priemones pateikė klausimyno atsakymus ir laikytas laikinai atrinktu, teigė, kad išvados dėl priemonių poveikio nesusijusiems importuotojams buvo pagrįstas tik jo klausimyno atsakymais, kurie negalėjo būti laikomi tipiškais.

(348) Laikinojo reglamento išvados dėl nesusijusių importuotojų buvo pagrįstos viena bendrove, atsižvelgiant į tai, kad, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 232 konstatuojamojoje dalyje, tik vieno iš trijų laikinai atrinktų importuotojų pagrindinė veikla buvo prekyba nagrinėjamuoju produktu. Kaip išdėstyta 21 konstatuojamojoje dalyje, nustačius laikinąsias priemones atrinkta daugiau bendrovių – susisiekta su daugiau nesusijusių importuotojų ir iš penkių gautų atsakymų tik trys buvo pakankamai išsamūs ir jais remiantis buvo galima atlikti pagrįstą vertinimą. Taigi galutiniame tyrimo etape nesusijusių importuotojų padaugėjo – iš viso atrinkti keturi importuotojai. Keturių atrinktų bendradarbiaujančių nesusijusių importuotojų veikla, susijusi su nagrinėjamuoju produktu, per TL apskritai sudarė 60–100 % visos jų veiklos. Be to, keturi bendradarbiaujantys nesusiję importuotojai tiekė 16–100 % visos jų modulių importo apimties iš KLR ir tik vienas tiekė išskirtinai tik iš nagrinėjamosios šalies. Keturių atrinktų bendradarbiaujančių nesusijusių importuotojų pelningumas, susijęs su nagrinėjamuoju produktu, per TL vidutiniškai siekė 2,3 %.

(349) Viena suinteresuotoji šalis tvirtino, kad muitų poveikis nesusijusiems importuotojams buvo įvertintas nepakankamai, kadangi tiesioginių alternatyvių tiekimo šaltinių, kuriais būtų galima pakeisti iš Kinijos importuojamą nagrinėjamąjį produktą, jei būtų nustatyti muitai, nėra, be to, pakeisti tiekimo šaltinį sunku, nes pagrindinė gamyba vykdoma KLR, o tai reikštų dideles papildomas sąnaudas.

(350) Šiuo atžvilgiu primenama, kad nustačius priemones nagrinėjamojo produkto importas iš KLR neturėtų būti nutrauktas. Atlikus tyrimą nustatyta, kad galimai sumažėjus importui iš KLR poveikis visų pirma bus padarytas tiems importuotojams, kurie nagrinėjamąjį produktą tiekia išskirtinai tik iš KLR, t. y. tik vienam iš keturių bendradarbiaujančių nesusijusių importuotojų. Kalbant apie priemonių poveikį nesusijusių importuotojų finansinei padėčiai neatmesta galimybė, kad šis poveikis gali būti

▼B

neigiamas, tačiau padaryta išvada, kad tai labai priklausys nuo jų gebėjimo keisti tiekimo šaltinius arba perkelti bent dalį galimai padidėsiančios kainos pirkėjams. Neigiamas poveikis veiklos vykdytojams, kurie importuoja produktą ne vien tik iš KLR, bet ir iš kitų šaltinių, arba importuoja ne vien tik nagrinėjamąjį produktą, bet ir kitus produktus, bus nedidelis. Todėl Komisija mano, kad, nors tikėtina, kad nagrinėjamojo produkto importuotojams bus padarytas neigiamas poveikis, jis vidutiniškai bus nedidelis.

(351) Vienas nesusijęs importuotojas teigė, kad prieš priimant naujo tiekėjo produktus tam reikia skirti nemažai darbo laiko ir finansinių investicijų. Šiuo atžvilgiu argumentas pateiktas atsakant dėl galutinio faktų atskleidimo, kad atliekant tikrinimą vietoje patikrinimo grupei pateikti svarbūs įrodymai, susiję su ilgalaikio bandymo reikalavimu, kurį importuotojas privalo įvykdyti prieš nuspręsdamas tiekti iš tam tikro eksportuotojo.

(352) Pripažįstama, kad užmezgant naujus ryšius tarp importuotojo ir tiekėjo gali prireikti skirti papildomų išlaidų ir laiko (pvz., bandant produktą). Tačiau tiekėjų keitimas yra įprastinė rizika, kuri yra profesinės importuotojų veiklos dalis, be to, ji yra susijusi su tuo, kad fotovoltinių produktų rinka stiprėja bei nuolat kinta (pvz., bankrotai, konsolidacijos), todėl atsiranda būtinybė pereiti prie naujų tiekėjų. Be to, galima daryti prielaidą, kad nuolat rinkoje atsirandančius naujų rūšių modulius (kurie pasižymi pvz., naujomis našumo savybėmis), taip pat būtina išbandyti. Šiuo atžvilgiu manoma, kad naujo (netgi to paties tiekėjo tiekiamo) produkto bandymas yra įprastinė veikla, o ne išskirtinis atvejis. Todėl šis argumentas atmestas.

(353) Atsakydamos dėl galutinio faktų atskleidimo dvi šalys pakartojo teiginį, kad nebuvo tinkamai atsižvelgta į nesusijusių importuotojų interesus. Viena šalis teigė, kad nebuvo pateiktos nekonfidencialios papildomų bendradarbiaujančių importuotojų klausimyno atsakymų versijos, todėl šalys negalėjo jų tinkamai įvertinti. Ji suabejojo Komisijos atliktu vertinimu, kuriame nagrinėta galimybė, kad išaugus importui iš kitų trečiųjų šalių į Sąjungą importuotojai galės pakeisti savo tiekėjus, remdamasi teiginiu, kad kitos trečiųjų šalių rinkos klesti. Šiuo klausimu šalis tvirtino, kad tokia prielaida prieštarauja 336 konstatuojamojoje dalyje pateiktoms išvadoms, kad importas iš kitų trečiųjų šalių nebūtų didelio masto. Kita šalis suabejojo, ar Komisija laikėsi nediskriminavimo principo, kadangi Komisijos vertinime Sąjungos gamintojams buvo skirta daugiau dėmesio nei kitiems veiklos vykdytojams.

▼B

(354) Pirma, patvirtinama, kad nekonfidencialios klausimyno atsakymų, kuriuos paskelbus laikinąjį reglamentą pateikė papildomi bendradarbiaujantys importuotojai, versijos buvo įtrauktos į suinteresuotosioms šalims susipažinti skirtą bylą. Antra, prielaida, kad sumažėjus importui iš KLR gali išaugti importas iš kitų trečiųjų šalių, neprieštarauja išvadoms, kad toks padidėjimas neturėtų būti didelis, atsižvelgiant į visame pasaulyje didėjančią fotovoltinių įrenginių paklausą. Tačiau negalima atmesti galimybės, kad nesusiję importuotojai patirs tam tikrus verslo nuostolius, nes Sąjungos pramonės atstovai greičiausiai perims tam tikrą rinkos dalį, kuri prieš tai buvo užimta produktų iš KLR. Tačiau pažymėtina, kad bendras fotovoltinių produktų rinkos dydis ilgainiui, tikėtina, toliau augs, nes vis daugiau vietovių saulės energijos pagaminimo sąnaudos yra tokios pačios, kaip ir kitų rūšių energijos. Galiausiai paaiškinta, kad, kaip ir visuose prekybos apsaugos tyrimuose, nors Sąjungos pramonės padėtis įvertinta siekiant nustatyti, ar jai padaryta materialinė žala dėl importo dempingo kainomis, nagrinėjant Sąjungos interesus jie įvertinti tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip ir kitų ekonominės veiklos vykdytojų, įskaitant nesusijusius importuotojus. Taip pat paaiškinta, kad tyrimas, ar Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala, atliktas visų pirma pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį, kurioje nustatyti minimalūs tokio tyrimo standartai. Sąjungos interesai nagrinėti tik tada, kai pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnyje nustatytus standartus priimtas teigiamas sprendimas dėl žalingo dempingo. Todėl laikyta, kad galimas neigiamas priemonių poveikis tam tikriems importuotojams, visų pirma tiems, kurie produktus tiekia išskirtinai tik iš KLR, nėra didesnis nei nustačius priemones gaunama nauda Sąjungos pramonei ir nauda Sąjungos fotovoltinių produktų rinkai vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu, susijusi su sąžininga konkurencija.

(355) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 233 ir 234 konstatuojamosios dalys patvirtinamos remiantis informacija apie keturis atrinktus importuotojus.

4. **Gamintojų grandies veiklos vykdytojų interesai**

(356) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios šalys pakartojo teiginį, kad dauguma žaliavų fotovoltinių produktų vertės grandinėje gaunamos iš Sąjungos, tačiau nustačius muitus ši palanki padėtis gali baigtis, kadangi nagrinėjamojo produkto gamyba KLR sumažės dėl muitų. Atsakydama dėl galutinio faktų atskleidimo viena šalis pabrėžė, kad šiuo atveju priemonės gali paskatinti kitas priemones, kurias KLR gali nustatyti Sąjungos produktams.

(357) Šiuo atžvilgiu, kaip nurodyta laikinojo reglamento 239 konstatuojamojoje dalyje, manoma, kad net ir nustačius muitus į Sąjungos rinką bus toliau importuojamas produktas iš Kinijos. Be to, įvairiuose viešuose fotovoltinių produktų sektoriaus šaltiniuose, kaip antai EPIA 2013–2017 m. pasaulinės fotovoltinių produktų rinkos perspektyvoje (*Global Market Outlook for Photovoltaics 2013-2017*), prognozuojama, kad galimas paklausos sumažėjimas Sąjungoje turėtų būti tik trumpalaikis (2013 ir 2014 m.), nes ateinančiais metais suvartojimas Sąjungoje dar labiau padidės. Be to, kaip nurodyta laikinojo reglamento 239 konstatuojamojoje

▼B

dalyje, išsprendus nesąžiningos prekybos praktikos klausimą greičiausiai atsirastų galimybė sukurti tvarų fotovoltinių produktų rinkos augimą Sąjungoje vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu, o tai turėtų būti naudinga visiems veiklos vykdytojams Sąjungoje. Galiausiai, kalbant apie argumentą dėl galimų atsakomųjų KLR veiksmų į priemones, nustatytas po šio tyrimo, primenama, kad KLR, kaip bet kuri kita PPO narė, gali pasitelkti prekybos apsaugos tyrimus tik esant pagrįstoms aplinkybėms ir visi tokie tyrimai turi būti atliekami griežtai laikantis PPO taisyklių. Siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi PPO taisyklių, Komisija stebi visus tokius tyrimus. Todėl šis argumentas atmestas.

(358) Kai kurios šalys nesutiko su laikinojo reglamento 239 konstatuojamosios dalies išvada, kad sumažėjusį Sąjungos gamintojų grandies veiklos vykdytojų fotovoltinių produktų eksportą į KLR būtų galima kompensuoti eksportu į kitas rinkas, ir teigė, kad nustačius muitus sumažės produkto paklausa visame pasaulyje.

(359) Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia pabrėžti, kad nemanoma, jog nustačius muitus importas iš Kinijos bus visiškai nutrauktas. Be to, išnagrinėjus atliekant tyrimą surinktą informaciją nenustatyta jokios tiesioginės sąsajos tarp importo iš KLR į Sąjungos rinką pokyčių ir eksporto iš KLR į kitas rinkas. Be to, viešuose šaltiniuose, kaip antai EPIA 2013–2017 m. pasaulinės fotovoltinių produktų rinkos perspektyvoje (*Global Market Outlook for Photovoltaics 2013-2017*), prognozuojama, kad ateinančiais metais fotovoltinių produktų rinka visame pasaulyje augs. Kalbant apie Kinijos rinką, yra požymių, kad KLR vidaus suvartojimas gerokai išaugs (pvz., kaip nurodė EPIA). Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nemanoma, kad nustačius priemones Sąjungos gamintojų grandies veiklos vykdytojų eksportas į KLR labai sumažės.

(360) Taip pat reikėtų pažymėti, kad 357 konstatuojamojoje dalyje minėtas paklausos sumažėjimas Sąjungoje 2013 ir 2014 m. gali turėti neigiamos įtakos gamintojų grandies veiklos vykdytojams. Tačiau šio poveikio, bent jau ne didžiosios jo dalies, negalima susieti su muitais, kadangi tai buvo numatyta gerokai anksčiau nei nustatytos laikinosios priemonės. Be to, kalbant apie fotovoltinių produktų pramonei skirtų įrenginių Sąjungos gamintojus, kaip nurodyta laikinojo reglamento 239 konstatuojamojoje dalyje, dėl esamų didelių nepanaudotų pajėgumų KLR mažai tikėtina, kad jų eksportas į KLR gali labai išaugti, netgi tuo atveju, jei Kinijos gamintojai padidintų savo gamybos apimtį. Be to, iš informacijos, kuri surinkta atliekant tyrimą, matyti, kad įrenginių gamintojai taip pat galėjo turėti įtakos 12-ajam saulės energijos fotovoltinių produktų pramonės penkmečio planui, pagal kurį ne vėliau kaip 2015 m. 80 % elementų gamybos įrangos turėtų būti iš KLR. Net jei šis pokytis bus įgyvendintas laikantis PPO taisyklių, tai taip pat gali dar labiau sumažinti įrenginių gamintojų galimybę konkuruoti Kinijos rinkoje. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

▼B

(361) Atsakydama dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos vyriausybė tvirtino, kad 12-ajame saulės energijos fotovoltinių produktų pramonės penkmečio plane išdėstytos tik tam tikros bendro pobūdžio gairės, kurios nėra privalomos, nes nenumatyti vykdymo užtikrinimo įgaliojimai, ir todėl šis planas neturėtų būti laikomas požymiu, kad Sąjungos įrenginių gamintojų galimybė konkuruoti Kinijos rinkoje bus ribota. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad 12-ajame penkmečio plane Kinijos vyriausybė įtraukė fotovoltinių produktų pramonę į strateginių pramonės šakų sąrašą ir taip pat paskelbė specialų saulės energijos fotovoltinių produktų pramonės planą.. Šiame plane vyriausybė nurodė remianti „*pažangias įmones*“ ir „*pagrindines įmones*“, įsipareigojo „*padėti įgyvendinti fotovoltinių produktų pramonės skatinimo politiką*“ ir „*formuoti bendrą parengtį pramonės, finansų ir mokesčių srities politikai remti…*“. Be to, kadangi plane išdėstyti esminiai tikslai, kuriuos Kinijos pramonė turi pasiekti per penkerius metus, jis daro didelį poveikį verslo aplinkai tiek pačioje KLR, tiek šalyse, vykdančiose verslą su KLR. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, yra aiškių požymių, kad planu ribojama Kinijos elementų gamintojų galimybė rinktis ir gamybos įrangą gaminančių Sąjungos gamintojų, kurie eksportuoja į Kinijos rinką, daromas konkurencinis spaudimas. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(362) Vienas bendradarbiaujantis žaliavų gamintojas nesutiko su perspektyva, kad sumažėjusią gamybos apimtį Kinijos rinkoje bus galima kompensuoti kitomis rinkomis, nes KLR įrengti dideli gamybos pajėgumai, kuriuos pastatyti kitur nebūtų lengva.

(363) Atsižvelgiant į 359 konstatuojamojoje dalyje pateiktas išvadas šis argumentas atmetamas, nes nėra jokių tariamai sumažėjusios gamybos Kinijos rinkoje apimties požymių.

(364) Viena suinteresuotoji šalis nesutiko su laikinojo reglamento 236 konstatuojamojoje dalyje nurodytu gamintojų grandies sektoriaus darbuotojų skaičiumi.

(365) Paaiškinta, kad į laikinajame reglamente nurodytą darbuotojų skaičių (4 200) remiantis pateiktais klausimyno atsakymais įtraukti tik bendradarbiaujančių gamintojų grandies veiklos vykdytojų, kaip antai įrangos gamintojų ir polikristalinio silicio tiekėjų, o ne viso sektoriaus darbuotojai.

(366) Nors plokštelių nuspręsta neįtraukti į produkto apibrėžtąją sritį, šio produkto Sąjungos gamintojams muitų nustatymas vis tiek turėtų būti naudingas, nes tikimasi, kad Sąjungos pramonės elementų ir modulių gamyba padidės.

(367) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 235 ir 240 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

▼B

5. **Vartotojų grandies veiklos vykdytojų interesai**

(368) Kaip minėta 329 konstatuojamojoje dalyje, nustačius laikinąsias priemones dviejų projektų vystytojų patalpose buvo surengti papildomi tikrinamieji vizitai.

(369) Be septynių klausimyno atsakymų, pateiktų vartotojų grandies veiklos vykdytojų, kurių veikla tiesiogiai susijusi su panašiu produktu (kaip antai projektų vystytojų ir montuotojų), kurio analize remtasi laikinajame reglamente vertinant vartotojų grandies veiklos vykdytojus, šeši papildomi laikinajame etape pateikti klausimyno atsakymai, kurie laikyti nepakankamai išsamiais (žr. laikinojo reglamento 241 konstatuojamąją dalį), išnagrinėti papildomai, kadangi juose pateikta informacijos apie santykinę jų veiklos, susijusios su fotovoltiniais produktais, svarbą, palyginti su visa jų veikla.

(370) Susiję šeši papildomi veiklos vykdytojai buvo fotovoltinių produktų sektoriaus paslaugų teikėjai (logistikos, transporto, viešųjų ryšių ir t. t.), t. y. veiklos vykdytojai, kurių veikla nėra tiesiogiai susijusi su tiriamuoju produktu. Nepaisant to, kad atsakymai buvo ne visiškai išsamūs, iš klausimynų duomenų matyti, kad su fotovoltiniais produktais susijusi šių veiklos vykdytojų veiklos dalis, palyginti su visa jų veikla, buvo nedidelė. Iš tiesų, su fotovoltiniais produktais susijusi veikla per TL vidutiniškai sudarė tik apie 5 % visos jų apyvartos ir 8 % viso jų užimtumo. Pelningumas vidutiniškai sudarė apie 7 %. Tačiau pažymima, kad duomenys apie pelningumą buvo neišsamūs, nes ne visi veiklos vykdytojai pateikė informacijos šiuo klausimu.

(371) Atlikus papildomą analizę padaryta išvada, kad atsižvelgiant į pateiktus duomenis bet koks galimas priemonių poveikis fotovoltinių produktų sektoriaus paslaugų teikėjams neturėtų būti didelis.

(372) Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo kelios šalys nesutiko, kad duomenys apie vartotojų grandies veiklos vykdytojų apyvartą, pelningumą ir užimtumą, kuriuos Komisija gavo iš septynių vartotojų grandies veiklos vykdytojų pateiktų klausimyno atsakymų, buvo tipiški. AFASE pateikė apklausos, per kurią apklausti jos nariai (montuotojai), duomenis, kuriais ji siekė parodyti, kad daugumai montuotojų fotovoltinių produktų verslas yra pagrindinis pajamų šaltinis. AFASE taip pat tvirtino, kad, priešingai nei teigiama laikinojo reglamento 242 konstatuojamojoje dalyje išdėstytose išvadose, vartotojų grandies veiklos vykdytojų, ypač montuotojų, gaunamas pelnas būtų tik vienaženklis skaičius, iš kurio neįmanoma amortizuoti jokių muitų.

(373) Kalbant apie laikinajame reglamente panaudotų duomenų tipiškumą, Komisija naudojosi visais duomenimis, kuriuos pateikė specialius klausimynus užpildę vartotojų grandies veiklos vykdytojai, taip pat AFASE pateiktais duomenimis, kaip paaiškinta 330 konstatuojamojoje dalyje.

(374) Dėl teiginio, kad fotovoltinių produktų verslas yra pagrindinis montuotojų pajamų šaltinis, papildomai išnagrinėjus septynių vartotojų grandies veiklos vykdytojų (montuotojų ir projektų

▼B

vystytojų) pateiktus klausimyno atsakymus, patvirtinta, kad tiesiogiai su panašiu tiriamuoju produktu susijusi veikla vidutiniškai sudarė apie 42 % visų šių veiklos vykdytojų veiklos, o jų pelningumas vidutiniškai siekė 11 %. Tačiau jei taip pat atsižvelgiama į jų veiklą (kuri nėra tiesiogiai susijusi su tiriamuoju produktu), trijų iš septynių veiklos vykdytojų atžvilgiu jų bendra svarba gerokai padidėja. Todėl atitinkamas santykis per TL svyruoja nuo maždaug 45 % iki 100 %. Be to, septynių veiklos vykdytojų (montuotojų ir projektų vystytojų) su fotovoltiniais produktais susijusios veiklos pelningumas, įskaitant su tiriamuoju produktu tiesiogiai nesusijusią veiklą, vidutiniškai būtų 9 %. Kalbant apie užimtumą, visų septynių veiklos vykdytojų su fotovoltiniais produktais susijusiai veiklai, įskaitant su tiriamuoju produktu tiesiogiai nesusijusią veiklą, atlikti per TL reikėtų maždaug 660 visą darbo dieną dirbančių darbuotojų. Šių veiklos vykdytojų veikla buvo susijusi ne tik su fotovoltinių produktų sektoriaus projektais ir įrenginiais, bet ir su vėjo energijos įrenginiais ir elektros įrangos gamyba.

(375) Manoma, kad bet koks priemonių poveikis vartotojų grandies veiklos vykdytojams turi pirmiausia būti vertinamas jų veiklos, kuri yra tiesiogiai susijusi su tiriamuoju produktu ir kurios pelningumas per TL vidutiniškai siekė 11 %, atžvilgiu. Tačiau net jei jis būtų vertinamas pagal visą su fotovoltiniais produktais susijusią veiklą, kuri nėra tiesiogiai susijusi su tiriamuoju produktu, išvados būtų panašios į tas, kurios padarytos pradiniame etape, kadangi įvairūs veiksniai, į kuriuos atsižvelgta, t. y. pelningumas ir galimybė padengti dalį muito, labai nesiskiria (vidutinis pelningumas sumažėjo nuo 11 % iki 9 %). Atsakydama dėl galutinio faktų atskleidimo viena šalis, kurios patalpose Komisija surengė tikrinamąjį vizitą, nesutiko, kad išvada dėl montuotojų ir projektų vystytojų pelningumo yra tipiška, nes ji tariamai būtų pagrįsta tik vienu sandoriu. Šis argumentas atmetamas, nes Komisija vartotojų grandies veiklos vykdytojų pelningumą apskaičiavo remdamasi visais vartotojų grandies veiklos vykdytojų pateiktuose klausimyno atsakymuose nurodytais duomenimis.

(376) Dėl AFASE atliktos jos narių apklausos pirmiausia pažymima, kad inicijavus tyrimą visi veiklos vykdytojai turėjo galimybę pranešti apie save ir atsakyti į vartotojų grandies veiklos vykdytojams skirtą specialų klausimyną, kuriame prašoma pateikti informaciją, kurios reikia siekiant įvertinti muitų poveikį šiems veiklos vykdytojams. Antra, apklausoje neatskleista montuotojų tapatybė, todėl nebuvo galima patikrinti, pvz., ar pateikti duomenys buvo aktualūs ir patikimi. Trečia, nors nemažai šioje apklausoje užduotų klausimų buvo susiję su montuotojų galimybe amortizuoti galimus muitus, joje nepateikta jokios informacijos apie šių montuotojų per TL gautą pelną, taigi trūksta svarbaus elemento vertinant priemonių poveikį. Todėl remiantis pateikta ataskaita nebuvo galima padaryti jokių reikšmingų išvadų.

▼B

(377) Keletas šalių nesutiko su laikinojo reglamento 247 ir 250 konstatuojamosiose dalyse pateiktomis išvadomis, kad trumpuoju laikotarpiu bus padarytas neigiamas poveikis darbo vietoms vartotojų grandies segmente, o bendras poveikis bus neigiamas, bet nedidelis, atsižvelgiant į prognozuojamą fotovoltinių produktų rinkos augimą Sąjungoje vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu. Kai kurios šalys taip pat teigė, kad sumažėjus paklausai visų pirma nukentės nuo fotovoltinių įrenginių priklausantys montuotojai.

(378) Papildomai nagrinėta galimybė, kad nustačius muitus bus prarasta darbo vietų. Apskritai remiantis atliekant tyrimą surinkta informacija patvirtinta, kad vartotojų grandies sektoriuje prarasta darbo vietų, nes 2011–2012 m. fotovoltinių įrenginių paklausa Sąjungoje sumažėjo maždaug 5 GW, kaip jau nurodyta laikinojo reglamento 246 konstatuojamojoje dalyje. Šių darbo vietų praradimas negali būti siejamas su priemonėmis, nes taip įvyko dėl rinkos raidos. Taip pat numatoma, kad 2013 ir 2014 m. paklausa dar labiau sumažės ir fotovoltinių produktų sektoriuje greičiausiai bus prarasta dar daugiau darbo vietų. Be to, pagrindiniai mokslinių tyrimų centrai, kaip antai EPIA, prognozavo tokias paklausos tendencijas dar prieš pradedant tyrimą, todėl negalima teigti, kad šios darbo vietos prarastos nustačius priemones.

(379) Sąjungos pramonė pateikė konsultanto *PriceWaterHouseCoopers* (toliau – PWC) atliktą tyrimą dėl galimo priemonių poveikio su fotovoltiniais produktais susijusioms darbo vietoms. PWC tyrime minimas ankstesnis kito konsultanto *Prognos* atliktas tyrimas, kuriame numatyta, kad nustačius priemones fotovoltinių produktų rinkoje bus prarasta labai daug darbo vietų; prieš nustatant laikinąsias priemones apie tai pranešė AFASE ir tai išnagrinėta laikinojo reglamento 243–246 konstatuojamosiose dalyse. PWC tyrime kritikuotas *Prognos* tyrimas ir teigta, kad *Prognos* numatytas visų prarastų darbo vietų skaičius iš tiesų viršijo visų Sąjungoje esamų fotovoltinių produktų sektoriaus darbo vietų skaičių. Dėl muitų poveikio Sąjungos rinkoje PWC išvados prieštaravo *Prognos* išvadoms – PWC prognozavo, kad darbo vietoms Sąjungoje bus daromas grynasis teigiamas poveikis ir kad nauda bus didesnė nei galimas neigiamas muitų poveikis (pvz., paklausai). Kadangi naujų pagrįstų argumentų dėl priemonių poveikio užimtumui vartotojų grandies sektoriuje negauta, laikinojo reglamento 247–250 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

(380) AFASE teigė, kad Komisija neatskleidė, iš kur atsirado laikinojo reglamento 245 konstatuojamojoje dalyje minėta 20 % paklaida, kuri padaryta apskaičiuojant 2011 m. tiesiogines darbo vietas, susijusias su fotovoltiniais produktais.

(381) Ši 20 % paklaida, dėl kurios rezultatas gali būti didesnis arba mažesnis, paaiškėjo atlikus tikrinamąjį vizitą EPIA patalpose, Tai rodo, kad sudėtinga įvertinti tikslius duomenis apie užimtumą vartotojų grandies sektoriuje, kadangi duomenų rinkimo šaltinių yra nedaug ir jie dažnai yra prieštaringi.

▼B

(382) Atsakydamos dėl galutinio faktų atskleidimo kelios šalys teigė, kad Komisijos tyrime nenurodyta, kad nustačius muitus bus prarasta dar daugiau darbo vietų, nes po 2011 m. sumažės fotovoltinių įrenginių skaičius. Teigta, kad toks darbo vietų praradimas, ypač vartotojų grandies sektoriuje, yra glaudžiai susijęs su tuo, kad fotovoltinių produktų montuotojai priklauso nuo saulės energijos įrenginių. Be to, AFASE kritikavo Komisiją, kad ši tinkamai neatsižvelgė į AFASE narių apklausą ir kitą panašią apklausą, kurią atliko Jungtinės Karalystės saulės energijos verslo asociacija (*Solar Trade Association*) ir iš kurios tariamai matyti tokia priklausomybė.

(383) Dėl teiginio, kad Komisija tariamai nutylėjo apie mokesčių poveikį darbo vietoms, daroma nuoroda į 377 ir 379 konstatuojamąsias dalis, kuriose išnagrinėti teiginiai dėl priemonių poveikio darbo vietoms fotovoltinių produktų sektoriuje ir kuriose pripažįstama, kad nustačius priemones darbo vietoms vartotojų grandies sektoriuje trumpuoju laikotarpiu iš tiesų gali būti padarytas poveikis.

(384) Dėl AFASE ir Jungtinės Karalystės saulės energijos verslo asociacijos atliktų apklausų, atsakant dėl galutinio faktų atskleidimo, nurodyta apklausose dalyvavusių bendrovių tapatybė. Tačiau apklausos vis dėlto turėjo trūkumų, kadangi, pvz., kai kurie atsakymai buvo neišsamūs. Išnagrinėjus apklausas nustatyti toliau išdėstyti faktai. Dėl AFASE apklausos pirmiausia pažymima, kad dauguma iš 50 apklausoje dalyvavusių montuotojų pareiškė, kad jie vykdė veiklą išskirtinai tik fotovoltinių produktų rinkoje. 15 iš 50 montuotojų pareiškė, kad jie taip pat vykdė ir kitokią, su fotovoltiniais produktais nesusijusią veiklą, pvz., su šildymu, elektros įrenginiais ir tam tikru mastu su vėjo energija susijusią veiklą. 21 iš 31 apklausoje dalyvavusių Jungtinės Karalystės bendrovių vykdė ne vien tik su fotovoltiniais produktais susijusią veiklą. Iš šio rezultato matyti, kad laikinojo reglamento 247 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta išvada dėl gebėjimo vykdyti kitą veiklą, pvz., susijusią su elektros ir šildymo įrenginiais, vandentiekiu ir kitos ekologiškos energijos įrenginiais, yra teisinga beveik pusės projektų vystytojų ir montuotojų atžvilgiu. Vis dėlto pripažįstama, kad šis gebėjimas gali būti šiek tiek mažesnis, nei manyta laikinajame reglamente. Todėl jo poveikis mažinant prarandamų darbo vietų skaičių gali būti mažesnis, negu manyta iš pradžių. Antra, kai kurie AFASE ir Jungtinės Karalystės saulės energijos verslo asociacijos apklausti veiklos vykdytojai naudojo Sąjungos produktus ir nustačius priemones kai kurie planuoja pirkti ne Kinijos produktus, kad išvengtų kainų padidėjimo. Taigi tikėtina, kad jų priklausomybė nuo importo iš Kinijos ir priemonių poveikis sumažės, nes jie gali įsigyti produktų iš Europos.

Trečia, visiems apklaustiems veiklos vykdytojams įvertinus priemonių poveikį verslui tvirtų išvadų daryti nebuvo galima, kadangi vertinta labai skirtingai. Kai kurios bendrovės minėto poveikio netgi negalėjo įvertinti. Ketvirta, Jungtinės Karalystės saulės energijos verslo asociacijos apklausoje atsakymai į klausimą, kiek

▼B

fotovoltinių produktų sektoriaus projektų gali būti atšaukta nustačius muitus, buvo labai įvairūs – nuo „nedaug“ iki „visi projektai“. Kai kurie veiklos vykdytojai negalėjo to įvertinti. Galiausiai, nei vienoje apklausoje nepateiktas klausimas apie apklaustų ekonominės veiklos vykdytojų pelningumą, o tai yra svarbu siekiant įvertinti galimą nustačius muitus padidėsiančių kainų, jei jos padidės, amortizavimą.

(385) Kitos šalys teigė, kad montuotojai negali lengvai pakeisti savo veiklos pobūdžio arba pereiti prie kitų ekologiškos energijos įrenginių dėl labai skirtingų technologijų ir susijusios praktinės patirties. Todėl nustačius muitus jos būtų priverstos nutraukti veiklą. Po galutinio faktų atskleidimo šį teiginį pakartojo viena suinteresuotoji šalis, kuri tvirtino, kad montuotojai investavo daug lėšų į fotovoltinių produktų sektoriaus specializaciją, kaip antai specialų mokymą, pagal kurią būtų matyti, kad pagrindinis jų dėmesys skiriamas fotovoltinių produktų sektoriui, ir kad jie negalėtų lengvai pereiti prie kitos veiklos.

(386) Šis argumentas nebuvo pakankamai pagrįstas, kadangi neįrodyta, kokias konkrečias žinias montuotojas turėtų įgyti ir kiek pastangų bei lėšų tam reikėtų skirti. Nepaisant to, institucijos pripažįsta, kad montuotojai įgijo praktinės patirties, susijusios būtent su fotovoltinių modulių montavimu. Tačiau šią praktinę patirtį jie įgijo palyginti neseniai ir ja tik papildyta pirminė montuotojų kompetencija – elektros ir šildymo įrenginiai, vandentiekis ir t. t. Ši patirtis taip pat įgyta dėl nesąžiningos praktikos, būtent dėl smarkiai išaugusio importo iš KLR dempingo kaina. Nepriklausomai nuo specialių montuotojų darbuotojų įgūdžių, šį argumentą reikia svarstyti kartu su 378 ir 382 konstatuojamosiose dalyse pateikta analize, susijusia su užimtumu vartotojų grandies sektoriuje, kuriam trumpuoju laikotarpiu gali būti padarytas poveikis, tačiau vidutiniu – ilguoju laikotarpiu dėl tvarios prekybos montuotojų užimtumas galiausiai padidėtų. Todėl argumentas buvo atmestas.

(387) Kelios šalys nesutiko su argumentu dėl vartotojų grandies veiklos vykdytojų galimybės iš dalies amortizuoti galimą kainų padidėjimą, kaip minėta laikinojo reglamento 247 konstatuojamojoje dalyje. Šis argumentas taip pat nebuvo pakankamai pagrįstas, todėl nebuvo galima įvertinti, kokiu mastu šis teiginys buvo tikslus. Kaip minėta 374 konstatuojamojoje dalyje, apskaičiuota, kad tiesiogiai su nagrinėjamuoju produktu susijęs vartotojų grandies veiklos vykdytojų pelningumas buvo maždaug 11 %, taigi susiję veiklos vykdytojai turėtų galimybę bent iš dalies amortizuoti tam tikrą kainų padidėjimą, jei jos padidės. Šiuo atžvilgiu primenama, kad, kaip minėta 335 konstatuojamojoje dalyje, bendra kainų tendencija yra mažėjanti. Todėl šis argumentas atmestas.

▼B

(388) Atsakydamos dėl galutinio faktų atskleidimo kai kurios šalys pakartojo teiginį, kad nustačius priemones Sąjungoje gali labai sumažėti saulės energijos produktų paklausa, todėl, šių šalių teigimu, priemonių nustatyti nereikėtų. Viena šalis tvirtino, kad saulės energijos paklausos kainų elastingumas šiuo metu yra labai didelis, todėl net tik šiek tiek padidėjus saulės energijos produktų kainai paklausa labai sumažėtų. Ši šalis apskaičiavo, kad nustačius maždaug 30 % antidempingo muitą paklausa gali sumažėti 8 GW, o nustačius 50 % muitą paklausa sumažėtų 10 GW. Dėl to paties klausimo AFASE nurodė rinkos analitiko atliktą tyrimą, kuriame taip pat numatoma, kad nustačius 50 % muitą paklausa 2013 m. sumažės ne daugiau kaip 2 GW, taigi daug mažiau.

(389) Nors atliekant tyrimą be minėtų pavyzdžių šalys pateikė ir daugiau skirtingų paklausos sumažėjimo scenarijų, jų rezultatų negalima palyginti. Nors negalima atmesti, kad nustačius muitus fotovoltinių įrenginių paklausa gali sumažėti, tokį poveikį sunku kiekybiškai įvertinti atsižvelgiant į įvairius veiksnius, kurie turi įtakos fotovoltinių įrenginių patrauklumui Sąjungoje (žr., pvz., laikinojo reglamento 258 konstatuojamąją dalį). Be to, net jei paklausa trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiais sumažėtų, dėl sąžiningos prekybos gauta nauda vidutiniu ir ilguoju laikotarpiais turėtų būti didesnė už trumpalaikį neigiamą poveikį. Galiausiai AFASE pripažino, kad tiesioginį paklausos ir muitų ryšį bus galima įvertinti tik nustačius muitus. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(390) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 243 ir 250 konstatuojamosios dalys patvirtinamos. Nei išvados dėl šešių paslaugų teikėjų, kurių veikla, susijusi su fotovoltiniais produktais, sudaro tik mažą platesnės jų veiklos dalį (žr. 370 konstatuojamąją dalį), nei septynių projektų vystytojų ir (arba) montuotojų vykdomos fotovoltinių produktų srities veiklos, kuri tiesiogiai nesusijusi su nagrinėjamuoju produktu, kaip minėta 374 konstatuojamojoje dalyje, išskyrimas nekeičia laikinojo reglamento 250 konstatuojamojoje dalyje išdėstytos išvados.

6. **Galutinių naudotojų ir (arba) vartotojų interesai**

(391) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios šalys pakartojo argumentą, kad nustačius muitus padidėtų nagrinėjamojo produkto kaina. Todėl sumažėtų fotovoltinių įrenginių paklausa, nes vartotojams jie būtų per brangūs, o kitiems investuotojams – nepakankamai patrauklūs.

▼B

(392) Kaip jau minėta 335 konstatuojamojoje dalyje, net jei nustačius priemones kaina laikinai padidėtų, keli vieši šaltiniai patvirtino, kad bendra kainų tendencija yra mažėjanti. Nors sunku tiksliai kiekybiškai įvertinti galimą kainų padidėjimą nustačius priemones ir galbūt dėl to sumažėsiančią paklausą, primenami keli faktai. Pirma, tiriamasis produktas sudaro iki 50 % visų fotovoltinių įrenginių sąnaudų, todėl muitas gali būti bent iš dalies amortizuojamas. Antra, tikėtina, kad Sąjungos pramonės konkurencija su trečiųjų šalių gamintojais, kurie jau vykdo veiklą Sąjungos rinkoje, neleis kainoms augti. Sąjungos pramonė taip pat turėtų būti pajėgi pasiekti geresnių finansinių rezultatų dėl masto ekonomijos, kurią galima sukurti geriau panaudojus gamyklas ir sumažinus gamybos sąnaudas. Trečia, fotovoltiniai įrenginiai yra susiję ne tik su tiriamojo produkto kainų, bet ir su supirkimo tarifų dydžiu. Kadangi dabar paklausa yra nedidelė, palyginti su 2011 m. ir TL, tikimasi, kad supirkimo tarifai neturėtų sumažėti taip greitai, kaip nagrinėjamuoju laikotarpiu, ir taip būtų sudarytos galimybės nuolat investuoti į fotovoltinių produktų sektoriaus projektus. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(393) Atsakydama dėl galutinio faktų atskleidimo viena šalis nesutiko su pirmiau išdėstytais argumentais. Ji teigė, kad nustačius priemones kainos negali toliau mažėti. Šalis priminė, kad dėl priemonių labai padidėja sąnaudos, o to negalima visiškai kompensuoti sumažinus sąnaudas ir (arba) importuojant iš trečiųjų šalių. Be to, pakartota, kad Sąjungos pramonė negalės vykdyti naujų investicijų į gamyklas ir įrenginius, o vartotojų grandies veiklos vykdytojai gali amortizuoti tik nedidelę padidėjusių sąnaudų dalį, jei jų pelnas yra 11 %. Galiausiai nėra įrodymų, kuriais remiantis būtų galima teigti, kad supirkimo tarifais galima kompensuoti kainų padidėjimą.

(394) Primenama, kad, priešingai, nei nurodyta šiame teiginyje, nemanoma, kad dėl priemonių padidėjusias kainas galima visiškai kompensuoti, tačiau nustačius priemones kainos gali laikinai padidėti (žr. laikinojo reglamento 247 konstatuojamąją dalį). Iš tiesų kainos gali padidėti dėl Kinijos dempingo kainų ir ne Kinijos produktų kainų dydžių skirtumo. Tačiau remiantis per tyrimą surinkta informacija galima teigti, kad atsižvelgiant į vartotojų grandies sektoriaus 11 % pelną galimas kainų padidėjimas gali būti iš dalies amortizuotas kelių veiksnių. Galiausiai dėl teiginio, kad nėra įrodymų, kuriais remiantis būtų galima teigti, kad supirkimo tarifais būtų galima kompensuoti padidėjusias kainas, pagrįstai manoma, kad ilgainiui supirkimo tarifai bus pakoreguoti atsižvelgiant į projektų kainų raidą.

▼B

(395) Viena šalis tvirtino, kad nuo 2013 m. kovo mėn. modulių kainos Europoje padidėjo 20 % ir nuo 2013 m. labai trūksta atsargų. Šis argumentas nebuvo pagrįstas, priešingai, vieši informacijos šaltiniai patvirtina, kad antrąjį 2013 m. ketvirtį kainos yra santykinai stabilios. Net jei ši informacija būtų teisinga, ja būtų įrodyta tik tai, kad registruojant importuojamą produktą į kainą buvo įtraukta galimo antidempingo muito rizika. Todėl argumentas buvo atmestas.

(396) Kita šalis tvirtino, kad investuotojas negautų grąžos iš investicijų į fotovoltinių produktų sektoriaus projektus, jei supirkimo tarifų sumažėjimas nebūtų susietas su mažėjančiomis projekto sąnaudomis, įskaitant modulių kainą, nes jie sudaro didelę konkretaus projekto sąnaudų dalį. Todėl teigta, kad dėl muitų kiltų grėsmė daugelio fotovoltinių produktų sektoriaus projektų įgyvendinimui, nes nustačius muitus didėja kainos.

(397) Kaip minėta 335 konstatuojamojoje dalyje, bendra elementų ir modulių kainų tendencija yra mažėjanti. Be to, supirkimo tarifų svarba rinkos atžvilgiu mažėja, nes tikėtina, kad keliuose regionuose saulės energijos pagaminimo sąnaudos bus tokios pačios, kaip ir kitų rūšių energijos. Dėl šių priežasčių argumentas, kad fotovoltinių modulių kaina galėtų turėti neigiamą poveikį fotovoltinių produktų sektoriaus projektams, įskaitant jų įgyvendinimo klausimą, buvo atmestas.

(398) Viena suinteresuotoji šalis pateikė vidaus modelį, skirtą įrodyti, kad nustačius muitus daugumos fotovoltinių produktų sektoriaus projektų įgyvendinimui kiltų grėsmė.

(399) Remiantis šiuo modeliu nebuvo galima tinkamai kiekybiškai nustatyti, kokiu mastu galėtų sumažėti investicijų į fotovoltinius įrenginius patrauklumas (pvz., investicijų grąža), jei padidėtų elementų ir modulių kainos. Nepaisant to, minėtame modelyje naudota prielaida, kad visos su muitu susijusios išlaidos būtų perkeltos galutiniams naudotojams ar vartotojams, nėra tikėtina atsižvelgiant į dabartinį vartotojų grandies veiklos vykdytojų pelno dydį. Be to, sprendimas investuoti priimamas atsižvelgiant ne tik į modulių kainą, bet taip pat priklauso nuo daugelio kitų veiksnių, įskaitant, *inter alia*, palankių bendrų sąlygų fotovoltiniams įrenginiams tam tikroje šalyje, paramos lygio ir atitinkamai elektros energijos kainos (siekiant, kad saulės energijos pagaminimo sąnaudos būtų tokios pačios, kaip ir kitų rūšių energijos). Todėl šį argumentą reikia atmesti.

(400) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 252 ir 254 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

7. **Kiti argumentai**

(401) Po pirminio faktų atskleidimo pakartotas argumentas, kad Sąjungos pramonė neturi galimybių Sąjungos rinkai tiekti reikiamo produkto kiekio ir tik KLR turi pajėgumų patenkinti Sąjungos rinkos poreikius.

▼B

(402) Šis klausimas jau išnagrinėtas laikinojo reglamento 256 konstatuojamojoje dalyje. Netgi darant nuosaikesnę prielaidą dėl Sąjungos gamybos pajėgumų (žr. 183 konstatuojamąją dalį), bendrų Sąjungos ir trečiųjų šalių nepanaudotų pajėgumų pakaktų trumpuoju laikotarpiu papildyti galimai sumažėsiantį importą iš Kinijos. Taip pat pagrįstai manoma, kad per vidutinį laikotarpį Sąjungos pramonė padidins savo gamybos pajėgumus, kad patenkintų paklausą, o tai jai suteiks galimybę pasiekti masto ekonomiją ir toliau mažinti kainas. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(403) Kai kurios šalys pakartojo argumentą, kad nustačius muitus būtų sunku pasiekti Komisijos nustatytus 2020 m. ekologiškos energetikos tikslus. Šis argumentas jau išnagrinėtas laikinojo reglamento 257–259 konstatuojamosiose dalyse, todėl, kadangi jokių kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 257 ir 259 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

8. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(404) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, laikinojo reglamento 260–261 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas vertinimas patvirtinamas.

(405) Todėl nėra įtikinamų priežasčių, dėl kurių importuojamam KLR kilmės nagrinėjamajam produktui nereikėtų nustatyti galutinių priemonių.

G. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

(406) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

1. **Žalos pašalinimo lygis**

(407) Nustatant šių priemonių lygį buvo atsižvelgta į nustatytus dempingo skirtumus ir muito dydį, kurio reikia Sąjungos gamintojų patiriamai žalai pašalinti, neviršijant nustatytų dempingo skirtumų.

(408) Po pirminio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis nesutiko su 10 % pelno dydžiu, kuris naudotas žalos pašalinimo lygiui apskaičiuoti, ir teigė, kad dabartinėmis rinkos sąlygomis jis buvo per didelis šiam pramonės sektoriui ir panaudotas tiek moduliams, tiek elementams. Pažymima, kad teisinis kriterijus, pagal kurį nustatomas ikimokestinis pelnas apskaičiuojant žalos pašalinimo lygį, yra tai, ar pramonė galėtų pagrįstai gauti tokį pelną įprastomis konkurencijos sąlygomis, t. y. kai nėra importo dempingo kaina. Pagal Bendrojo Teismo praktiką toks pelnas gaunamas nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje, t. y. prieš importo dempingo kaina padidėjimą. Todėl tikslinis pelno dydis buvo pakoreguotas iki 8 % pagal svertinį vidutinį pelną, kurį Sąjungos pramonė gavo 2009 ir 2010 m. iš modulių ir elementų, kai vykdoma veikla buvo pelninga.

▼B

(409) Po galutinio faktų atskleidimo Sąjungos pramonė teigė, kad 2010 m. pelningumas turėtų būti naudojamas kaip pelningumo lygis, kurį Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai pasiekti nesant importo dempingo kainomis, o ne kaip vidutinis pelno dydis 2009 ir 2010 m. Šiuo atžvilgiu teigta, kad pelningumas 2009 m. buvo nepakankamas ir aplinkybės abiem metais buvo labai skirtingos, ypač atsižvelgiant į suvartojimo raidą 2010 m., dėl kurios tais metais sumažėjo dempingo poveikis. Dėl šio teiginio reikėtų pažymėti, kad nėra svarbu, ar vidutinis pelno, kurį gavo Sąjungos pramonė, dydis buvo pakankamas nustatant žalos pašalinimo lygį. Kaip jau nurodyta laikinojo reglamento 264 konstatuojamojoje dalyje, žalos pašalinimo lygis turėtų būti nustatytas remiantis pelno, kurį galima pagrįstai gauti nesant importo dempingo kaina, dydžiu. Tyrimą atliekančios institucijos paprastai laiko, kad toks pelno dydis pasiekiamas nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje. Kadangi šiuo atveju nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje (2009 m.) Sąjungos pramonė patyrė nuostolių parduodama elementus, šis metodas buvo netinkamas ir nuspręsta, kad nustatant žalos pašalinimo lygį patikimiau remtis vidutiniu pelno dydžiu pirmais ir antrais nagrinėjamojo laikotarpio metais. Šiuo atžvilgiu taip pat laikyta, kad nesvarbu, jog aplinkybės abiem minėtais metais buvo skirtingos.

(410) Kita šalis pakartojo, kad moduliams ir elementams reikėtų nustatyti skirtingus tikslinius pelno dydžius, nes šių dviejų rūšių produktų pelningumas per nagrinėjamąjį laikotarpį kito skirtingai. Nors rodikliai nurodyti atskirai kiekvienos rūšies produktui, su kiekvienu rodikliu susijusios išvados taikomos visam tiriamajam produktui. Taip pat primenama, kad moduliai ir elementai yra vienas produktas, todėl dempingo skirtumai ir žalos pašalinimo lygis nustatyti remiantis šiuo pagrindu.

(411) Be to, iš naujo atrinktų nesusijusių importuotojų išlaidos po importo (kurios pakeistos dėl 21 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių) turėjo įtakos apskaičiuotiems žalos skirtumams. Galiausiai visiems priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumams įtakos turėjo CIF kainų koregavimas, plokštelių neįtraukimas į produkto apibrėžtąją sritį ir naujas tikslinis pelno dydis.

(412) Viena šalis tvirtino, kad atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimas buvo daugiausia orientuotas į aukščiausios klasės rinką, kaip antai gyventojų ir (arba) smulkios prekybos sektorius, kuriuose buvo taikomi didesni supirkimo tarifai, ir teigė, kad dėl šios priežasties Sąjungos pramonės pardavimo kaina turėtų būti atitinkamai pakoreguota. Reikėtų pabrėžti, kad šis teiginys neturėtų būti reikšmingas apskaičiuojant žalos skirtumą, kadangi atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos gamintojų vykdoma veikla nebuvo pelninga.

▼B

(413) Kadangi jokių kitų pastabų dėl žalos pašalinimo lygio negauta, laikinojo reglamento 263–266 konstatuojamosiose dalyse aprašytas metodas patvirtinamas.

2. **Galutinės priemonės**

(414) Atsižvelgiant į išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, importuojamiems KLR kilmės arba iš KLR siunčiamiems fotovoltiniams moduliams arba plokštėms iš kristalinio silicio ir tam tikrų rūšių elementams, naudojamiems fotovoltiniuose moduliuose arba plokštėse iš kristalinio silicio, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kurių dydis prilygtų mažesniam iš nustatytų dempingo ir žalos skirtumų, vadovaujantis mažesniojo muito taisykle. Šiuo atveju turėtų būti nustatyta muito norma, kuri prilygtų nustatytam žalos skirtumų dydžiui.

(415) Pabrėžiama, kad antisubsidijų tyrimas atliktas kartu su antidempingo tyrimu. Atsižvelgiant į mažesniojo muito taisyklę ir tai, kad galutinis subsidijų skirtumas yra mažesnis už žalos pašalinimo lygį, manoma, kad tikslinga nustatyti apskaičiuoto galutinio subsidijų skirtumo dydžio galutinį kompensacinį muitą ir tada nustatyti galutinį antidempingo muitą iki atitinkamo žalos pašalinimo lygio. Remiantis tuo, kas išdėstyta, nustatoma tokia norma, pagal kurią šie muitai bus nustatyti:

Bendrovė	Subsidijų skirtumas	Dempingo skirtumas	Žalos pašalinimo lygis	Kompensacinis muitas	Antidempingo muitas
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd; Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd; Changzhou Youze Technology Co. Ltd; Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd; Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd	3,5 %	90,3 %	48,2 %	3,5 %	44,7 %
Delsolar (Wujiang) Ltd	*de minimis*	111,5 %	64,9 %	0,0 %	64,9 %
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	11,5 %	91,9 %	58,2 %	11,5 %	46,7 %

▼B

Bendrovė	Subsidijų skirtumas	Dempingo skirtumas	Žalos pašalinimo lygis	Kompensacinis muitas	Antidempingo muitas
JingAo Solar Co. Ltd Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd Hefei JA Solar Technology Co. Ltd Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd	5,0 %	97,5 %	56,5 %	5,0 %	51,5 %
Jinko Solar Co. Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	6,5 %	88,1 %	47,7 %	6,5 %	41,2 %
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	6,4 %	53,8 %	33,7 %	6,4 %	27,3 %
RENESOLA ZHEJIANG LTD RENESOLA JIANGSU LTD	4,6 %	88,1 %	47,7 %	4,6 %	43,1 %
Wuxi Suntech Power Co. Ltd Suntech Power Co. Ltd Wuxi Sunshine Power Co. Ltd Luoyang Suntech Power Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd	4,9 %	73,2 %	46,3 %	4,9 %	41,4 %
Yingli Energy (China) Co. Ltd Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd	6,3 %	93,3 %	41,8 %	6,3 %	35,5 %

▼B

Bendrovė	Subsidijų skirtumas	Dempingo skirtumas	Žalos pašalinimo lygis	Kompensacinis muitas	Antidempingo muitas
Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd					
Kitos antidempingo tyrime bendradarbiaujančios bendrovės (išskyrus bendroves, kurioms pagal gretutinį antisubsidijų Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1239/2013 ([1]) taikomas muitas kitiems eksportuotojams) (I priedas)	6,4 %	88,1 %	47,7 %	6,4 %	41,3 %
Kitos antidempingo tyrime bendradarbiaujančios bendrovės kurioms pagal gretutinį antisubsidijų Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1239/2013 taikomas muitas kitiems eksportuotojams (II priedas)	11,5 %	88,1 %	47,7 %	11,5 %	36,2 %
Visos kitos bendrovės	11,5 %	111,5 %	64,9 %	11,5 %	53,4 %

([1]) 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1239/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis kompensacinis muitas (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 66).

(416) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muito normos buvo nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl jos atitinka šių bendrovių padėtį, nustatytą atliekant tą tyrimą. Tai reiškia, kad šios muitų normos (skirtingai nei muitas, šalies mastu taikomas „visoms kitoms bendrovėms“) taikomos tik importuojamiems KLR kilmės produktams, pagamintiems šių bendrovių, taigi nurodytų konkrečių juridinių asmenų. Bet kurios kitos bendrovės, kurios pavadinimas ir adresas šio reglamento rezoliucinėje dalyje konkrečiai nepaminėtas, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, pagamintam importuojamam nagrinėjamajam produktui šios normos negali būti taikomos – jam taikoma „visoms kitoms bendrovėms“ nustatyta muito norma.

(417) Po faktų atskleidimo Kinijos vyriausybė tvirtino, kad svertinė vidutinė muito norma, taikoma I ir II prieduose išvardytoms bendrovėms, pažeidžia PPO antidempingo susitarimą, nes ji tariamai yra pagrįsta svertiniais vidutiniais muitais, kurie atskirai apskaičiuoti atrinktiems eksportuojantiems elementų ir modulių gamintojams. Tačiau šis vertinimas yra neteisingas. Visam atrinktų eksportuojančių gamintojų vykdomam nagrinėjamojo

▼B

produkto eksportui apskaičiuota vienoda muito norma – dauguma eksportuojančių gamintojų iš tiesų eksportavo ir elementus, ir modulius. Taigi tvirtinimas, kad muitai apskaičiuoti atskirai eksportuojantiems elementų ir modulių gamintojams, yra neteisingas, todėl argumento priimti negalima.

(418) Jeigu nustačius susijusias priemones labai padidėtų vienos iš bendrovių, kuriai taikomos mažesnės individualios muito normos, eksporto apimtis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis ir jeigu laikomasi sąlygų, gali būti inicijuojamas priemonių vengimo tyrimas. Atliekant šį tyrimą galima, *inter alia*, nagrinėti, ar būtina panaikinti individualias muito normas ir nustatyti visos šalies mastu taikomą muitą.

(419) Visus prašymus taikyti individualią antidempingo muito normą (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui arba įsteigus naujus gamybos ar pardavimo subjektus) reikėtų siųsti Komisijai kartu su visa svarbia informacija, ypač apie bendrovės veiklos pasikeitimus, susijusius su gamyba, vidaus ir eksporto pardavimu, kurie yra susiję, pavyzdžiui, su tokiu pavadinimo arba gamybos ir pardavimo subjektų pasikeitimu. Prireikus šis reglamentas bus iš dalies pakeistas atnaujinant bendrovių, kurioms taikomos individualios antidempingo muito normos, sąrašą.

(420) Siekiant užtikrinti vienodų sąlygų taikymą naujiems eksportuotojams ir neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms, minimoms šio reglamento I ir II prieduose, reikėtų priimti nuostatą, pagal kurią svertinis vidutinis muitas, nustatomas pastarosioms bendrovėms, turi būti taikomas naujiems eksportuotojams, kurie priešingu atveju turėtų teisę į peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 4 dalį.

(421) Priemonės nustatomos tam, kad Sąjungos gamintojai galėtų atsigauti nuo žalingo dempingo poveikio. Jei iš pradžių galima nauda Sąjungos gamintojams neprilygtų kitų ekonominės veiklos vykdytojų sąnaudoms, šį skirtumą galėtų kompensuoti didesnė ir (arba) atnaujinta gamyba Sąjungoje.

▼B

(422) Tačiau numatomas padidėjusios gamybos Sąjungoje scenarijus gali neatitikti šios nepastovios rinkos pokyčių. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 108 konstatuojamojoje dalyje, 2009–2011 m. Sąjungos modulių suvartojimas padidėjo 264 %, o per šešis mėnesius nuo 2011 m. iki TL sumažėjo 43 procentiniais punktais. Dar įspūdingesnis rinkos kintamumas matomas 2006–2011 m. laikotarpiu, kai Sąjungos modulių suvartojimas nuo mažiau kaip 1 GW padidėjo iki beveik 20 GW arba apie 2 000 % vos per penkerius metus. Toks kintamumas greičiausiai tęsis – verslo asociacijos prognozuoja 100 % ir didesnius skirtumus pagal skirtingus scenarijus netgi vidutinės trukmės laikotarpiu (2014–2015 m.).

(423) Todėl manoma, kad tokiomis išimtinėmis aplinkybėmis būtų tikslinga nustatyti priemones tik dvejiems metams.

(424) Šio laikotarpio turėtų pakakti, kad Sąjungos gamintojai padidintų ir (arba) atnaujintų gamybą, nesukeldami didelės grėsmės kitų ekonominės veiklos vykdytojų Sąjungoje padėčiai. Manoma, kad dvejų metų laikotarpis bus tinkamiausias siekiant išnagrinėti, ar dėl nustatytų priemonių tikrai padidės gamyba Europoje, ir taip bus išlygintas neigiamas poveikis kitiems ekonominės veiklos vykdytojams Sąjungoje.

(425) Po galutinio faktų atskleidimo vienas Sąjungos gamintojas pateikė argumentą, kad ribotas dvejų metų laikotarpis yra per trumpas, kad būtų galima atsigauti nuo padarytos žalos. Be to, teigta, kad per dvejus metus Sąjungos gamintojai nespėtų pateikti einamųjų ir ateinančių finansinių metų verslo planų. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad priemonės bus taikomos iki 2015 m. gruodžio mėn., ir šio laikotarpio turėtų užtekti, kad Sąjungos gamintojai galėtų pateikti verslo planus iki 2015 m.

(426) Be to, Sąjungos gamintojas neužginčijo priežasčių, dėl kurių priemonės nustatytos tik dvejiems metams, visų pirma rinkos kintamumo. Gamintojas netgi palankiai įvertino galimybę atlikti peržiūrą, jei priemones reikėtų pakeisti dėl pasikeitusių rinkos sąlygų. Kadangi tikimybė, kad per dvejus metus šios nepastovios rinkos sąlygos pasikeis, yra tikrai didelė, manoma, kad yra tikslinga nuo pat pradžių nustatyti priemones tik dvejiems metams.

(427) Po galutinio faktų atskleidimo, darydamas nuorodą į 424 konstatuojamąją dalį, skundo pateikėjas teigė, kad dvejų metų laikotarpio nepakanka investuoti į gamybą. Tačiau dėl didelių nepanaudotų Sąjungos pramonės gamybos pajėgumų gamybą galima padidinti geriau išnaudojant turimus gamybos pajėgumus, o tai turėtų būti įmanoma padaryti be didelių papildomų investicijų.

▼B

(428) Skundo pateikėjas taip pat teigė, kad nustačius galutinius antidempingo muitus dvejų metų laikotarpiui Sąjungos pramonė neturės pakankamai laiko atsigauti nuo žalingo ankstesnio dempingo poveikio. Tačiau nustatant antidempingo muitus negalima atsižvelgti tik į Sąjungos pramonės interesus, bet reikia išlaikyti galimos naudos Sąjungos gamintojams ir kitų ekonominės veiklos vykdytojų Sąjungoje sąnaudų pusiausvyrą. Tuo remiantis sprendimas nustatyti priemones tik dvejiems metams patvirtinamas.

(429) Visoms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriomis remiantis buvo ketinama rekomenduoti nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamiems KLR kilmės arba iš KLR siunčiamiems fotovoltiniams moduliams arba plokštėms iš kristalinio silicio ir tam tikrų rūšių elementams, naudojamiems fotovoltiniuose moduliuose arba plokštėse iš kristalinio silicio, ir galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo muito sumas (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl šio galutinio atskleidimo.

(430) Suinteresuotųjų šalių žodžiu ir raštu pateiktos pastabos išnagrinėtos ir prireikus į jas atsižvelgta.

3. **Taikymas atgaline data**

(431) Dėl galimo antidempingo priemonių taikymo atgaline data reikia įvertinti pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalyje išdėstytus kriterijus. Pagal 10 straipsnio 4 dalies b punktą vienas esminis kriterijus, kuris turi būti įvykdytas „greta tyrimo laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio“, būtų „žymus importo augimas“.

(432) Palyginus vidutinį mėnesinį modulių ir elementų importą ([1]) ir vidutinį mėnesinį importą registracijos laikotarpiu (2013 m. kovo – 2013 m. birželio mėn.), matyti, kad po TL importo apimtis labai sumažėjo. Iš tiesų, kaip nurodyta laikinojo reglamento 110 konstatuojamojoje dalyje, vidutinis mėnesinis modulių ir elementų iš Kinijos importo kiekis per TL siekė 1 250 MW ([2]). Pavyzdžiui, per registracijos laikotarpį vidutinė mėnesinis modulių ir elementų iš Kinijos importo apimtis buvo beveik perpus mažesnė.

(433) Arba, atsižvelgiant į kintantį rinkos pobūdį, tolesnį didelį importo augimą būtų galima vertinti santykiniais, o ne absoliučiais dydžiais. Siekiant įvertinti, ar importas toliau santykinai labai didės, būtina palyginti importo apimtis ir suvartojimą Sąjungos rinkoje, t. y. suvartojimas turėtų mažėti gerokai sparčiau nei

([1]) Kadangi registracijos laikotarpis yra gerokai trumpesnis nei TL, naudingiau lyginti vidutines mėnesines vertes, o ne bendrą importo per šiuos du atitinkamus laikotarpius apimtį.

([2]) 13 986 MW (modulių kiekis) + 1 019 MW (elementų kiekis), paskirstytas 12 mėnesių.

▼B

importas iš Kinijos. Kadangi modulių ir elementų importo iš Kinijos apimtis per registracijos laikotarpį buvo net perpus mažesnė nei per TL, suvartojimas turėtų sumažėti gerokai daugiau nei 50 %. Nors tikslios informacijos apie suvartojimą per registracijos laikotarpį neturima, nėra jokių požymių, kad suvartojimas būtų sumažėjęs daugiau nei 50 %.

(434) Dėl pirmiau nurodytų priežasčių žymaus importo augimo kriterijus neįvykdytas. Todėl daroma išvada, kad galutinis antidempingo muitas netaikomas atgaline data iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios.

H. **PRIEMONIŲ FORMA**

(435) Po to, kai buvo priimtos laikinosios antidempingo priemonės, bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų grupė, įskaitant su jais susijusias bendroves KLR ir Europos Sąjungoje, kartu su CCCME pasiūlė bendrą įsipareigojimą dėl kainos, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalyje. Kinijos valdžios institucijos taip pat parėmė šį įsipareigojimo pasiūlymą.

(436) Komisija jį išnagrinėjo ir Sprendimu 2013/423/ES priėmė šį įsipareigojimo pasiūlymą. Kaip jau nurodyta šio sprendimo 3, 4 ir 7 konstatuojamosiose dalyse, siekiant įvertinti, ar įsipareigojimu dėl kainos pašalinamas žalingas dempingo poveikis, Komisija išanalizavo visas pasikeitusias ilgalaikio pobūdžio rinkos aplinkybes, susijusias su, *inter alia*, dabartinėmis eksporto kainomis ir žalos pašalinimo lygiu, kuris, kaip nustatyta, buvo mažesnis už dempingo lygį.

(437) Priėmus Sprendimą 2013/423/ES eksportuojantys gamintojai kartu su CCCME pateikė pranešimą dėl pradinio įsipareigojimo pasiūlymo dalinio pakeitimo. Jie paprašė persvarstyti įsipareigojimą atsižvelgiant į tai, kad plokštelės neįtrauktos į produkto apibrėžtąją sritį, kaip aprašyta 31 ir 72 konstatuojamosiose dalyse. Be to, keli papildomi eksportuotojai, laikydamiesi pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje nustatytų terminų, paprašė juos įtraukti į įsipareigojimą.

(438) Įgyvendinimo sprendimu 2013/707/ES Komisija patvirtino priimanti to sprendimo priede išvardytų eksportuotojų pasiūlytą įsipareigojimą dėl galutinių muitų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams arba plokštėms iš kristalinio silicio ir tam tikrų rūšių elementams, naudojamiems fotovoltiniuose moduliuose arba plokštėse iš kristalinio silicio (elementų storis neviršija 400 mikrometrų), kurių KN kodai šiuo

▼B

metu yra ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 ir ex 8541 40 90 (TARIC kodai 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 ir 8541 40 90 39), nustatomas galutinis antidempingo muitas, išskyrus atvejus, kai šie produktai vežami tranzitu, kaip apibrėžta GATT V straipsnyje.

Nagrinėjamojo produkto apibrėžčiai nepriskiriami šių rūšių produktai:

— iš mažiau kaip šešių elementų sudaryti nešiojami saulės įkrovikliai, kurių paskirtis tiekti elektrą prietaisams arba įkrauti elementus;

— fotovoltiniai produktai plona plėvele;

— fotovoltiniai produktai iš kristalinio silicio, visam laikui įmontuoti į elektros prietaisus, kurių paskirtis nėra energijos gamyba ir kurie naudoja integruoto (-ų) fotovoltinio (-ių) elemento (-ų) iš kristalinio silicio gaminamą elektrą;

— moduliai ar plokštės, kurių išėjimo galia neviršija 50 V nuolatinės srovės, o atiduodamoji galia neviršija 50 W, ir kurie skirti tik tiesiogiai naudoti kaip baterijų įkrovikliai tokios pačios įtampos ir galios sistemose.

2. Galutinio antidempingo muito, taikomo 1 dalyje aprašytiems produktams, kuriuos pagamino toliau išvardytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, norma yra tokia:

Bendrovė	Muito norma	Papildomas TARIC kodas
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd; Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd; Changzhou Youze Technology Co. Ltd; Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd; Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd	44,7 %	B791
Delsolar (Wujiang) Ltd	64,9 %	B792
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	46,7 %	B793
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd	46,7 %	B927
JingAo Solar Co. Ltd Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd Hefei JA Solar Technology Co. Ltd Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd	51,5 %	B794

▼B

Bendrovė	Muito norma	Papildomas TARIC kodas
Jinko Solar Co.Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	41,2 %	B845
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	27,3 %	B795
RENESOLA ZHEJIANG LTD RENESOLA JIANGSU LTD	43,1 %	B921
Wuxi Suntech Power Co. Ltd Suntech Power Co. Ltd Wuxi Sunshine Power Co. Ltd Luoyang Suntech Power Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd	41,4 %	B796
Yingli Energy (China) Co. Ltd Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	35,5 %	B797
Kitos antidempingo tyrime bendradarbiaujančios bendrovės (išskyrus bendroves, kurioms pagal gretutinį antisubsidijų Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1239/2013 taikomas muitas kitiems eksportuotojams) (I priedas)	41,3 %	
Kitos antidempingo tyrime bendradarbiaujančios bendrovės kurioms pagal gretutinį antisubsidijų Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1239/2013 taikomas muitas kitiems eksportuotojams (II priedas)	36,2 %	
Visos kitos bendrovės	53,4 %	B999

3. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

4. Jeigu naujas eksportuojantis Kinijos Liaudies Respublikos gamintojas pateikia Komisijai pakankamai įrodymų, kad jis:

— nuo 2011 m. liepos 1 d. iki 2012 m. birželio 30 d. (tiriamuoju laikotarpiu) neeksportavo į Sąjungą produkto, aprašyto 1 dalyje,

▼B

— nėra susijęs su jokiu Kinijos Liaudies Respublikos eksportuotoju ar gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos antidempingo priemonės,

— faktiškai nagrinėjamąjį produktą eksportavo į Sąjungą po tiriamojo laikotarpio, kurio duomenimis remtasi nustatant priemones, arba turi neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį jo kiekį,

2 dalis gali būti iš dalies keičiama, naują eksportuojantį gamintoją įtraukiant į neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių, kurioms taikomas 41,3 % svertinis vidutinis muitas, sąrašą.

2 straipsnis

1. Garantijomis užtikrintos laikinojo antidempingo muito, kuris pagal Reglamentą (ES) Nr. 513/2013 nustatytas importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamoms plokštelėms (plokštelių storis neviršija 400 mikrometrų) ir moduliams ar plokštėms, kurių išėjimo galia neviršija 50 V nuolatinės srovės, o atiduodamoji galia neviršija 50 W, ir kurie skirti tik tiesiogiai naudoti kaip baterijų įkrovikliai tokios pačios įtampos ir galios sistemose, sumos nerenkamos.

2. Garantijomis užtikrintos laikinojo antidempingo muito, kuris pagal Reglamentą (ES) Nr. 513/2013 nustatytas importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams arba plokštėms iš kristalinio silicio ir tam tikrų rūšių elementams, naudojamiems fotovoltiniuose moduliuose arba plokštėse iš kristalinio silicio (elementų storis neviršija 400 mikrometrų), kurių KN kodai šiuo metu yra ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 ir ex 8541 40 90 (TARIC kodai 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 ir 8541 40 90 39, išskyrus atvejus, kai šie produktai vežami tranzitu, kaip apibrėžta GATT V straipsnyje, sumos galutinai surenkamos. Sumos, viršijančios galutinę antidempingo muitų normą, nerenkamos.

3 straipsnis

1. Importuotiems ir į laisvą apyvartą išleistiems produktams, kurių KN kodas šiuo metu yra ex 8541 40 90 (TARIC kodai 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 ir 8541 40 90 39), ir kurių sąskaitas faktūras išdavusios bendrovės, kurių įsipareigojimus priėmė Komisija ir kurių pavadinimai įtraukti į Įgyvendinimo sprendimo 2013/707/ES priedą, 1 straipsniu nustatytas antidempingo muitas netaikomas, jeigu:

a) bendrovė, kurios pavadinimas įtrauktas į Įgyvendinimo sprendimo 2013/707/ES priede pateikiamą sąrašą, pirmiau nurodytus produktus pati arba per susijusią bendrovę, irgi įtrauktą į Įgyvendinimo sprendimo 2013/707/ES priede pateikiamą sąrašą, gamino, vežė ir išrašė

▼B

sąskaitas faktūras su ja susijusioms Sąjungos bendrovėms importuotojoms, atliekančioms prekių išleidimo į laisvą apyvartą Sąjungoje procedūras, arba pirmam nepriklausomam klientui, kuris veikia kaip importuotojas ir atlieka prekių išleidimo į laisvą apyvartą Sąjungoje procedūras,

b) kartu su tokiais importuojamais produktais pateikiama įsipareigojimo sąskaita faktūra, t. y. prekybinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiami bent šio reglamento III priede išvardyti rekvizitai ir deklaracija,

c) kartu su tokiais importuojamais produktais pateikiamas eksporto įsipareigojimo sertifikatas, kaip nurodyta šio reglamento IV priede, ir

d) deklaruotos ir muitinei pateiktos prekės tiksliai atitinka įsipareigojimo sąskaitoje faktūroje pateiktą aprašymą.

2. Skola muitinei nustatoma priimant deklaraciją dėl išleidimo į laisvą apyvartą:

a) nustačius, kad dėl 1 dalyje aprašytų importuojamų produktų nesilaikoma vienos ar daugiau toje dalyje išvardytų sąlygų, arba

b) jeigu Komisija atšaukia pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 8 straipsnio 9 dalį priimtą įsipareigojimą reglamentu arba sprendimu, kuriame nurodomi konkretūs sandoriai, ir susijusias įsipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbia negaliojančiomis.

4 straipsnis

Bendrovės, kurių įsipareigojimus Komisija priėmė ir kurios yra išvardytos Sprendimo 2013/707/ES priede ir atitinka tam tikras jame nurodytas sąlygas, irgi išduos sandorių, kuriems taikomas antidempingo muitas, sąskaitą faktūrą. Ši sąskaita faktūra turi būti prekybinė sąskaita faktūra, kurioje nurodomi bent šio reglamento V priede išvardyti rekvizitai.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis nustoja galioti 2015 m. gruodžio 7 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

Bendrovės pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd	B801
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B802
Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc. Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc. CSI Cells Co. Ltd CSI Solar Power (China) Inc.	B805
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD	B808
CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd	B809
Chint Solar (Zhejiang) Co. Ltd	B810
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd	B811
ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD. CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD. HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD.	B812
CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd	B813
CSG PVtech Co. Ltd	B814
DCWATT POWER Co. Ltd	B815
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD	B817
Era Solar Co. Ltd	B818
ET Energy Co. Ltd ET Solar Industry Limited	B819
GD Solar Co. Ltd	B820
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd	B822
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd	B824

▼B

Bendrovės pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technology Co. Ltd Zhejiang Jinbest Energy Science and Technology Co. Ltd	B825
Hanwha SolarOne Co. Ltd	B929
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD.	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd	B834
Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd	B836
Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd Taicang Hareon Solar Co. Ltd Hareon Solar Technology Co. Ltd Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd Altusvia Energy (Taicang) Co, Ltd	B842
Jinggong P-D Shaoxing Solar Energy Tech Co. Ltd	B844
Juli New Energy Co. Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd	B847
Kinve Solar Power Co. Ltd (Maanshan)	B849

▼B

Bendrovės pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
▼M1	
GCL SOLAR POWER (SUZHOU) LIMITED GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd GCL Solar System (Suzhou) Limited GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co. Ltd Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd Konca Solar Cell Co. Ltd Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co. Ltd GCL System Integration Technology Co., Ltd.	B850
▼B	
Lightway Green New Energy Co. Ltd Lightway Green New Energy (Zhuozhou) Co. Ltd	B851
Motech (Suzhou) Renewable Energy Co. Ltd	B852
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd	B853
LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD NICE SUN PV CO. LTD	B854
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd	B858
Ningbo Osda Solar Co. Ltd	B859
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co. Ltd	B860
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd	B864
Perlight Solar Co. Ltd	B865
Phono Solar Technology Co. Ltd Sumec Hardware & Tools Co. Ltd	B866
RISEN ENERGY CO. LTD	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD	B869
SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD	B870
BYD(Shangluo)Industrial Co.Ltd Shanghai BYD Co. Ltd	B871

▼B

Bendrovės pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
▼M1	
Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B872
▼B	
Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd	B873
Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. Ltd SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD	B875
Jiangsu ST-Solar Co. Ltd Shanghai ST-Solar Co. Ltd	B876
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd	B877
Shenzhen Sacred Industry Co. Ltd	B878
Leshan Topray Cell Co. Ltd Shanxi Topray Solar Co. Ltd Shenzhen Topray Solar Co. Ltd	B880
Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd Sopray Energy Co. Ltd	B881
Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD	B882
TDG Holding Co. Ltd	B884
Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Winsun New Energy Co. Ltd	B887
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd	B890
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd	B892
Wuxi Machinery & Equipment Import & Export Co. Ltd Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd	B893
Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd	B896
Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd Xi'an LONGi Silicon Materials Corp.	B897

▼B

Bendrovės pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Years Solar Co. Ltd	B898
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co. Ltd	B900
Yunnan Tianda Photovoltaic Co. Ltd	B901
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd	B902
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd	B908
Zhejiang Longbai Photovoltaic Tech Co. Ltd	B909
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoelectronic Technology Co. Ltd	B912
Zhejiang SOCO Technology Co. Ltd	B913
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd	B914
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd	B917
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd WANXIANG IMPORT & EXPORT CO LTD	B918
Zhejiang Xiongtai Photovoltaic Technology Co. Ltd	B919
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD	B920
Zhongli Talesun Solar Co. Ltd	B922
ZNSHINE PV-TECH CO. LTD	B923
Zytech Engineering Technology Co. Ltd	B924

▼B

II PRIEDAS

Bendrovės pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Jiangsu Aide Solar Energy Technology Co. Ltd	B798
Alternative Energy (AE) Solar Co. Ltd	B799
Anhui Chaoqun Power Co. Ltd	B800
Anhui Titan PV Co. Ltd	B803
TBEA SOLAR CO. LTD Xi'an SunOasis (Prime) Company Limited XINJIANG SANG'O SOLAR EQUIPMENT	B804
Changzhou NESL Solartech Co. Ltd	B806
Dotec Electric Co. Ltd	B928
Greenway Solar-Tech (Shanghai) Co. Ltd Greenway Solar-Tech (Huaian) Co. Ltd.	B821
GS PV Holdings Group	B823
Jiangyin Shine Science and Technology Co. Ltd	B843
King-PV Technology Co. Ltd	B848
Ningbo Best Solar Energy Technology Co. Ltd	B855
Ningbo Huashun Solar Energy Technology Co. Ltd	B856
Qingdao Jiao Yang Lamping Co. Ltd	B867
SHANGHAI SHANGHONG ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD	B874
Shenzhen Sungold Solar Co. Ltd	B879
SUZHOU SHENGLONG PV-TECH CO. LTD	B883
Worldwide Energy and Manufacturing USA Co. Ltd	B888
Wuxi Shangpin Solar Energy Science and Technology Co. Ltd	B891
Wuxi UT Solar Technology Co. Ltd	B894
Xiamen Sona Energy Co. Ltd	B895
Zhejiang Fengsheng Electrical Co. Ltd	B903
Zhejiang Yutai Photovoltaic Material Co. Ltd	B930
Zhejiang Sunrupu New Energy Co. Ltd	B915

▼B

III PRIEDAS

Prekybinėje sąskaitoje faktūroje, pridedamoje bendrovei parduodant į Europos Sąjungą prekes, kurioms taikomas įsipareigojimas, nurodomi šie rekvizitai:

1. Antraštė „PREKYBINĖ SĄSKAITA FAKTŪRA, PRIDEDAMA PRIE PREKIŲ, KURIOMS TAIKOMAS ĮSIPAREIGOJIMAS“.

2. Bendrovės, kuri išduoda prekybinę sąskaitą faktūrą, pavadinimas.

3. Prekybinės sąskaitos faktūros numeris.

4. Prekybinės sąskaitos faktūros išdavimo data.

5. Papildomas TARIC kodas, pagal kurį sąskaitoje faktūroje nurodytos prekės turi būti išmuitintos Europos Sąjungos pasienyje.

6. Tikslus ir suprantamas prekių aprašymas ir:

   — produkto kodo numeris (PKN),

   — PKN techninės specifikacijos,

   — bendrovės produkto kodo numeris (BPKN),

   — KN kodas,

   — kiekis (išreikštas vatais).

7. Pardavimo sąlygų aprašymas, įskaitant:

   — vieneto (išreikšto vatais) kainą,

   — taikomas atsiskaitymo sąlygas,

   — taikomas pristatymo sąlygas,

   — bendrą nuolaidų ir lengvatų sumą.

8. Bendrovės, kuri veikia kaip importuotoja ir kuriai bendrovė tiesiogiai išduoda sąskaitą faktūrą, pavadinimas.

9. Prekybinę sąskaitą faktūrą išdavusio bendrovės darbuotojo vardas ir pavardė ir tokia jo pasirašyta deklaracija:

   „Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje nurodytos prekės parduodamos tiesioginiam eksportui į Europos Sąjungą pagal įsipareigojimo, kurį pasiūlė [BENDROVĖS PAVADINIMAS] ir priėmė Europos Komisija Įgyvendinimo sprendimu 2013/707/ES, taikymo sritį ir sąlygas. Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“

▼B

IV PRIEDAS

EKSPORTO ĮSIPAREIGOJIMO SERTIFIKATAS

Eksporto įsipareigojimo sertifikate, CCCME pridedamame prie kiekvienos prekybinės sąskaitos faktūros, išduodamos bendrovei parduodant į Europos Sąjungą prekes, kurioms taikomas įsipareigojimas, nurodomi šie rekvizitai:

1. Kinijos įrenginių ir elektronikos gaminių importo ir eksporto prekybos rūmų (CCCME) pavadinimas, adresas, fakso numeris ir telefono numeris.

2. Komisijos Įgyvendinimo sprendimo 2013/707/ES priede nurodytos bendrovės, išduodančios prekybinę sąskaitą faktūrą, pavadinimas.

3. Prekybinės sąskaitos faktūros numeris.

4. Prekybinės sąskaitos faktūros išdavimo data.

5. Papildomas TARIC kodas, pagal kurį sąskaitoje faktūroje nurodytos prekės turi būti išmuitintos Europos Sąjungos pasienyje.

6. Tikslus prekių aprašymas, įskaitant:

   — produkto kodo numerį (PKN),

   — produkto technines specifikacijas, bendrovės produkto kodo numerį (BPKN) (jei taikoma),

   — KN kodą.

7. Tikslus eksportuojamų vienetų, išreikštų vatais, kiekis.

8. Sertifikato numeris ir galiojimo pabaigos data (trys mėnesiai po išdavimo).

9. Sertifikatą išdavusių CCCME darbuotojo vardas ir pavardė ir tokia jo pasirašyta deklaracija:

   „Patvirtinu, kad šis sertifikatas išduotas dėl tiesiogiai į Europos Sąjungą eksportuojamų prekių, nurodytų parduodant pateikiamoje prekybinėje sąskaitoje faktūroje, kurioms taikomas įsipareigojimas, ir kad šis sertifikatas išduotas pagal įsipareigojimo, kurį pasiūlė [BENDROVĖS PAVADINIMAS] ir priėmė Europos Komisija Įgyvendinimo sprendimu 2013/707/ES, taikymo sritį ir sąlygas. Patvirtinu, kad šiame sertifikate pateikta informacija yra teisinga ir nurodytas kiekis neviršija įsipareigojimo ribos.“

10. Data.

11. Parašas ir CCCME spaudas.

▼B

V PRIEDAS

Prekybinėje sąskaitoje faktūroje, pridedamoje bendrovei parduodant į Europos Sąjungą prekes, kurioms taikomi antidempingo muitai, nurodomi šie rekvizitai:

1. Antraštė „PREKYBINĖ SĄSKAITA FAKTŪRA, PRIDEDAMA PRIE PREKIŲ, KURIOMS TAIKOMI ANTIDEMPINGO IR KOMPENSACINIAI MUITAI“.

2. Bendrovės, kuri išduoda prekybinę sąskaitą faktūrą, pavadinimas.

3. Prekybinės sąskaitos faktūros numeris.

4. Prekybinės sąskaitos faktūros išdavimo data.

5. Papildomas TARIC kodas, pagal kurį sąskaitoje faktūroje nurodytos prekės turi būti išmuitintos Europos Sąjungos pasienyje.

6. Tikslus ir suprantamas prekių aprašymas ir:

   — produkto kodo numeris (PKN),

   — PKN techninės specifikacijos,

   — bendrovės produkto kodo numeris (BPKN),

   — KN kodas,

   — kiekis (išreikštas vatais).

7. Pardavimo sąlygų aprašymas, įskaitant:

   — vieneto (išreikšto vatais) kainą,

   — taikomas atsiskaitymo sąlygas,

   — taikomas pristatymo sąlygas,

   — bendrą nuolaidų ir lengvatų sumą.

8. Prekybinę sąskaitą faktūrą išdavusio bendrovės darbuotojo vardas, pavardė ir parašas.